

I en förädling värld

Mikael Hamre

Table of Contents

Förord	1
Tack	2
Kapitel 1	3
Kapitel 2	6
Kapitel 3	8
Kapitel 4	10
Kapitel 5	12
Kapitel 6	14
Kapitel 7	16
Kapitel 8	19
Kapitel 9	21
Kapitel 10	23
Kapitel 11	26
Kapitel 12	29
Kapitel 13	31
Kapitel 14	33
Kapitel 15	36
Kapitel 16	38
Kapitel 17	41
Kapitel 18	43
Kapitel 19	46
Kapitel 20	48
Kapitel 21	50
Kapitel 22	53
Kapitel 23	56
Kapitel 24	58
Kapitel 25	60
Kapitel 26	62
Kapitel 27	65
Kapitel 28	67
1993 - 1996	69

Förord

Detta är ett smakprov och ej färdigt editerat.
Man skulle kunna säga att det är en MVP.
Så ta den bok för vad den är just nu.

I denna bok så kommer det vara en hel del årtal och händelser dessa händelser och årtal ska överensstämma med verkligheten. Tyvärr så börjar det första kapitlet sin handling den 1 januari 1993 vilket medför att det till en början kommer att bli en massa årtal samt namn på vekligna personer. Att det har blivit så är lite av en slump då tanken först vara att börja senare på året vilket inte hade lätt till så mycket årtal och namn i början. Jag ber så hemskt mycket om ursäkt för detta. Även om jag inte gör det för personerna och datumen är viktiga då det kommer att spela en stor roll för själva handling av boken och hur den kommer att spela in på rollpersonens liv. Att jag har valt att göra på detta sättet är för att lyfta de idag historiska händelser till ett förhoppningsvis nytt perspektiv. Även om det kommer att bli lite svårt att hänga med i tankarna som leder upp till varje enskild veklign händelse. Denna bok kommer att utspela sig till största delen under åren mellan 1993 och 1996. I början av boken kommer ni att bekanta er med händelser som skedde från den 3 januari 1993. Om någon händelse i sig har spelat en stor roll på hur huvudpersonens liv har varit fram tills dess så kommer denna inte att nämnas mer en vilken det är och var som den skedde någonstans. Men redan den 20 januari samma år börjar det hända lite saker som kommer att förändra livet för Eddie som inom några månader ska fylla 20 år.

Första delen och första året. Denna bok utspelar sig mellan 1993 - 1996

Tack

Först och främst så vill jag tacka Annette Hamre min underbara fru och livskamrat.

Sedan så skulle jag vilja tacka Peter Santenello som med sin Youtube kanal som fick mig att börja skriva på denna bok efter hans uppladdning av **Inside Appalachia - First Impressions** [¹] den 8 juli 2023. [¹]: <https://www.youtube.com/watch?v=h9lSZlDJAC0>

Kapitel 1

Det vara bara 4 år tidigare som Berlinmuren hade mött sitt öde den 9 november vilket sig hade gjort att ryss skräcken avtagit avsevärt i det lilla samhället Itmann i West Virginia, så även för Eddie och hans familj. Med detta i åtanke så minskade risken nu avsevärt för ett tredje världskrig. Både USA och Sovjetunionens regeringar har arbetat hårt för att rösta ner deras kärnvapen arsenal. Bara för att visa världen att de båda staterna är nu mera på samma plan när det kommer till kärnvapen. Arbetet hade mot nedrustning hade på börjats i det fördunkla mellan de båda länderna men lagom till nyåret av 1993 hade små rykten börjat sippra ut om att det fanns en möjlighet till nedrustning. Även om båda länderna förnekade det in i det sista. Lagom till julaftonsmorgon så läkten ett litet men väl formulerat pressmeddelande utifrån Vita huset. Om att USA och Sovjetunionen skulle mötas i Wine mycket snart. För att fortsätta förhandlingarna om kärnvapennedrustningen. Året började som vilket annat år som helst inte mycket hände de två första dagarna på året men redan den 3 januari så skrivs det en lite bit av världshistoria. George Bush och Boris Jeltsin undertecknar START II-avtalet, som har till syfte att reducera kärnvapenarsenalen med två tredjedelar. Med en sådan start på året kunde det ju inte bli mycket bättre skulle man kunna tänka sig. Det skulle inte dröja många dagar till nästa stor förändring skulle ske. Den 20 januari var det dags för Bill Clinton att efterträder George Bush som president i USA, och Al Gore kommer bli USA:s vicepresident. Inte för att detta betyder så mycket för en ung man i West Virginia vid namn Eddie. Om det var något som Eddie märkte av så var det explosion i World Trade Center i New York den 26 februari där 6 personer omkom och tusentals skadas. Det var något som man inte kunde undvika då nyhetskanalerna pumpade ut om detta hela tiden. Något som gjorde att det blev jobbigt även om han inte kände någon som var drabbad. Till slut så blev det bara för mycket och TV-apparaten stängdes av för vem orkar se på en och samma nyhet hela dagen.

Eddie som snart skulle fylla 20 år brydde sig inte så mycket om vem som var president då inget i det stora hela förändrades ingenting för honom, eller för hans närmsta vänner och familj. Han skulle fortfarande på kvar i sitt kära West Virginia (WV) även om han kanske skulle lämna den platsen som han älskar och föddes på. Eddie hade hela sitt liv bott i samhället Itmann och hade inga som helst planer på att flytta någon där ifrån. Han trivdes bra där även om det inte fanns mycket arbete kvar sedan explosionen som inträffade i gruvan 1972. I samband med explosionen i gruvan omkom 5 personer och 3 skadades Eddie hade tur det var inte någon i hans familj som skadades eller omkom även om det var nära vänner till familjen så kände Eddie inte dessa personer för det var ju ett år innan han föddes som olyckan skedde. Olyckan har satt sin spår i det lilla samhället och än idag är det svårt att tala om vad som skedde den där dagen i den 16 december. Det skulle dröja många år innan någon skulle märka av vad Bill Clinton gjorde i samma stund som han nominerade Ruth Bader Ginsburg till den högsta domstolen i landet men under Eddies liv kom hennes arbete att spela en avgörande roll för hur han kommer att tänka på saker och ting. Även om detta just nu inte var något som han vill kännas vid och en mindre höra. Då hon var som vilken annan domare som helst. Det spelade ingen som helst roll vem som satt i den domstolen även det då i just den stunden som Ruth Bader Ginsburg (R.B.G) skulle börja förändra hans liv.

Eddie var som vilken annan ung vuxen då han trodde att han visste allt och kunde allt så ett gott självförtroende hade han det kunde man inte säga något om. Till utseendet så såg han rätt så alldaglig ut han var visserligen rätt så lång med sin 192 cm. Han hade en kropp som såg ut som ett mellanting en roddare med några kilo för mycket för att kunna prestera på topp resultat. Det som stack ut var hans röda hår som han var mycket stolt över. Många av hans vänner var avundsjuka

på hans utseende även om han i tidig ålder hade blivit mobbad för just sin hårfärg. Eddies familj härstammade från Skottland vilket har medfört att hela familjen hade kvar sitt röda hår. Familjen var stolta över sitt skotska släktskap men inte mycket mer det spelade ingen roll för dem och det var något som aldrig kom på tal verken inom familjen eller med hans vänner. De personer som kanske nämnde hans hårfärg idag var nya bekanta då de var nyfikna varför han hade fått ett så rött hår och ingen i hans familj hade det. Även om hans mor Emely var rödlätt så var det inget mot var Eddie var och hans pappa Aarons hår var vitt redan i tidig ålder. Eddie var det första och ända barnet i familjen även om de hade velat ha mer barn så hade det aldrig blivit så för som så många andra familjer på det sena 1970-talet och tidiga 1980-tal, hade de ha det tuft rent ekonomiskt och då valt att inte skaffa några barn även om de hade velat att Eddie skulle få ett syskon. I stället för att skaffa mer barn så bestämde sig Emely för att hon skulle hjälpa de föräldrar i samhället som behövde barnpassning. Emely och Aaron försökte att adoptera ett barn till men det skulle visa sig bli adels för dyr och komplicerad process så de gav helt enkelt upp.

Att Eddie blev mobbad hade gjort att han blev lite av en enstöring i skolan. Detta ändrades nu junior high school där han började få vänner som ställde upp för honom. Det var även i junior high school som han första gången kom i kontakt med datorer. Det var något speciellt med datorer då det var lite som en frihet från omvärlden man kunde i flera timmar sjunka in i dessa för att lära sig hur de fungerade. Även om datorerna under skoltiden var så långsamma att man kunde starta dem för att sedan vänta i en hel evighet innan man väl kunde använda sig av dem datorerna, och att bara fanns i en sal vilket gjorde att man inte hade tillgång till dessa hela tiden. Om man vill få mer tillgång så var man tvungen att gå med i den nystartade dator klubben som fanns på skolan, det var här som Eddie hittade sin vänner för livet. En del var riktiga nördar och det var dessa nördar som gjorde livet roligt. Även om de inte såg ut som Steve Urkel med alla sin pennor i ett fint fodral och byxorna högt uppdragna över naveln. De vänner som Eddie under junior high school är många av hans vänner än idag. Även om en del av dem har flyttat och skaffat familj så finns alltid Itmann kvar i deras hjärta. Det var en tuff tid att växa upp av många anledningar men samtidigt så var det en helt underbar tid då det ända som fanns efter skolan vara att vara ute och hänga med sina vänner eller så satt man hemma och tittade på tv. Maten fick man själv laga om man inte hade den turen att det fanns rester från gårdagens middag eller att ens mamma vara hemma. Eddie hade den turen att hans mamma var hemma, vilket betydde för hans del att innan det fanns något för han att äta så var det dags att göra sysslorna som var hans. Vilka dessa sysslor var berodde lite på årstid och vilken dag i veckan det var. Men en helt vanlig onsdag kunde han till exempel klippa gräset eller rensa rabattera. Dessa sysslor var inget som Eddie tyckte var jobbigt då det var ett skönt sätt att koppla av från skolan och allt som hade hänt där under dagen. Under hela sin tid i junior high school hade han bönat och bett till sina föräldrar att få en egen dator vilket han aldrig fick i present av dem då dessa var väldigt dyra vid den tiden samtidigt som att de inte såg någon som helst vinst med att ha en dator i hemmet. Det var ju fortfarande ett par månader kvar tills Eddie skulle fylla år den femte april så denna kalla och ruggiga februari morgon var inte mycket att hänga i granen då det lika gärna hade kunna varit december månad. För Eddie hade inte lyckats spara ihop pengarna till datorn ännu men lagom tills hans födelsedag så skulle han ha pengarna, om något inte inträffade då vill säga.

Det skulle hända något denna dag som han aldrig tidigare hade varit med om men det visste han inte ännu. När det började närma sig lunchtid så satt Eddie med sin jobbkompisar på tryckeriet och tittade på TV när sändning plötsligt bröts för nyheter från New York. Det som nyheterna denna gången kablade ut var inte minder än att World Trade Center hade bombats. Det lilla som man visste vid denna tidpunkten var att det hade skett en explosion av något slag. Vad det var som hade

exploderat och hur mycket som hade förstörts var en fråga för senare sändningar. Resten av den dagen blev inte den samma för verken, Eddie eller hans arbetskamrater. Den stora frågan var vad var det som hade hänt och vem var det som låg bakom detta meningslösa och hemska dåd. Senare samma kväll talade nyheterna om vad som hade inträffat. En bil hade kört in i garaget under World Trade Center det var denna som hade fört med sig bomben in. De berättade även ett 30 meter stort hål i fyra våningar hade förstörts och ett antal personer var skadade men hur många det var visste kunde de inte i denna stud säga. Mars månad kom med den även de siffror på skadade och döda från bombningen i New York. I samband med bombningen av World Trade Center har 6 personer och ett foster hade omkommit och hela 1042 personer hade skadats. Den dagen så evakuerades närmare 50000 personer från byggnaderna. Det första som Eddie sa till sin mor var tur att man inte bor i en storstad så mycket människor i två byggnader det är ju mer en i hela våran kommun. Jag skulle aldrig kunna bo i en storstad sa Eddie till sina föräldrar. Det skulle kännas som om att risken är för stor att det ska hända något liknande igen. Eddie som snart skulle fira sin födelsedag den 6 april skulle han äntligen bli 20 år ett år närmare till man fick lov att inhandla en öl om man så ville. Så nu är det bara 365 dagar kvar nedräkningen hade börjat men även om det var långt kvar så kunde man bara snällt vänta. Eddie som så många andra i hans ålder hade visserligen redan svept en och annan öl men för det mesta så blev det ändå Moonshine som man brände själv ute i bergen. Hans favorit var Apple pie Moonshine den var lite mildare i smaken en många av de andra sorterna. Det fanns även en som Eddie visste om som gjorde ren Bloody Mary där smaken var som en riktig Bloody Mary men det fanns inte en tillstymmelse till tomatjuice i den.

Den 19 april började som vilken vanlig måndag som helst i världen även om den skulle visa sig vara allt annat en det. Sedan ett par dagar tillbaka så hade FBI belägrat och de hade nu som plan att inleda en stormning av David Koresh-sektens högkvarter i Waco, Texas. Stormningen skulle inledas med att FBI skjuter in tårgas för att få ut medlemmarna i sekten. Vad FBI inte hade med i beräkningarna vara att det var att tårgaspatronerna kunde göra så att det börjar brinna även om det var ovanligt att något började brinna vid användning av en tårgasgranat. Mycket riktigt det som inte fick ske gjorde det i fallet med David Koresh-sektens högkvarter I Waco Texas vilket medförde att det började att brinna och 86 personer medlemmarna ur sekten omkommer i lågorna. Inte riktigt optimalt skulle man kunna säga som utomstående de hade ju velat komma närmare Gud så vem som löste det problemet var spelade ingen speciell roll tänkte Eddie för sig själv. Dagarna gick och efterspelat till det som hade skett i Waco, Texas fortsatte på TV-apparaterna ute i landet. Nu när det våren snart är över och försommaren börjar närma sig med stormsteg så inträffade nästa stora nyhet som gjorde att vi alla skulle glömma vad som hade skett i Waco, Texas. 25 April bara några dagar efter att vad som hade skett i Waco, Texas så början nästa stora nyhetshändelse. Valet i Ryssland där Boris Jeltsin blev vald till president det spekulerades i om vad detta skulle betyda för USA och om det var rätt person att leda det stora landet som bara några år tidigare hade varit vår största fiende genom tiderna. Skulle han återgå till kommunismen eller skulle Boris bli en president som man kunde lite på. I just denna stund så hade landet blivit lite mer otryggt att leva i även om det inte märktes på människorna i omgivningen direkt så märkte man av det i alla nyhetsinslag som hela tiden skrämde upp människorna.

Kapitel 2

Det fanns inte mycket som man kunde göra som en som ensam person som just hade hunnit fylla 20 år. Nu när Eddie bara för några dagar sedan hunnit att bli 20 år så tänket han för sig själv att kanske det var dags att införskaffa den där dator. Även om datorer fortfarande var väldigt dyra så var det något som han hade önskat sig sedan han gick i skolan. Dagen hade kommit då det var dags att införskaffa hans första egna dator. Eddie hade pratat med Mark om han hade lust att följa med till Charleston (Wv) och göra en hel dag där av det. Valet av Charleston (Wv) var kanske inte så enkelt men det var en av de närmsta städerna som hade en butik som sålde datorer och låg hyfsat nära hemmet. Resan dit skulle bara ta ca en timme och en halvtimmes bilresa enkel väg, så det var inte så farligt. Men då verken Eddie eller Mark bara hade besökt Charleston (Wv) ett par gånger tidigare i sina liv när det var små och med sina föräldrar vilket inte var riktigt samma sak som att göra resan själv. Även om det bara var en timmes resa så var det ändå något nytt för dem båda. Då ingen av dem riktigt hade varit åt de hållet så skulle det bli lite av en road trip vilket kunde vara roligt en dag i slutet av mars. Vädret hade ju just nu börjat att nära sig sina behagliga 23 grader och inte alltför hög luftfuktighet.

Vid 8 tiden på morgon passade Eddie på att tanka upp sin gamla Chevrolet El Camino från 1967 bilen var inte ny men den fungerade och var betald även om den kanske drog lite mycket bensin så var den bekväm att åka så den fick stanna ett par år till i hans ägo. Efter han hade hämtat upp Mark så bar äntligen av till Charleston (Wv) vägarna den första biten var rätt så små så man blev lite rädd när man fick möte av en lastbil. Samtidigt så började landskapet att skifta färg från sin kanske tråkiga bruna och kala trädtoppar till en ljusgrön färg. Våren var ju på antågande så det var bara till att sätta på musiken och digga hela vägen till Charleston (Wv). Väl framme i datorbutiken så står både Mark och Eddie som helt paralyserade då det hade ryktats länge om att företaget Intel skulle släppa en ny processor vilket de med hade gjort veckan innan det båda killarna besökte butiken. Det var en vrål snabb maskin Intel 486DX2-66 CPU, 256K av L2 cache med hela 8 MB RAM och en hårddisk på hela 1.2 GB. Datorn var så snabb att Eddie tänkte för sig själv nu skulle han nog aldrig behöva byta dator eller i alla fall inte på många år. Det fanns bara ett litet problem och det var priset som på vid denna tiden låg på nästan 1500 dollar.

Lite mer en vad han hade tänkt sig att lägga på en dator. Sagt och gjort han bestämde sig för att slå till men då de skulle vara hela dagen i Charleston (Wv) så fråga han hur länge som butiken skulle hålla öppet. Han fick till svar att butiken var hade öppet till 20:00 så det var inga problem för dem att göra staden så att säga. Bara de var tillbaka innan dess. Sagt och gjort 1500 dollar fattigare men ack så mycket gladare nu så bar det ut på stan för att se vad man kunde få sig lite mat någonstans. Då Mark hade några ärenden att uträtta när han ändå var här så passade de båda på att göra dessa. Det fanns bara ett problem med det här att hitta något att äta då de inte riktigt var sugna på att åt sin vanliga hamburgare som de jämt brukade äta när de var på det lokala haket så fick det bli en pizza även om det inte heller var något riktigt att hurra över men de var hungriga och de hittade inget annat som såg lockande ut. Under tiden som de satt där och åt så sa Mark att han med skulle köpa sig en dator det var något som han inte hade något vidare intresse för så Eddie blev lite överraskad för det var ju väldigt massa pengar för det första och för det andra vad ska du göra med din dator frågade han. Till svar fick han ja måste ju lära mig mer om hur en dator fungerar och vad man kan göra med en sådan maskin. Ett helt okej svar tänkte Eddie för sig själv medans han åt vidare på sin pizza. Efter att de hade ätit upp så var det bara att gå tillbaka till butiken för att köpa en dator även till Mark.

Nu fanns det inte så mycket annat för det båda att göra i Charleston (Wv) mer än att lasta bilen med bådats nya datorer för resan hem mot Itmann igen. Om det var något som var på deras tankar under resan hem så var det nu vad det skulle ha datorerna till. En sak var säker för de båda två för dem båda vara att de måste lära sig mer om hur man använder en dator. Då både Eddie och Mark hade lite delade uppfattning om vad en dator skulle kunna vara bra så var en sak säker att utan varandras hjälp så kunde de inte lära sig mer om hur den fungerade. De hade bestämt sig för att datorerna skulle få stå i Eddies uthus där de kunde sitta tillsammans för att lära sig så mycket som möjligt. Fördelen med att använda sig av Eddies mickrohus var att det var en plats som låg lite avskilt från bostaden men ändå så nära att man inte behövde vara orolig för att något skulle bli stulet. Det verkade vara en som en bra plats och plan så det var bara till att styra El Caminon mot hemmet. Resan kände som om att den aldrig skulle ta slut om mycket berodde på att vägarna här var som sagt smala och slingriga men även väldigt mörka nu när mörkret hade börjat lägga sig. Väl hemma var det bara till att börja och monter ihop deras nya monster maskiner till datorer. Båda två var som små barn så hade får smaka på glass för första gången i sitt liv. Deras leenden under tiden som de satte ihop datorn gick inte att ta miste på de gick från öra till öra.

Det hade gått några dagar nu sedan Eddie och Mark hade fått hem sina datorer vilket hade medfört mycket av deras fritid hade spenderats i Eddies mickrohus. Redan efter den tredje dagen i huset så hade de båda bestämt sig för vad de vill få ut av sina datorer. Eddie ville lära sig mer om hur ett program är uppbyggt och vad som krävs för att de ska fungera. Mark hade fastnat i hur att organisera data i stort då han hade ett stort intresse för att bara sitta och titta på vad och hur man kunde manipulera data på ett sätt som passade just för den situation. Även om de han inte hade så mycket data att arbeta med för tillfället. Men så kom han till att minnas att i kommunen så finns det ju en hel del data som är till för allmänheten. Vilket hade gjorde att han i sin enfald försökte få taga på denna data genom att besöka kommunen och snällt böna och be. Eddie i sin tur hade besökt ett bibliotek för första gången sedan senior high school. Det var ju bara två år sedan de båda hade gått ut men att besöka ett bibliotek hörde inte till vanligheten för någon av dem. Det skulle visa sig att hitta en bok om programmering var svårare en vad han först hade trott. Till slut så hittade bibliotekarien en bok som kanske passade för honom. Det var en bok om Python ett språk som Eddie aldrig tidigare hade hört talas om. Men han var han var villig att testa för vad ska man annars göra på kvällarna ute i mickrohuset man kan ju inte sitta och spela hela tiden. Det fina med att han började med Python skulle det visa sig att det var ett rätt så lätt språk att lära sig även för en person som aldrig tidigare har programmerat. Medans Mark bearbetade kommunen för att han skulle få tillgång till den data som de har om bland annat befolkningsstatistik och annat som man kunde använda för att gör en så bra databas som möjligt. Det skulle visa sig vara svårare en vad som Mark först trodde att då mycket av dessa uppgifter som han efterfrågade fanns bara i Charleston (Wv). Så det fick bli att planera in en ny resa på 13 milen enkelväg.

Kapitel 3

Till följande helg så var resan planerad för att besöka Charleston (Wv) igen denna gången så var det inte för att handla något utan bara för att införskaffa den informationen som Mark hade beställt via telefon. Resan började bra den på de små vägarna i utan för hemmet. Vägen till Charleston (Wv) slingrade sig längs bergsidorna och på en sida så var fanns det bara träd medans på den andra sidan var det allt som oftast ett stup. Att sitta som passagerare på denna väg var en upplevelse i sig själv då det fanns mycket att titta på. Då det var Mark som körde denna gången så kunde Eddie sitta och njuta av utsikten vilket han inte kunde göra förra gången då det var han som körde. Väl framme i Charleston (Wv) var det då dags för att leta upp stadshuset men då tiden började bli knapp för att de skulle hinna innan det stängde för helgen, så fanns det inte mycket tid till att köra fel. Det som inte fick hända skedde naturligtvis så som det brukar göra. Mark svängde av en infart för tidigt. Även om man kunde ta den vägen med så var man tvungen att köra genom centrum vilket inte var optimalt när man har ont om tid.

Då vägen som de nu var tvungna att köra gick genom de äldre delarna av staden som med sina smalare gator. Inte nog med att gatorna var smalare det fanns en massa turister som inte tänkte sig för på något sätt. De bara går rakt ut i gatan som om att det äger den. Mark började bli rätt så irriterad på allt vad människor som inte kan uppföra sig i trafiken nu så han sitter där och svär så att hela omgivningen kan höra hans missnöje. Eddie däremot som sitter bredvid tittar lite skamset ut genom vindrutan på de fina som denna delen av staden har att erbjuda. Med sina gamla hus från tidigt 1900-tal, vilket i sig medför att de båda har varsin upplevelse av hur den gamla delen av Charleston (Wv) ser ut. Även om Eddie inte kan göra så mycket när han sitter där bredvid Mark så kan han förstå Marks lidande. Väl framme vid stadshuset så skulle de visa sig att den väg som de hade tagit var den bästa då det kom mycket närmare en av det först hade trott. Till råga på allt så hittade Mark en parkeringsplats mitt framför entrén så mycket bättre kunde det inte bli med tanke på allt. Då Mark hade pratat med personalen tidigare så visste de att han kunde bli lite sen och hade varit snälla att plocka fram de uppgifterna som han ville ha. Problemet var bara att det var inte lite data utan det var mycket mer en vad någon av dem först hade trott. Låt säga så här det fanns så mycket data både personalen och Mark blev lite rädda för mängden av data. Den mängden av data som Mark hade beställt var över tre lastpallar. Detta var ju inte något som han kunde på något sätt få med sig hem till Itmann i Eddies Chevrolet El Camino.

Så det blev till att börja sortera ut vad som var mest intressant att börja med. Mark blev lite ställd då han inte hade en susning om vart han skulle börja. Så valet fick bli befolkningsstatistik och från West Virginias grundande fram tills idag. Röstlängder var med något som kanske kunde var intressant att då dessa kanske samköra på något sätt tänkte Mark för sig själv. Det blev ändå en hel del data att lasta på flaket till El Caminon. Allt som allt blev det nästan en pall med papper som skulle börja struktureras upp och på något sätt kunna generera ett värde för Mark. När de var färdig vid stadshuset så fick det bli en tur till datorbutiken igen. Inte för att inhandla något utan mer för att drömma lite innan det var dags att på börja resan hem igen. Väl framme vid butiken så skulle det visa sig att den hade lunch stängt så istället för att vänta på den skulle öppna igen så var det bara att köra in på närmsta drive thru för att få lite mat. Då båda ville hem så fick det bli de Mc Donalds. Inte för att de var den bästa maten som de kunde hitta i from av en drive thru men den låg bäst till för att kunna på börja färden hemåt.

Resan hemåt gick över förväntan det var som inte något annat kunde stoppa bilen nu när den var på väg. Det fanns bara ett litet problem och det var molnen på himmelen började bli mörkare ju

närmare de kom Itmann. För papper på en pickup utan något vidare skydd från regn är ingen höjdare. Lagom tills att de svängde in på uppfarten till Marks hem så började det att regna. De två vännerna tittade på varandra och började skratta för bättre tur kunde de inte ha haft. Att regnet kom nu var lite som att vinst i sig själv de hade lyckats komma hela vägen hem efter en hemsk dag i Charleston (Wv) och den kunde inte ha slutat på ett bättre sätt. Nu återstods det bara det lilla arbetet med att bära in alla kartonger och sortera dessa på ett sätt som gör det möjligt för att börja mata in data i datorn. Det fanns bara ett litet problem med tanke på den mängden data som de hade fått så var skulle Eddie sova någonstans. Då den ända platsen att förvara alla kartonger säkert inomhus var om de plockade bort hans säng. Eddies hus var inte största som här i världen men det räckte utmärkt för honom när han inte hade en massa kartonger i sängen då vill säga. Detta betydde att de båda var tvungna att arbeta snabbt och med samma sak för att lösa problemet med Eddies sovplats. Även om Eddie skulle få sova i sitt gamla barnrum så må det så vara för det var ju inte för en evighet som det rörde sig om.

Mark förklarade för Eddie hur han vill att data skulle föras in på datorn, vilket i sin tur betydde att de kunde halvera arbetsbördan för Mark då Eddie nu kunde hjälpa till. Men samtidigt som det gjorde detta så såg det att det fanns en möjlighet att strukturerar upp den data som de nu skapade. Att bara gör det i ett kalkylblad var inget som lockande någon av dem men det var en början. Att börja programmera något sådant som krävdes för att kunna göra det på ett sätt som underlättade för dem båda var över Eddies förmåga just nu. Men då han hade data som han kunde använda för att skapa ett program så var det bara possessivt att sitta där och mata in alla uppgifter i de fälten som Mark hade valt att ha med. Samtidigt som de båda satt där på varsin stol framför skärmarna så började det kurra i deras magar. Det fanns bara ett litet problem innan de kunde laga någon mat, det fanns ju kartonger överallt, även i Eddies säng.

Eddie tittade på Mark och sa vi få helt enkelt åka iväg för att få i oss lite krubb eller vad tror du? Jo du det verkar inte bättre en så vart åker vi då? Ja det är en bra fråga då klockan började närma sig stängningsdags på deras lokala hamburgerbaren. Men det finns ju en pub inte så långt ifrån haket det fanns ju bara ett litet problem och det var att Eddie inte släpptes in där då han inte hade fyllt 21 ännu och ägaren inte vågade riskera hans utskänkningstillstånd. Vi gör ett försök ändå om inte så kan ägaren säkert slänga ihop en burgare eller lite pommes frites bara. Ja väntar utanför på maten så det borde inte bli några problem. Sagt och gjort de hoppade in i bilen och åkte iväg till deras hamburgerbar för att se om de kunde få något att äta där, men det hade redan hunnit stänga. Resan gick således vidare till puben. Efter lite övertalning så fick de båda varsin hamburgare men det fick även ett arbete att utföra som de inte vid denna tiden på dygnet hade tänkt sig att börja med. Då ägaren till puben ville ha ett sätt som han lättare kunde se hur mycket han fick i dagskassa så hade Mark varit snabb att erbjuda sin tjänster på att hitta en lösning till honom. Det fick visserligen vänta till imorgon då de båda behövde komma upp med något bra sätt att genomföra detta för pubägaren.

Kapitel 4

Efter en dålig nattsömn så fick Eddie ändå en idé om hur de skulle lösa problemet som hade uppkommit under natten så att säga. Det var ju inget problem i sig men samtidigt så var de det. Han ville ju bara se hur mycket pengar som kom in i förhållande till sin utgifter detta är ju enkelt att lösa, även om det inte blev den finaste lösningen som kanske finns men den räcker för stunden och med den kunskapen som ägaren till puben har. De skulle helt enkelt lägga in kassaboken i datorn så som den var. Bara för att det skulle bli så lätt som möjligt. Det som ägaren ville vet var ju var den faktiska kostnaden var för det arbetet som utfördes. Om man satte sig ner och lyssnande på vad som sades bakom orden så kom det fram att ägaren till puben hade varit med om ett och annat. Han skulle lika hjärna kunnat ha utfört det här arbetet själv med att föra in kassaboken i datorn. Samtidigt som han visste med sig om han lyckades få Eddie och Mark på andra tankar en så många av invånarna här att samhället skulle kunna förändras. Även om det inte skedde över en natt så var det väl värt att låta den göra denna uppgiften och för att inte minst stärka deras eget självförtroende som om att de i bästa fall kunde lämna Itmann och dess omgivning. Inte för att det är något fel på att bo här snarare tvärtom det är ett paradiset om man nu har ett arbete och inte har skadats sig på något sätt. Om man hade skadats sig så fanns det en stor risk att man till slut hamnade i någon av alla dessa Pill mill som hade börjar växa upp som svampar ur jorden. Problemet var att den första läkaren som skrev ut opioider till någon person skrev ut en på tok för hög dos. Vilket i sig ledde till att många fastande i ett missbruk och hade inget annat val än att gå till en Pill mill för att få ett nytt recept och mer tabletter.

När Eddie och Mark väl kom tillbaka till puben efter en veckas hårt arbete med kassaboken i nu mera på en diskett i högsta hugg. De passade på att komma på dagen istället för det var både lättare att prata med ägaren och han i sin tur kunde då släppa in Eddie. Nå vad tycker du nu sa Mark när de satte sig framför datorn som fanns in i det lilla trånga kontoret. Jo då det ser allt bra ut även om jag personligen inte hade gjort det på det sättet som ni har gjort men det är ju själva grejen att ni ska hitta er väg. Eddie fråga snabbt vadå vi ska hitta vägen? Jo vänta lite så ska ni få se vad jag har gjort här sa ägaren och startade ett program på datorn som ingen av dem hade sätt tidigare. Det som ägaren hade gjort var så långt före sin tid att det var svårt att förstå vad som nu utspelade sig på datorskärmen. Det gick lätt att följa varenda rörelse av kontanter och varor. Bara genom att trycka på ett par knappar, det var som en dröm för både Eddie och Mark när de såg vad man kunde göra med en dator. Detta vara verklighet och inte något sådant som man fick lära sig i junior high school. Frågorna haglade som det vore århundradets storm som blåste in över ägare. Om jag får tala för oss båda nu Eddie så Mark vi trodde ju att du inte kunde något om datorer och så visar du oss det här. Det som vi kom med till dig är ju flera generationer ifrån vad du har gjort här. Hur skulle vi kunna överträffa detta på en vecka det fanns ju bara inte i stjärnorna. Ägaren sa lugnt det var inte därför som ni fick i uppgift att göra detta åt mig jag ville se vad ni kunde göra på den korta tiden som ni hade på er och vad ni var villiga att göra.

Även om ni inte har gjort samma sätt som jag har gjort så har ni öppnat upp för att ni är villiga att lära er något nytt. Jag har även lärt mig något genom att hur ni har skapat det som ni har gjort åt mig. Då både ni och jag har tänkt på två helt olika sätt för att lösa ett och samma problem, och med det sagt så tycker jag att ni har gjort ett väldigt bra arbete även om det är en bit kvar tills ni är framme hela vägen. Jag skulle vilja komma med ett förslag till er pojkar vad tror ni om att vi försöker skapa ett program tillsammans för att på så sätt kunna utnyttja tre små hjärnor. Vad hade du tänkt dig att vi skulle göra för något då sa Mark. Jo det första som jag skulle vilja ha gjort med

det programmet som jag har skapat är att det skulle gå att lagra data i en annan typ av databas som skulle kunna göra det hela mycket lättare att strukturera upp data. Hur vi ska kunna lösa detta vet jag inte men vi får ta Internet till hjälp för att hitta olika lösningar som vi skulle kunna använda oss av. Internet vad är det för något undrade Eddie. Jo du vet att man kan koppla samman datorer så att de kan prata med varandra i ett lokalt nätverk. Tänk dig då ett nätverk som man ringer in till med sin dator via ett modem och som kan prata med en massa olika datorer över hela världen, det är internet. Ja har det på den här datorn om ni vill se hur det ser ut. I munnen på varandra sa Eddie och Mark självklart vill vi se det. Pubägaren sträckte sig mot telefonen då det jämte den fanns det en lite konstig maskin som han tryckte på. Efter en stund så började det komma ett ljud från den som inte lät som något annat. Ett ljud som både Eddie och Mark sent skulle glömma. Även om det tog lite tid för att innan något visade sig på skärmen så låg förhoppningarna uppe i det blå. Under tiden som det väntade så frågade de pubägaren av man kunde i dag göra på internet. Till svar fick de att man idag kunde söka efter information om ett specifikt ämne så som programmering och kunde där läsa om det senaste framstegen som hade gjort. Det gick även att prata med en massa olika människor på en och samma gång genom att använda sig av ett chatt program som heter IRC vilket är en förkortning för Internet Relay Chat i detta program så kunde man även prata med en bara en person med men det vanligaste var ändå att man gick in i en kanal och läste vad de andra hade för sig.

Det skulle för första gången i sin liv få se en helt ny värld öppnas upp in för deras ögon. Att komma åt en dator på andra sidan jorden var något helt fantastiskt även om det inte fanns så mycket värde i själva Internet då det mesta sidorna var av en ren hobby karaktär. Det gällde att veta var man skulle leta för att hitta de riktigt stor guldkornen sa ägaren. Ja ska visa några riktigt bra ställen att hitta program och annat som kan komma till användning för er. Efter att ha tittat en stund på de sidorna som ägaren hade rekommenderat och testat på lite IRC var både Eddie och Mark helt utom sig av lycka att det fanns något där ute som de kunde ha användning av för att lära sig mer saker om databaser och programmering. Även om det var en ytterligare kostnader som krävdes för att de båda skulle kunna komma igång med att surfa på Internet så var det en kostnad som de båda var vill att ta. I och med att de skulle lägga ut mer pengar på sina datorer så behövde de nu arbeta lite extra på sina vanliga arbeten eller kunna se om de kunde börja sälja sin tjänster, som i denna stund inte var så vassa som de kanske skulle behöva vara för att kunna göra en produkt av sina kunskaper. Problemet för dem båda var ju att bara att få tid över till att göra det som de verkligen vill göra. Då pengar inte växer på träd som de båda visste alltför väl. För under det glada så kallade 80-talet började arbetena ta slut i Itmanns närmsta omgivning. Även om det fanns arbeten kvar i gruvorna så började de så sakta gå mot sämre tider även inom gruvindustrin. Även om Eddie hade det bra på tryckeriet så var det sämre för Mark då han arbetade i gruvan. Så att få lite extra timmar där var nästa lika med noll även om han försökte så gick det långsamt att hitta de timmarna som behövdes för att få ihop till sin överlevnad och till ett modem. Dagarna fortsatte sin gilla gång för Mark som började alltmer att lägga tid åt att bygga upp den databas med de filerna som han och Eddie hade varit i Charleston (Wv) hämtat. Visserligen tyckte Eddie synd om Mark då han inte hade fått de timmarna han behövde för att gå ihop pengar till ett modem, men samtidigt så var han glad att han nu kunde sova i sin egna säng igen.

Kapitel 5

Dagarna gick och våren övergick till sommar. Nu när nationaldagen står för dörren med allt vad den förde med sig så som fyrverkeri och en massa god mat i familjen och goda vänners lag. Eddie och Mark hade planerat att delta i det årliga badkarsracet som anordnades varje år på nationaldagen. I år var potten uppe i hela 500 dollar vilket var ett lockande pris för många i trakten. Vi måste bara vinna detta race så att vi har råd att köa modem. Hur det skulle göra det var en bra fråga då ingen av dem tidigare hade deltagit i ett sådant race. Varje år så hade de sätt på när deltagarna hade försökt att ta sig från River drive de 2 kilometer på Guyandotte River till Itmann. Många hade försökt sig på att göra denna rätt så korta resa men ändå rätt så farlig inte för att vattnet i sig var farligt så länge man inte fick en kallsup då vill säga. Utan det var alla medtävlare som man behövde se upp med. Att komma helskinnad i mål var inte det lättaste då alla medel var tillåtna utan att skjuta att skjuta söder motståndarnas farkoster. Man fick inte heller slå på medtävlare direkt även om det förekom att det hade inträffat än och annan olyckshändelse genom åren. Där både armbrott och skullskador hade hört till vanligheterna. Att då ge sig in i detta race utan någon som helst erfarenhet av hur de båda skulle överleva var lika dumdristigt som om att cykla till New York. Så de båda började planera för vad som möjligtvis skulle kunna inträffa men ändå och hur det skulle lösa dessa problem under och helst innan avresan. Det fanns ett krav på farkosterna som skulle delta och det var att dessa var gjorda av ett gammalt badkar sedan så var det upp till deltagarna själva att lösa utformningen för att det skulle flyta och på ett säkert sätt ta sig ner för Guyandotte River. Det första som slog Eddie var att de skulle bygga någon form av störtbåge runt hela badkaret vilket Mark inte riktigt höll med om även om han tyckte att iden. De båda försökte minnas hur förgående års vinnare badkar har sätt ut. För att komma på en lösning som både var hållbar för att kunde klara av ett och annat slag men ändå så lätt att den inte skulle flyta för lågt i vattnet, så att det fanns risk att en vad dem skulle vara tvungen att sitta och ösa badkaret hela tiden. Efter lite överläggande mellan sig så blev det ändå en störtbåge som både av lite gamla stuprör som de hade hittat. Dessa fylldes med frigolit för att på så sätt öka stabiliteten i rören och ändå vara rätt så hållfasta. När nu dagen för själva racet hade kommit så var det inte mycket mer än att hoppas att ingen annan hade lyckats skapa något som var bättre en deras skapelse. Starten och målgången var vid Itmann Company Store and Office först skulle deltagarna ta sig för egen maskin upp till River drive och där ifrån sjösätta sitt badkar. För att sedan ta sig ner via Guyandotte River tillbaka till Itmann Company Store and Office för att där gå i mål. En sak var säker och det vara att man inte fick ta ut sig för mycket på vägen upp till River drive. Att ha en bra kärra att dra badkaret på var lite av ett måste. Den var nästa viktigare en själva badkaret. Detta visste Eddie och Mark och de hade byggt en kärra som var både lätt och viktigast av allt den rullade lätt. De hade haft den goda tanken att även sätta på en broms för en och annan av nedförsbackarna kunde bli lite jobbiga annars. När de gav sig av så började de inte som så många andra att springa utan det fick ta den tiden det tog. Då den första av backarna skulle ta ut sin rätt på de deltagare som hade sprungit. Det visste de båda efter att titta på racet så många gånger genom åren. Mycket riktigt som de hade förutsätt så hade de som sprang i inledningen hade nu börjat att sloka när första backen kom. Något som förvånade både Eddie och Mark var hur bra deras kärra var den hade överträffat deras förväntningar vilket i sig inte var stora på kärran men ändå det båda var nöjda och nu skulle de äntligen få testa ifall bromsen fungerade så bra som de hoppades på om det den inte gjorde det så skulle de båda sluta i ett träd eller i värsta fall i Guyandotte River om det vill sig riktigt illa. Om detta skedde så kunde de lika väl ge upp och ta sig tillbaka till målgången för att se på när någon annan vann. När de båda var upp på kärran så var det bara till att styra och bromsa så sent som man bara vågade för att på så sätt lyckas ta sig fram så snabbt som det bara gick till platsen för att

sjösätta badkaret. Bromsen höll även om det var lite bära eller att brista i den sista svängen men de lyckades i alla fall att komma fram helskinnade och det var ju det viktigaste av allt. Sjösättningen gick utan problem även om badkaret låg lite väl lågt i vattnet för att det skulle vara optimalt så lyckade komma iväg utan några större problem. När de hade kommit en bit på väg ner för Guyandotte River så kunde de se att fjolårets vinnare var hack i häl med dem. Även om de inte hade hunnit sjösätta ännu så var de inte långt borta. Att då ta några risker var bara dumt så istället för att paddla som en vilde, bara för att komma ifrån sina medtävlande. Så tänket de om man kunde använda sig av vattnet på ett så bästa möjliga sätt och försöka ligga i en så bra linje som möjligt så de gå snabbare för dem. Denna strategi lyckade över förväntan och de kunde till och med utöka ledningen på den kvar varande 1 kilometern. När båda vännerna nu närmade sig målet så började de se en ljusning och alla deras pengaproblem skulle vara som bort blåsta i alla fall för stunden. Väl framme vid platsen för att ta upp badkaret från vattnet igen så hade de närmsta konkurrenterna börjat att nära sig mer en vad som kändes tryckt så det fanns bara en sak att göra. Springa för allt vad man är värld med badkaret med sig för det var ju ändå det som skulle gå över mållinjen. Kom inte det över så blev man diskad att något hade gott sönder på vägen gjorde inget men badkaret var tvungen att komma fram i ett så helt skick som möjligt. Glada i hågen springer Mark och Eddie den sista biten utan att se sig om för om de hade gjort det så hade de sett att konkurrentens badkar var inte helt och de hade vunnit även om de nu inte hade sprungit. Glad över vinsten så fanns det inte så mycket annat att göra en att fira segern och njuta av resten av kvällen.

Kapitel 6

Bara några dagar efter vinsten i badkarsrallyt så bara det av för lite shopping. Denna gången så stod det förutom modem på inköpslistan så fanns där även en extra hårddisk om nu pengarna räckte. Annars så fick det bli lite disketter som man kunde ta backup på. Både Mark och Eddie hade inte riktigt hittat en bra rutin för det här med att ta backup men det var något som pubägaren hade sagt till dem att de måste skaffa sig. Samtidigt som att dessa skulle förvaras på olika ställen. Vilket innebar att både Mark var tvungen att ta med sig hem disketterna gång de tog en backup. Även om det var på tok för sällan som detta verkligheten skedde så var det ändå ett bara några dagars arbete som de riskerade. Vilket var bättre än att allt arbete skulle gå förlorat i alla fall. När de väl kom till affären så fanns det bara ett modem att tillgå. Även om det var lite surt så förklarade butiksinnehavaren att om de bara hade ett telefonnummer så kunde de ändå inte använda sig av två modem. Men jag har något annat som kanske skulle kunna vara intressant för er om ni nu ändå vill lära er om datorer. Har ni hört talas om UNIX? Nej vad är det för något undrade de båda. Jo låt mig förklara om ni har en stordator en sådan som banker och staten har för att hålla koll på alla transaktioner och annat roligt som staten sysslar med. Det finns med denna typen av system är att man kan läsa precis hur programmen är uppbyggna genom att läsa källkoden.

Det finns bara en nackdel och det är att dessa system är väldigt dyra. Men ni har tur då jag har fått tag på något som ska fungera på ett liknande sätt. Det heter Slackware Linux och bygger på fri källkoden. Man kan alltså göra vad man vill med den källkoden. Det skulle ju kunna passa er perfekt för er om ni nu vill lära er mer om datorer och hur dessa fungerar. Ja det hade varit intressant men är det ett svårt att installera och få igång de programmen som vi använder då? Ja ska inte ljuga för er det är inte lätt att komma igång med då det kräver väldigt mycket av dig som använder men gillar man att läsa så finns allt där. Jag kan visa er ur det ser ut om ni vill se butiksinnehavaren. Ja det är klart att vi vill det. Men en fråga måste jag ändå få ställa innan du visar oss sa Mark, det finns möjligtvis inte någon form av databas med i systemet eller är det lätt att få tag på en? Det ska väl kunna gå att ordnas låt mig kolla medans ni testat på Slackware. Okej det fungerar jag har ju ingen riktig lust att lära mig ett nytt system som kanske inte fungerar med det som jag håller på med. Det kan jag ju förstå sa butiksinnehavaren och visade in dem i rummet med en dator som hade Slackware installerat. Han visade dem ett program speciellt men inte för att det så trevligt ut kanske utan mer för vad det kunde göra. Programmet som han visade var inget mindre än GNU Emacs. Där han tog fram manualen så att de båda kunde sitta och läsa lite medans han gick iväg för att kolla om han hade någon möjlighet hjälpa till med en databas. Efter en stund så kom butiksinnehavaren tillbaka med ett glädjande besked om att det fanns en databas som Mark kunde använda sig av. Bara detta i sig gjorde att Mark blev mer intresserad av systemet. Eddie var redan såld då han med hjälp av GNU Emacs kunde börja programmera på ett helt nytt sätt en vad han tidigare hade gjort. För Eddie så var det lite av en dröm som gick i uppfyllelse när han läste sig till vad det fanns för möjligheter med GNU Emacs bara en sådan sak som att kunna hantera filer och se vad som sades på alla dessa bulletin boards (BBS) och IRC. Eddie frågade lite försynt vad det kostade och fick till svar att det kostade lika mycket som kostnaden för disketter var. Du kan inte mena att det är grattis jo det menar jag det är helt fritt att använda och har i sig ingen monetär kostnad utan det är bara en självkostnad. Så det betyder att ni bara betala för en uppsättning av disketter så det blir 40 dollar om ni nu vill ha systemet. Eddie var snabb på att svara då han såg hur mycket han kunde vinna på att använda sig av Slackware mot Windows som kom med datorn. Mark var lite mer tveksam även om han såg vinsten med att byta system så var han lite mer orolig av sig att byta system bara så där. Vi testat på min dator sa Eddie du har ju kommit så mycket

längre med ditt projekt. Även om det skulle ta mig lite tid att få mitt system upp igen så kan det vara väl värt det skulle jag tro. Om det inte fungerar som det är tänkt så kan jag ju alltid byta tillbaka igen.

Väl hemma igen så började Eddie att installera Slackware på sin dator medans Mark försökte få sin dator att logga in på Internet. Det skulle visa sig vara lite av ett problem då Windows 3.1 inte hade stöd för TCP/IP. Även om Mark hade fått med sig en fil att installera TCP/IP så ville den inte vara med han försökte både en och två gånger innan han till slut gav upp, för att se hur det gick för Eddie och hans installation. Installationen verkade flyta på rätt så bra för Eddie även om det hade varit lite problem i början med hur han skulle partitionera sin hårddisk. Att använda de verktygen som fanns för att göra detta var inte det lättaste som fanns. Även om det tog lite tid för honom att hitta i manualen hur man skulle göra så gick det rätt så bra. Nästa problem var nätverket som inte ville vara med alls systemet hittade allt som den behövde för att fungerar men samtidigt så ville den bara inte vardera med. Så något stämde inte detta var ju inte ett jätte stort problem i sig idag då målet var att installera systemet. Till slut så lyckade de tillsammans att få Slackware installerat det hade tagit mycket längre tid en vad någon av dem hade räknat med vilket i sig inte var ett problem då det ändå var helg. Så nu var det bara till att gå och lägga sig för Eddie medans Mark skulle sätta sig i bilen och köra hem.

Kapitel 7

Nästa morgon så vaknade Eddie med en stark känsla av att han hade missat något när det igår hade försökt att konfigurera nätverket. Vad det var visste han inte men han trodde tro att det kunde bero på att en konfigurationsfil inte var rätt konfigurerad. Men utan hjälp kunde han inte göra så mycket mer än att gå ut och sätta sig på verandan och njuta av morgonsolens strålar med en kopp kaffe. I samma stund som han hade satt sig ner för att dricka sitt kaffe ringde telefonen. Vilket var lite konstigt med tanke på vad klockan var det brukande inte ringa någon så här tidigt på morgonen, speciellt på en söndags morgon då nästan alla som han kände var i kyrkan för gudstjänsten.

Han ställde ner koppen på bordet framför sig på altanen och rese sig för att gå in och svara i telefonen. Under den korta vägen som det var mellan altanen och telefon så fick Eddie en obehaglig känsla inombords det var som om att han visste vad som den i andra änden av luren skulle säga. Han svarade ni talar med Eddie vad kan jag göra för er idag. Hej Eddie det är Ann, Marks mamma. Det finns inget bra sätt att säga detta på men Mark har omkommit i en bilolycka igår på vägen hem, så jag undrar nu vilken tid som Mark lämnade dig och om du vet ifall han skulle någon annanstans innan han skulle han åkte hem. Va vad säger du sa Eddie är Mark död? Ja han skulle väja från att köra på ett Vitsvanshjort och råkade köra av vägen vid Mullens Pentecostal Holiness Church du vet vid den parkeringsplatsen som ligger bakom kyrkan. Polisen tror att han hade för hög fart och kunde inte få stopp på bilen innan den hamnade i vattnet. Så skulle du kunna tala om för mig vilken tid ungefär som Mark lämnade dig. Eddie fick inte fram några ord tankarna rusade i hans huvud. Om Mark bara hade sovit över om jag hade sagt till honom att ta det lugnt och att han skulle ha på sig bältet. Om och om igen tänkte Eddie på vad han kunde ha gjort för att detta inte skulle ske, utan att komma fram till något svar. Ann fråga igen kommer du ihåg när Mark lämnade dig Eddie? Ett sorgset förlåt vad sa du jag hörde inte riktigt vad du sa Ann? Jo jag frågade när Mark lämnade dig. Låt mig se nu det efter att vi hade installerat om min dator så klockan borde ha varit runt halv elva skulle jag tro. Så han borde ha varit vid Mullens senast kvart i elva. Tack så mycket då vet ja sa Ann, jag hör av mig så fort som jag får höra något mer. Vi säger så, så länge då jag måste ringa till polisen för att säga tiden till dem. Om du vill så kom förbi oss när tankarna har lagt sig och du kan köra bil. Jag vill ju inte att du ska råka utför en olycka nu bara för att du tankarna någon annanstans. Tack sa Eddie jag kommer förbi om en stund ska bara vänta på att mamma och pappa kommer hem först så att de kan köra mig. Mark var ju som en son för dem med så jag vill berätta det för dem. Gör så sa Ann vi ses senare.

Eddie visste inte vad han skulle göra med sig själv han var helt enkelt förstörd. En sak visste han däremot och det var att han skulle bli tvungen att försöka förklara för mamma och pappa vad som hade hänt. Hur det skulle gå till var en helt annan fråga som han inte kunde svara på. Han visste att hans föräldrar skulle ha frågor men hur han skulle svara var en större fråga som han nu blev tvungen att ta tag i. Han kom att tänka på sin mormor som alltid hade sagt att en kopp kaffe med den ostmacka gjorde susen när man inte hade svaret på ett problem. Med hans mormor i åtanke så blev helt enkelt till att göra sig en ostmacka och en stor kopp kaffe för att försöka lösa det problemet som han nu stod inför. Hur hade mormor löst detta med att förklara för sin mor att hennes barn har omkommit i en trafikolycka. Klockan gick och snart så skulle hans mor och far komma hem från kyrkan. Mormors råd hade denna gången inte hjälpt honom det minsta. Då det ända som han kom på vara att säga som det var och rakt ut om han nu kunde hålla sig så länge innan de såg på honom att något hade skett. Så fort som han hade hunnit tänka tanken om att bara

säga det rakt ut så hörde han sina föräldrars bil i backen upp till huset. Tiden var nu knapp tänket han för sig själv ska jag vänta tills de har kommit in eller ska jag gå och möte dem. Han beslutade sig med att vänta tills de hade kommit in och satt vid köksbordet som de alltid brukade göra efter ett kyrkobesök. Det var som om att det vara deras sätt att koppla bort från vad som hade sagt i kyrkan inte för att de inte var troende för de var de. Men mer för att kunna reflektera över predikan över en kopp kaffe.

Eddie tog modet till sig och gick den korta biten från sin bostad in till föräldrarnas. Väl inne så ropade han så glatt som han kunde hej hur har ni haft det o kyrkan? Emely svarade jo tack det har allt varit bra. Kom så ska jag upp hålla upp en kopp kaffe till dig med. Vet du vad vii såg en massa polisbilar i Mullens när de hade åkt förbi för en stund sedan hörde Eddie Aaron säg. Både Aaron och Emely skulle just sätta sig tillrätta ute på altanen på baksidan av huset som det alltid gjorde för att dricka sitt kyrkkaffe när Eddie kom ut på altanen. Emely märkte genast att något inte stod rätt till med Eddie så hon frågade lite försynt vad det var och om det hade hänt något. Jo det har med det där polisbilarna som ni såg i Mullens att göra. De är där för att utreda en olycka som har inträffat i natt. Men vi såg ju inget när vi åkte till kyrkan sa Emely. Det är konstigt att de inte vara några där då vi var ju inte borta så länge. Det är där för att Mark har omkommit där. Vad säger du det kan inte vara sant vi såg ju honom åka här ifrån igår kväll. Ja han hade tydligen kört för fort och blev tvungen att väja för ett Vitsvanshjort så med den farten han hade så lyckades ha inte hålla sig på vägen och hamnade i vattnet. Det kan inte vara sant så både Aaron och Emely i munnen på varandra jo det är hans mamman ringde en stund innan ni kom och jag visste inte hur jag skulle förklara det för er. Men vad ska vi göra nu vi måste ju vet mer ska jag ringa till polisen och fråga om det är något som vi kan hjälpa till med sa Aaron. Nej sa Eddie låt det vara nu så åker vi till Marks föräldrar senare när de kanske har fått reda på något mer. Vi måste ju göra något för Marks föräldrar de måste ju vara helt förstörda nu. Jag gör en Mac'n'Cheese till dem så de får i sig lite mat i alla fall så åker vi till dem när den har svalnat. Medans Emely höll på att göra Mac'n'Cheese så passade Aaron och Eddie på att packa ner Marks dator som de hade tänkt att ta med sig men ingen av dem visste i fall det var rätt tillfälle nu men de behövde ha något att göra så innan maten var klara och de kunde åka. Timmarna gick även om det inte tog så lång tid att laga maten så kändes det som en hel evighet innan den hade svalnat såpas mycket att de kunde ta med sig den i bilen, utan att bränna sig sönder och samman. De bestämde sig för att inte ta med datorn i dag då det kändes fel helt enkelt. De var ju lite den som hade varit en bidragande orsak till att Mark hade kört så fort hem även om det nu bara var en maskin som inte på något sätt kunde bidra till olyckan. Det kändes så just nu så den fick stå kvar nerpackad i lådor tills ett senare tillfälle.

När det äntligen var dags att åka så ville de inte riktigt göra det för de var tvungna att köra förbi olycksplatsen för att komma hem till Marks föräldrar i Pierpoint. Det är ingen lång resa men just i denna stund kändes de 15 minuterna som om att de aldrig skulle ta slut det var nästa som om alla i bilen sa är vi framme snart till varandra. Även om tystnade var öronbedövande. Väl framme vid Pierpoint så åkte det förbi kyrkan som de inte alltför länge sedan hade besökt även om det var flera år sedan så kändes det som om att det var igår när Emely och Aaron hade varit med på Marks dop i den kyrkan. Många av deras vänner hade både gift sig och blivit begravda i den. Men just nu så var det bara en känsla av tomhet inom dem. Det fanns inte så mycket att säga utan en fråga som kom från Aaron om vart han skulle parkera. Aaron fick nästa inte fram orden även om han visste att han kunde parkera vart han ville så hade hans hjärna låst sig just i detta ögonblick, över att se Marks föräldrar komma ut på verandan. Även om Eddie var lika tårögd som sin far så kunde han få ut orden att de inte kunde parkera under trädet då det var Marks parkering. Aaron körde rattade bilen mot trädet men lämnad en bils mellan rum från det så han hade gjort många gånger tidigare

när Mark var hemma. Efter att Aaron hade stängt av bilen så fanns det inte så mycket annat än att försöka ta sig samman för att kunna visa sin sympati med Marks föräldrar. Det kändes som en evighet innan de alla tre hade tagit mod till sig och gått ur bilen. Nu när alla hade kommit ut ur bilen så gick det sakta med vemodiga steg mot verandan där Marks föräldrar väntade på dem. Det verkade som om både Ann och Tom hade fastnat i tiden de rörde inte på sig mer än det absoluta minimum. Ann som i vanliga fall brukade komma och möta dem med ett glatt leende så ut som om vore en levande död. Tom som var en stor och kraftig man med sina 2 meter och 110 kg muskler hade i denna stund förvandlats till en liten mus. Så om Aaron och Emely hade tagit Marks bortgång hårt så var detta tusen gånger värre för Eddie att se. Det ända som han kunde göra i denna stund var att sätta sig längst ner på trappan och gråta. Så mycket annat fanns det inte att verkligen säga eller att göra för den delen. Efter att han hade samlat sig så började Eddie att försöka resa sig upp för att ta sig upp för trappan. Även om han hade varit den starkaste av dem tills denna stund så gick det inte längre. Han kunde helt enkelt inte komma uppför trappan till altanen, utan ha trillade bara ihop där han stod och fortsatte att gråta. Till slut så lyckades Eddie ta sig upp med hjälp av sin far och Tom. Väl på altanen så fortsatte de gråta om var andra men en liten ljusglimt fanns det där ändå och det var Marks syster Amy som precis kom ut ur huset med ett stort leende över hela ansiktet. Hur hon nu kunde göra det visste ingen av dem men i samma stund som de skulle fråga henne så tog hon tag i Eddie och förde honom in i vardagsrummet där hon hade satt upp en projektor som spelade gamla filmer från deras barndom när de var små. De kunde inte ha varit mer än 5-6 år på filmen som just nu visades och man kunde klart och tydligt se Mark och Eddie lek på stranden i Carolina Beach, North Carolina. I detta ögonblick så förstod Eddie varför Amy var så glad. Mark även om han var borta skulle alltid finnas kvar hos dem i deras minnen.

Kapitel 8

Även om det nu hade gott en tid sedans Marks begravning och vardagen hade börjat komma tillbaka igen så saknades det något. Vilket hade gjort att Eddie hade spenderat mer och mer tid på IRC, för att se vad den världen kunde erbjuda istället för den verkliga världen. Det hade blivit hans flykt från verkligheten helt enkelt. I en av dessa kanaler på IRC så hade han kommit över ett dokument som skulle säga att USA skulle var med och planera en statskupp i Sovjetunionen. Om nu detta dokument stämmer så är det helt otroligt. Vad håller vi på som land tänkte han i sin ensamhet. Jag måste visa det för någon men vem skulle kunna vara intresserad av det här dokumentet. Efter tag så beslutade han sig för att prata med Amy om. Det finns ju risker med att ha ett sådant här dokument på datorn även om Eddie inte trodde att något skulle ske så vara han ändå orolig över vad som möjligtvis skulle kunna ske, om någon fick redan på att det verkligen fanns sådana här planer. Som land så har vi har gjort mycket dålig saker här världen. Det var väl mer eller mindre allmänt känt vid det här laget. Även om ingen riktigt pratade om det verken i media eller någon annanstans för den delen. Men att vi skulle vara delaktiga i något sådant här mot våra största fiende genom historien kunde han inte bra tro. Nej jag måste göra något kan inte bara sitta här och sugas djupare ner i ett kaninhål för varje dag som går tänkte han för sig själv. Det finns ju faktiskt saker som jag borde ta tag i så som att göra klart den där databasen över West Virginia för Marks skull. Skulle även behöva lära mig mer om programmering. Då Eddie och Amy hade blivit mer och mer intresserade av vara tillsammans med varandra för att bearbeta Marks olycka. Så hade det här med datorer börjat så smått bli ett intresse även för henne. Eddie hade börjat att visa Amy vad hennes bror hade gjort på datorn som han hade varit så stolt över. Men då arbetet inte var färdigt så hade Eddie frågat henne om hon ville ta över Marks arbete. Självklart vill jag det hade hon sagt utan att tveka. Men det fanns bara ett litet problem med detta Amy visste inte hur man startade en dator. Inte heller vad hon skulle göra. Hon såg bara att hennes bror hade börjat skapa något från tomma intet och på så sätt kunna se vad och vilket år som kolbrytningen började att gå ner i West Virginia. Det var en helt ny värld som nu hade öppnats även om det inte var något speciellt men det var ändå en stor sak för Amy att kunna fortsätta på något som hennes bror en gång hade startat. Att de båda hade känt varandra i flera år underlättade i arbetet med databasen som nu mera hade fått namnet MAEWV. Inte det bästa namnet men det var ju ändå första bokstaven i namnet på de som hade varit med och skapat den samt var den var skapade någonstans. En kväll när de satt som vanligt framför det blåa ljuset från datorns skärm. Så berättade Eddie för Amy om det där dokumentet som han hade hittat. Men först så hade han varnat henne om det kanske inte var så bra om hon berättade det för sina andra vänner. Då det finns ju en risk att vi bryter mot både en och två lagar genom att bara ha kännedom om det. Nu kan du ju inte säga så du vet ju att nu vill jag verkligen vet vad som står i det där dokumentet sa Amy. Okej men säg inte att jag inte varnade dig efter att du har läst det. Just nu så ligger det bara på min dator jag har inte vågat att flytta på det till någon annan dator eller för den delen spara ner det på en diskett. Eddie startade upp började öppna dokumentet så att Amy skulle kunna läsa det. Han sa bara kom här och läs medans jag sätt på lite mer kaffe. Amy reste sig från sin stol och gick det där två stegen som det var mellan dem för att kunna läsa. Hon satte sig ner och i samma stund som hon hörde kaffet börja rinna ner så kunde man nästa hör på henne hur rädd hon blev av det som hon läste.

Är detta sant frågade hon Eddie det är inget som du bara har hittat på nej fick hon till svar skulle inte i min vildaste fantasi komma på något sådan här. Det står ju till och med när det är tänkt att ske och det är ju snart. Vad ska vi göra med denna informationen. Inget sa Eddie vi ska inte göra något alls utan vi ska bara se om det är sant för är de det så borde vi se det på nyheterna att det har

hänt. Om nu Boris Jeltsin kommer att bli mer eller mindre tvingad till att upplösa parlamentet den 21 september så kommer vi att höra något om det eller vad tror du Eddie? Jo det är ju sant att det kommer vi höra något om även i denna delen av världen.

Det är ju lite mer en månad kvar till det ska ske så vi kan ju bara ringa in den dagen i kalendern för att se vad som sker sa Eddie. Amy undrade om nu detta är sant vad finns det mer för något som vi är mer eller mindre delaktiga i. Det är en bra fråga som jag tyvärr inte har något bra svar på. Det ända som du och jag kan göra nu är att börja titta på Internet ifall vi kan hitta något mer som kan likna detta. Men jag är orolig om vi kan bli spårade på något sätt. Så vi borde höra med pubägaren om han vet något hur man skyddar sig på Internet. Vi kan åka förbi honom imorgon för att se om han är där vi borde även ta med oss MAEWV för att visa den. Han hade ville ju att vi skulle göra något system som kunde visualisera hur pengarna flyttade i hans företag. Vi är inte där ännu men i och med att vi har skapat MAEWV så kan han nog förstå vart du och jag vill komma med den som grund. Eftersom att det nu hade blivit mörkt ute så ville inte Amy köra bilen hem då hon fortfarande var rädd för att köra när det var mörkt ute. Hon hade inte tidigare varit rädd för att köra bil och är det inte nu heller direkt. Men kan hon slippa det så gör hon hemskt gärna det. Tror du att jag kan sova i ditt gamla rum inne hos din mor och far Eddie? Du vet ju hur jag har blivit seden olyckan. Det går säkert bra. Vi går in och kollar annars så kör jag hem dig om du ville. Eller så får du ta min säng och jag sover på golvet. Det går att lösa på något sätt ska du se. Amy och Eddie gick in till Emely och Aaron för att se om de kunde ordna med en sovplats för natten till Amy. Det fanns naturligtvis en sovplats till Amy även om det var lite i senaste laget att komma nu och fråga. Jag har ju inte hunnit bädda rent sedan sist du såg här med allt som har hänt, sa Emely. Nästa morgon vid frukosten så frågade Amy om Eddie skulle med och hälsa på Evva. Ja det kan jag gör det var ju länge sedan jag träffade Evva. Innan ni åker så borde vi väl ändå hinna med en kopp kaffe till på altanen frågade Aaron. Klart vi gör för vem vet när vi får nästa kopp sa Amy. Sagt och gjort de gick ut på altanen för att dricka en kopp och titta på korna som gick i hagen och betade. Nej det är nog dags för oss att ge oss iväg om vi ska hinna med att träffa Evva innan det blir allt försent. Du måste ju ha tid på dig att köra hem med innan det blir mörkt och det är ju en lite bit att åka till Flat Top (WV). Om jag inte missminner mig så bodde inte Evva i Stephenson (WV) frågade Eddie. Jo det gjorde hon men hon har flyttat för inte så länge sedan efter att hon har gifte sig med Jay. Är detsamma Jay som när vi gick i skolan? Ja det är samma gamla Jay men han har förändrats en hel del sedan de fick barn. En liten flicka blev det vid namn Yvett. Okej då har det ju hänt en hel del i deras liv sedan jag sist såg någon av dem. När de väl hade satt sig i bilen sa Eddie vi borde se ifall pubägaren är där nu så att vi kan ta det på vägen. Annars så kommer det bli en lång resa till Flat Top (WV) om vi ska funderar på vad vårt andra lilla problem under hela resan. Det kan vara en bra idé men om vi åker dit först men om vi gör det och får reda på att det är något som vi verkligen inte vill att det ska vara så kommer vi att fundera på det under hela tiden som vi är hos Evva.

Kapitel 9

Det kommer ju inte att göra att vi kommer att vara mer närvarande snarare tvärtom. Sant men jag tror ändå att det är det rätta att göra. Tar det lång tid hos pubägaren så kommer vi inte hinna till Evva och då bör vi kunna säga något till våra föräldrar för de kommer att fråga hur det var med Evva och hennes familj. Vi bör med andra ord vara snabba hos pubägaren då eller hur, och inte ställa för många frågor. För det kan lätt dra ut på tiden hos honom. Då nästan alltid har något spännande att visa upp. Så vi får helt enkelt säga att vi ska vara i Flat Top (WV) senast klockan två. Han som alla vi andra som bor här om kring vet att det tar ungefär en timme att köra dit, så det ger oss max en timme med honom idag. Det låter som en bra plan sa Amy vi kör på den. Väl framme hos vid puben så parkerade de bilen så att det skulle vara lätt att köra därifrån om det skulle få bråttom inte för att de trodde att det skulle få det men mest för att vara på den säkra sidan. Eddie och Amy valde att inte gå in genom dörren till puben då Amy inte hade åldern inne ännu. Det hade ju inte Eddie heller men han hade varit där så många gånger nu att han kände alla i personalen och de visste att de inte fick serverar honom någon form av alkohol ännu. Eddie frågade Amy det var hennes första gång här. Han fick ett snabbt svar jupp det är det. Okej så Eddie då ska jag presentera dig för alla som är här och säga vem du är det kommer att underlätta om vi någon gång skulle behöva komma hit på kvällen så vet de vem du är och att de inte för serverar dig något. Okej det är ju lite synd för en öl hade jag ju aldrig tackat nej till sa Amy. Det är ju mycket godare en den där Apple pie Moonshine som du tycker så mycket om Eddie. Väl inne så hälsade de först på alla anställda som var där och passade på att fråga om ägaren var inne. Det var han och ha sitter på sitt kontor som vanligt det är bara till att gå in och säga hej sa Janet. Tack så mycket då tror jag att vi gör det sa Eddie. När de väl kom till kontoret så var dörren stängde som den brukar vara. Eddie knackade lätt på dörren och fick till svar kliv in eller stå kvar det spelar ingen roll för mig vad ni gör. När Eddie och Amy kliver in genom dörren så slås det av ägarens blick mot dem båda. Det var som om han hade satt två spöken komma i genom dörren. Jag har två frågor. Vad gör ni här och vem är hon? Nu tar vi och lugnar ner oss lite sa Eddie detta är Amy Marks syster. Du kommer väl ihåg Mark? Ja självklart gör jag det. Beklagat sorgen. Tack. Vi har något som vi skulle vilja prata med dig om men inte här. Skulle vi kunna gå ut en stund så att vi kan prata mer ostört undrade Eddie. Ja vist kan vi göra det men innan vi gör det så har jag bara en fråga till dig Eddie har du hittat något speciellt på nätet? Såg nämligen dig i en IRC kanal som inte alltid är en av de bästa ställena att vara på. Så såg du något i den kanalen? Ja det gjorde jag och det är just det som vi skulle vilja prata med dig om. Okej det var mindre bra det men gjort är gjort och det är inte mycket som går att göra åt det nu. Men en sak är säker jag vill inte se vad det är du har hittat är det förstått. Självklar. Då så låt oss gå ner i källaren där kan vi tala ostört. Finns det en källare här sa Eddie och såg ut som ett levnad frågetecken. Självklart så har jag en källare har byggt den alldeles själv om nätterna. Den här vägen. Väl nere i källaren så kunde de se en dörr av stål det var som att kliva in i en helt annan värld på andra sidan av dörren. Rummet i sig var inte stort men tillräckligt för att man skulle kunna bo där under en längre tid utan problem. I rummet så fanns det plats för ett minikök och en liten toalett. Men även en säng och soffa fick plats i rummet. Så er ner i soffan så sätter jag på lite kaffe. Här kan vi tala helt ostört då vi just nu befinner oss under marken och väggarna är både av stål och ljud absorberande material. Hur vill ni ha ert kaffe. Eddie var snabb att säga svart som synden. Samma här sa Amy. Hoppas att kaffet smakar det har stått här ett tag nu då det var ett tag sedan jag var här nere. Vad var det nu som ni vill tala med mig om? Jo det är så att jag har som du vet varit innan på den där IRC kanalen och hittat ett dokument som jag kanske inte borde ha läst men vi vilket fall så gjorde jag det. Amy har med läst det och vi är lite skeptiska till att det verkligen kan stämma. Nå vad stod det i dokumentet som ni är skeptiska till. I korta drag så står

det att vi planerar en statskupp i ett annat land. Det är ju något som man borde tala om för allmänheten kan vi tycka. Nu måste jag stoppa er två med detsamma. Det som ni har läst stämmer med största säkerhet. Då vi inte vet ifall det är sant så tycker jag att ni inte ska göra något alls fören efter denna gången för att se om det verkligen stämde. Det var ungefär det som vi med hade tänkt med sa Amy. Men om det nu är sant så är det fruktansvärt. Att vi bara kan hålla på med sådana saker. Tyvärr så är nog inte det värsta vi har gjort genom tiderna. Så mitt råd är att ni ska glömma det som ni har sätt tills ni vet något mer. Okej men om det nu är sant vad bör vi då göra för att något liknande inte sker igen sa Eddie. Ja det är frågan om vi kan göra något så fort som detta kommer ut till allmänheten så kommer det ju skapa problem för de som sprider det. Jo det förstås men om man kunde på något sätt skydda sig från detta så hade det ju varit bra. För vi lever ju i ett fritt land och vi bör ju kunna få säga vad vi vill sa Eddie. Det är en dröm att vi lever i ett fritt land sa Ägaren. Vad menar du nu sa Amy. Nej det får vi ta en annan gång då jag måste iväg nu. Okej men det är inte sista gången som vi talar om detta ämnet sa Eddie. Nej då jag lovar. Eddie vi borde med åka nu så att vi hinner till Flat Top. Ja vi åker nu Amy. När de väl hade kommit ut och satt sig i bilen så tittade de båda på varandra och funderade över vad som hade hänt just nu. Så det var verkligen möjligt det som står i det där dokumentet sa Amy. Ja det verkar inte bättre en så vad ska vi göra nu då ska vi bara sitta och se på när det kommer att ske eller ska vi göra något som vi inte borde göra undrade Eddie. Om det nu stämmer så kommer vi att få reda på det den 21 september då det ska inledas. Det är ju inte så många dagar till dess att vi lika gärna kan låta det ske. För vad ska vi göra för att hindra det nu vi har inte någon som helst möjlighet till det. Det är ju bara några dagar kvar så vi lär inte hinna hitta någon att tala om det för. Inte heller så lär vi kunna stoppa det nu med så få dagar kvar Eddie. Nej det är sant Amy men vi bör nog se till att bygga upp en kunskap om dessa saker som vi kan göra. Om vi nu hittar något liknade i framtiden.

Kapitel 10

Morgonen den 21 september börjar som vilken dag som helst för Eddie och Amy. De båda sätter sig i sina bilar och åker till sitt arbete. Det ändå som skiljer sig åt denna dagen är att de båda är fullt medvetna om att det kan komma att ske något i Ryssland idag. De sitter på som klistrade framför radion för att höra på nyheterna om det nu verkligen hade skett något där sedan igår kväll. Hoppet om att det inte skulle ske något blir kort varit då de reportern säger att i det har Boris Jeltsin har utlyst nyval. Vad skönt då stämde inte det där dokument som de båda hade läst. Då de inte på något sätt hade nämnt något om att det skulle bli nyval. Det var skönt men att det inte hade hänt något speciellt mer en ett nyval. Var Eddies första tanke men om vi nu skulle göra något sådant här i ett land som har möjligheten att använda sig av kärnvapen. Borde vi då inte göra det på ett sådant sätt att vi inte blev den första boven om man tänkte på. Märkligt nog så blev det inte så stort genomslag som verken Amy eller Eddie hade först trodde att det skulle bli. I nyheterna så pratade men om det lite från och till men inte mycket mer. Då Amy och Eddie träffades några dagar senare så blev de både lättade och lite lätt förvånade över att det inte nämndes mer om vad som hade skett en vad det hade gjort. Ryssland hade ju ändå utlyst nyval vilket inte hörde till vanligheterna. Att man inte hade hört så mycket på nyheterna om Ryssland kunde till visso bero på den där järnvägsbron där 27 personer omkom, som rasade på samma dag tänkte Eddie så faran är inte riktigt över ännu.

Den 24 september så började dagen men skräll så fort som Eddie slog på nyheterna å på radion så hörde han att Ryska speciell förband hade omringat Kreml. Det som inte hade fick ske hade med andra ord skett han kastade sig på telefonen för att ringa Amy har du hört vad som har hänt fråga han. Nej vad då specialförband har omringat Kreml. Det är inte möjligt. De får bara inte vara möjligt. Att allt som står i det där dokumentet har nu blivit sant. Vad ska vi göra? Amy svarade lugnt det finns inte så mycket som vi kan göra o men en sak är säker vi måste göra något för människan så att den kan kommunicera med omvärlden på ett eller annat sätt. Ja det var lite min tanke med sa Eddie. Men vart ska vi börja någonstans. Det är den stora frågan och hur ska vi börja. Tror nog att vi får ta en tur till pubägaren igen sa hon lugnt innan hon sa hej då och la på telefonen.

Dagen fortsatte med en känsla av oro i kroppen. Han ville inte veta att det land som han bodde i och älskade kunde fungera på ett sådant sätt som han nu hade bevittnat genom det där dokumentet. Men samtidigt så kände han en känsla av jävlar anmana. Om det är något som måste göras så är det nu. Det måste finnas något sätt för oss vanliga människor att kunna kommunicera och dela information med varandra. Utan upptäckta att riskera att bli förföljda någon annan eller av staten för den delen. Ett system som existerade utan för de vanliga ramarna. Men det måste ändå vara så tillgängligt att vem som helst skulle kunna komma igång med det. Systemet ska ju vara till för att skydda oss själva. Mot alla som på något sätt skulle vilja oss något illa. Att ett sådant system inte fanns idag var han nästa säker på och hur han skulle göra för att skapa ett sådant system var över hans förståelse just nu visste han om. Men om man kvalar upp armarna och gräver ner sig i datorns underbara värld så borde det gå. Kanske blir det inte färdigt i år men kanske tills nästa år. Senare på kvällen kom Amy på besök hennes första tanke var ungefär som Eddies. Men på något sätt så hade hon förändrats tyckte Eddie. Hon var inte lika orolig längre över var vi som land hade gjort mot Ryssland. Utan hon tyckte nästa att det var helt okej att göra så som vi hade gjort. Vilket inte var den Amy som Eddie kände. Amy hur kommer det sig att du nu tycker det är mer eller mindre rätt av oss att göra så som vi nu har gjort mot Ryssland och iscensätta en statskupp. Ja jag har tänkt på det under dagen och pratat med en hel del personer för att höra vad de nu tyckte om det som hade skett, och nej jag har inte nämnt något om dokumentet så det behöver du inte vara

orolig för. Men och det är ett stort men från min sida sa Amy. Om det nu är sant allt som det sägs om Ryssland att de spionerar på sin egen befolkning och på oss, så vet jag inte ifall det är helt fel ändå att vi gjorde det som vi gjorde. Till viss del kan jag hålla med dig Amy det är inte rätt att spionera på sina egen befolkning och inte heller på andra länder. På den punkten håller jag med dig. Men när det kommer till att vi ska bestämma vad som sker i ett annat land håller jag inte med dig om. Tänk om det hade varit omvänt och det nu hade varit Ryssland eller Kina eller för den dalen Kanada som hade gjort det på oss vad hade vi tyckte om det. Personligen hade jag inte gillat det för fem öre att vi hade blivit manipulerade på ett sådant sätt. Det hade ju varit lite av en krigsförklaring mot oss. Så varför är det nu då rätt att vi gör det mot dem. Nej det har du rätt i Eddie. Om vi inte vill att någon ska göra något mot oss så bör vi ju inte heller göra något som vi inte själva är beredda på att utstå. Vi kan ju inte gärna gå till pressen med det där dokumentet. Det är ju lite som att skriva sin egen dödsdom om det kommer fram att vi har sätt det och sedan bara gett det till pressen. Om vi gör det så kan vi nästa varar säkra på att det kommer att ske något som verken du eller jag vill ska ske. Sant.

Vi kan inte gå till pressen men vi kan börja programmera på något som gör det möjligt att kommunicera med varandra privat. Så att ingen kan avlyssna vad som sägs och på så sätt ge våra medmänniskor full frihet i att yttra sig. Ja jag vet att det inte är den optimala lösningen för om vi inte kan se vad som sägs så kan vi heller inte vet vad som planeras. Det finns ett par små problem med det här bara. För det första om vi nu skapar något som göra att alla kan kommunicera helt och hållet fritt från insyn så riskerar vi inte bara att länder börjar använda sig av det men även brottslingar av olika slag. Hur ska vi då hindra att länder eller brottslingar delar användarens uppgifter, till någon som inte har godkänt det. Ja det är en bra fråga som jag tyvärr inte har något som helst svar på just nu. Att skapa en sådant program kommer inte bli lätt och kommer att kräva många sena kvällar och nätter. Jag vill göra det vad säger du ska vi göra det? Självklart ska vi göra det. Vi har inget annat val för om vi vill kunna leva i ett land som har yttrandefrihet så måste vi göra det. Vi bör nog även prata med pubägaren om dokumentet. Ja du har nog rätt i det. Även om han inte vill veta vad som står i det så har han kanske lite idé om hur man skulle kunna göra om man nu vill skapa ett sådant program. Vi kan ju inte åka till honom nu så vad tror du om att vi gör det i helgen Amy. Under tiden så börjar leta efter något program kan hjälpa oss att nå till vårt mål.

Men vad är målet då? För min del så är det ett program som är krypterat hela vägen och ingen har någon som helst möjlighet att läsa vad som står i det som man skriver till varandra. Jag läste någonstans om ett program som heter PGP men om det fungerar vet jag inte. Så vi kan ju börja titta på vad det kan göra. Hur skulle du själv vilja att ett sådan här program fungerade då? Om jag hade fått välja så skulle det vara så enkelt att man inte skulle behöva tänka på hur man installerar eller använder det. Då det är här som jag kan se det stora problemet. Att du och jag kan installera det är väl en sak men om min mamma eller pappa ska göra det är en helt annan. Sedan så har vi alla dem som vill att det alltid ska se ut på ett speciellt sätt och ändras något så är det som om hela världen hade gått under. Där sa du verkligen något Amy. Hur bygger vi ett system som är så säkert. Samtidigt som det är barnsligt löjligt att använda. Utan att det för den delen blir barnsligt det är den svåra frågan. En annan fråga är hur löser vi det här med att kunna sammanfoga människor i programmet utan att bryta anonymiteten. Det måste finnas någon form av konto tror jag men samtidigt så vill vi ju inte skapa en databas för alla användare. Denna skulle i sådan fall vara en säkerhetsrisk för användarna. Om det inte går att göra så att alla har den i sitt program. Men man kommer bara åt de användare som man känner eller har träffat i verkligheten. Även om vi lyckas med detta så tror jag det kommer dröja ett par år innan vi är där som vi vill vara. Är vi beredda på att lägga den tiden på detta på det här programmet vad säger du Amy? Ja tidsmässigt vet vi ju inte

det kan ju vara ett projekt som vi kan hålla på med livet ut utan att för den sakens skull någonsin bli färdiga med det. Men om vi kommer en lite bit på vägen så är det en bra början. Ska tänka på det under resten av kvällen så jag tror nog att jag tar och åker hem nu. Vi kan väl höras av till helgen Eddie så att vi bestämma oss för hur vi går vidare med det här och samtidigt bör vi bestämma viken dag som vi ska besöka pubägaren. Det gör vi Amy kör nu försiktigt och sov gott.

Kapitel 11

De följande dagarna så började Eddie så smått på att titta närmare på hur man skulle kunna börja bygga programmet även om han inte började med skriva koden. Så gjorde han upp en roadmap för vad han ville skulle finnas med och hur det skulle kunna se ut. Det som han hittills hade kommit fram till var att det skulle bli väldigt svårt med vissa delar och han var lite osäker på om det skulle gå att genomföra. Han hade en liten tanke om att man skulle kunna ha olika rum för att kunna prata med varandra lite som det är i IRC samtidigt som det är en möjlighet så finns det risker med detta. För ju fler som vet om ett rum ju fler risker blir det att någon pratar utanför munnen. Det är ju kanske inte det farligaste för gemene man då de kanske inte är lika utsatta som en person som vill komma bort från sin partner som misshandlar dem eller vad det än nu må vara. Ju mindre rum man har desto säker borde man vara. Även om två personer är lite väl lite så kanske man borde kunna göra det så att max 3 till 4 personer skulle kunna tala med varandra samtidigt. Om man bygger in något som MD2^[1] i programmet så borde man ju öka säkerheten för att utomstående kommer åt det som man skriver till varandra. [1]: [https://en.wikipedia.org/wiki/MD2_\(hash_function\)](https://en.wikipedia.org/wiki/MD2_(hash_function))

Amy i sin tur hade funderat mer på det här med hur själva programmet skulle se ut och inte så mycket på funktionerna som hon hade velat ha med. Dessa hade varit lite som en extra bonus bara om man kunde få med dem. Programmet skulle ju vara barnsligt enkelt att använda men inte för barnsligt då skulle ingen vilja använda sig av det. Det hade inte spelat någon som helst roll om det hade den bästa tekniken som finns idag för ingen kommer att tro på programmet. Men inte så som IRC ser då det är både svårt och krångligt att komma igång med. Men behöver veta vilket rum och sådant för att kunna hitta sina vänner. Helst så ska det inte vara textbaserat då det kan skrämman bort användare. Tänk om det gick att göra något i HTML så att alla kan använda programmet genom att bara surfa in på en hemsida. Det är något som vi bör titta lite närmare på. När fredagskvällen den 1 oktober nu var här och veckans vanliga aktiviteter var avslutade så fanns det inte så mycket mer att göra för Eddie. Som alltid vid den här tiden på kvällen så kan man finna honom framför datorn. Han gör inte speciellt mycket denna fredagskväll utan surfar mest runt på diverse forum och IRC kanaler. Då det inte finns så mycket att göra i det lilla samhället Itmann en fredagskväll så har detta blivit det perfekta fredagsnöjet för Eddie. Precis innan han ska gå och lägga sig så hittar han en intressant tråd i ett av alla forum som han följer mest för skoj skull men även av nyfikenhet för vad som sker i omvärlden utanför landgränser. I denna tråden kan man läsa om det som just nu håller på att ske i Ryssland inte var av en tillfällighet utan att någon låg bakom detta. Man spekulerar högt och lågt om vem det kunde vara men alla gissningar har en tydlig avsändare på vilka som ligger bakom det som har skett och den är USA. En del personer nämner även att det ska finnas dokument som säger att det hade planerats av CIA. I samma stund som Eddie läser detta så blir han helt kall i hela kroppen det låter lite väl konstigt att så många känner till det där dokumentet och vågar prata om det öppet på det här sättet. Vem som helst kan ju läsa detta. Det krävs ju inte vidare mycket till kunskaper för att ta reda på vem som ligger bakom påståendet att det är CIA som ligger bakom statskuppen i Ryssland. Att man bara vågar tänka Eddie för sig själv och stänger av datorn. Innan han somnar så ligger han och reflekterar över vad han tidigare under kvällen hade läst. Det nämndes att det inte var slut ännu och att det skulle ske något på söndag den 2 oktober. Men nu får det räcka för idag. Imorgon så ska ju jag och Amy åka till pubägaren för att prata lite. Det var det sista som han tänkte innan han gled in i drömmarnas land.

Lördag den 2 oktober hösten började så sakta komma och bladen på träden börjar få sin gula färg. Landskapet har förändrats avsevärt sedan i somras när allt var grönt och man kunde höra

fåglarnas sång. Nu så har sången lagt sig vilket i sig är lite tråkigt samtligt så är det nästan den bästa årstiden här tycker Amy som är på väg för att hämta upp Eddie. De skulle ju idag åka till pubägaren som de hade bestämt seden tidigare. Att köra den sträckan förbi Marks olycksplats har blivit lättare för henne nu. Även om hon vändas lite för att de mörka kvällarna ska få henne att sluta vilja köra bil förbi platsen igen. Just nu så går det bra då även om det är lite jobbigt ibland. Allt som oftast så kör Amy lite långsammare förbi platsen i hopp om att hon skulle se Mark stå där och vänta på henne. Som han så många gånger tidigare hade gjort. Men det är lika tomt varje gång.

Väl framme hos Eddie så kliver hon bara in som vanligt i hans lilla mickrohus. Till vänster om dörren så kommer man till toaletten till höger finns det plats för en liten soffa. Även om det inte står någon där då det istället har blivit en arbetsplats. Med plats för hennes och Eddie datorer. Rakt innanför dörren så är det lilla så kallade köket. Då Eddie sover på loftet så står stegen upp till loftet och blockerar i stort sätt den lilla yta som finns kvar. Även om både Eddie och Amy har försökt att bygga vidare på databasen så har det bara kommit en liten bit. Det finns mycket mer att lägga in i den men ingen av dem orkar att göra det. Så kartonger med uppgifter och West Virginia står lite här och var. Amy orkar inte lägre se dessa kartonger så hon börjar att bära ut än efter än till flaket på El Caminon. Eddie vaknar med ett ryck när han hör hur Amy håller på där nere och med att bära ut kartongerna. Vad gör du frågar han argsint. Det ser du väl jag orkar inte längre med att se detta så nu idag ska vi köra dem till tippen. Det blir bäst så för oss båda två annars så kommer vi aldrig att kunna gå vidare. Med våra liv. Vi kommer hela tiden att bli påmind om att Mark inte han färdig den där databasen som han så gärna hade valt att skapa. Men jag orkar inte se det mer och vill istället att det som vi från och med idag gör har någon form av tack i sig till Mark. Så varje gång som vi skapar något nytt program eller vad det nu än må vara så skriver vi inte tack Mark i koden. Du kan inte leva så här i en stor kartong Eddie det är inte bra för dig och inte för mig heller så mycket som jag är här hos dig. Så nu blir det så här och du har inget att säga till om. Nej låt det stå så Eddie det blir inget med det. Allt ska stå som det göra i alla fall tills jag har fått en kopp kaffe. Efter det så hjälper jag dig att bära ut kartongerna. Jag tror att ja har blivit lite hemmablind så Eddie samtidigt så ville jag inte göra mig av med något som du kanske ville ha kvar. Trodde du verkligen att jag ville ha kvar en massa kartonger med papper som vi aldrig tittar på. Ja det gjorde jag. Ja vet att det är dumt men ibland så vill man ju spara saker som är helt meningslösa. Det är ju sant. Men i vilket fall som helst nu gör vi oss av med dessa en gång för alla om vi vill ta upp detta igen så kan vi ju alltid åka till Charleston (WV) och hämta det igen eller hur? Jo det är sant men först så tar vi kaffe och sedan så bär det av till tippen och efter det så blir det pubägaren vad tror du om det. Det låter som en bra plan för dagen. Sagt och gjort kaffet kom fram i en rasande fart. När de var hade lastat El Caminon full så drog det båda en lättnadens suck över att det var klara. Samtidigt som de båda innerst inne visste att nu var en tid slut och de kunde börja om igen. Det var lite vemodigt på något på något sätt eller hur Amy. Ja det är det men samtidigt så är det väldigt skönt att det är slut nu. Vi behöver en nystart och vad kan vara bättre än att städa bort gamla saker som vi inte använder oss av längre. Sant. Igår när jag surfade runt lite så hittade jag ett forum där de pratade om att det tydligen skulle finnas ett dokument som säger att CIA låg bakom det som sker i Ryssland just nu. Ingen av dem som var på forumet hade satt dokumentet för jag frågade. Så det verkar som om mer vet om att det finns ett dokument men få personer ha satt det. Men det värsta är inte över tydligen så ska det ske något imorgon om man får tro på dessa personer. Ja ja det är inte mycket som vi kan göra något åt just nu så det är lika bra att vänta och se vad som sker imorgon, nu åker vi. Väl framme på tippen så möttes de av personalen som verkade lite förvånade över att två så unga personer besökte dem. Då de mesta som kom till tippen var en bra bit över 40 år. Så här tidigt på en lördags morgon. De visade glatt vart de skulle köra för att göra sig av med kartongerna. När Eddie och Amy började lasta av kartongerna så kom Timothy fram till dem. Eddie

hade känt Timothy sedan skolan även om han vara några år äldre så hade de alltid kommit bra överens. Han var en lite udda person men Eddie hade alltid tyckt bra om honom. Nu ville ha bara prata lite skit om allt och inget men framför allt så var han intresserad över att höra hur det var med dem. Jo tack det är allt bra med mig sa Eddie. Samma med mig sa Amy snabbt. Amy hade aldrig riktigt tyckt om Timothy det var något med honom som gjorde att hon var lite rädd för honom. Så Amy försökte att snabba på samtalet så att de skulle kunna komma därifrån så snabbt som möjligt. Hon försökte ge Eddie blickar om att nu åker vi. Men som vanligt så förstod han inte vad hon menade. Utan ha han bara nickade lätt på huvudet och fortsatte att prata på som vanligt. Till slut så sa Amy nu måste vi åka Eddie. Vi har en tid att passa. Okej då vi åker nu. De båda satte sig i bilen och sa hej då till Timothy. När de väl hade kommit en bit bort så sa Amy jag tycker inte om honom och har aldrig gjort det. Det känns som om att han kommer att göra något dumt i framtiden. Vad det är vet jag inte men det är en känsla som jag får bara. Ja Timothy är udda men så konstig tycker jag nog inte att han är. Titta på Charlie han är nästa ett strå värre i sådan fall. Ja där sa du något han känns nästan lite farlig om man kan säga så. Klart du kan det är ju det som du tycker och jag säger inte emot dig på något sätt han har nog inte alla hästar hemma. Även om det kan verka så första gången man pratar med honom. Nu glömmer vi det och åker till pubägaren för att få lite mat och diskutera med honom om det där som han inte ville diskutera om. Vi får inte glömma att fråga om det är möjligt att skapa ett system som är krypterar sa Amy.

Kapitel 12

Söndagen den 3 oktober Amy vaknar tidigt av någon anledning hon brukar att tycka om att sova speciellt på söndagar efter att hennes föräldrar har gått iväg till kyrkan. På något sätt så somnar hon alltid om så där lite extra gott då. Som vanligt så hade hon räknat med att få sova tills en stund innan hennes föräldrar kom hem igen så att de kunde äta en lättare brunch tillsammans. Det var något som de hade gjort i många år. Detta hade blivit något som var deras sätt att komma närmare varandra på. Så länge som Amy bodde hemma så skulle de fortsätta med denna lilla tradition om nu hon fick bestämma. När jag väl flyttar så får det bli söndagsmiddag istället för brunch hade hon sagt till sin mor många gånger tidigare. Efter Marks olycka så hade Amy inte längre behövt att flytta hemifrån lika snabbt som tidigare. Då hon nu hade kunnat ta över hans rum i källaren med egen ingång och allt. De hade en gång i tiden även pratats om att bygga ett kök där nere inget stort men ändå så att man kunde bli lite mer självständiga, innan man gavs sig ut i vuxen livet på allvar. Denna morgon hade hon hört föräldrarnas bil köra iväg men hon hade inte kunna somna om som hon så många gånger tidigare har gjort. Det var som om något drog henne upp ur sägen så att hon skulle sätta på nyheterna på tv-apparaten. När hon nu väl kom upp på ovanvåningen så det första hon gjorde var att sätta på tv-apparaten. Så att den kunde gå i bakgrunden medans hon förberedde dagens första kopp kaffe. När det var dags för att hålla i kaffet så hörde hon det som hon inte ville höra.

Och nu över till våran reporter på plats i Moskva. Vad har du att berätta om det som nu har inträffat. Det ända som vi vet just nu är att Boris Jeltsin har infört undantagstillstånd i Ryssland. Det pratas här om att det gamla kommunistgardet vill ta över landet igen. Just nu så vet vi inte så mycket mer än det här men vi kommer att återkomma så fort vi vet något mer.

Nej det får bara inte vara sant tänkte hon för sig själv. Vem kommer nu att styra landet kommer det att bli någon form av krig där vi måste hjälpa till att kanske till och med evakuerar Boris Jeltsin. Tankarna flög genom hennes huvud samtidigt så kände hon ett stort obehag sakta växa inom sig. Vad det här var för obehag som Amy kände visste hon inte. Det var en känsla av tomhet som sakta kom över henne. Även om hon visste att det inte fanns något som hon kunde göra åt denna känsla. Det ända som hon kunde tänka på i denna stund var hur skulle världen se ut om några år när som land kommer undan med att skapa denna typen av förströelser i ett annat land. Bara för att vi ska få våran vilja igenom. Detta kan inte få fortsätta. Jag och Eddie måste komma på något som kan underlätta för alla människor. Hon sprang upp till ovanvåningen för att ringa till Eddie. Har du sett på nyheterna? Godmorgon på dig med. Nej jag har inte satt på nyheterna har det hänt något speciellt? Boris Jeltsin har infört undantagstillstånd. Så ja lite har hänt medan vi har legat och sovit bort hela morgonen. Vad är det du säger har allt blivit till sanning med andra ord. Det är ju fruktansvärt de kan inte vara sant. Jo tyvärr så är de det. Det är inte mycket som vi kan göra något åt det som har skett men vi kan ju alltid försöka att förhindra att det sker i framtiden. Det ända sättet som jag ser är att vi försöker ge så många som möjligt tillgång till information. På det säkraste sättet som vi kan sa Eddie.

Jag håller med dig och har faktiskt tänkt lite på det. Tänk om det gick att använda sig av HTML i någon form. Då skulle alla som har möjlighet att koppla upp sig mot Internet även ha tillgång till att kunna kommunicera med varandra sa Amy. Tänkte med på det men tyvärr så tror jag inte att det kommer att gå just nu. Men vi kan alltid göra ett försök. Den stora frågan är bara hur man kryptera det och hur man kan göra det säkert så att ingen annan kan avlyssna det som man säger. Jag har hört talas om att det ska finnas vissa protokoll som ska hindra från insyn. Men hur dessa fungerar

vet jag inte sa Eddie. Det är en sak till som jag har funderat lite på och det är om vi oklart driva ett sådant här projekt under en längre tid. Vi måste ju i sådan fall uppdatera det som vi vill göra under många år framöver är vi beredda på att göra det?

För min del så skulle jag säga ja utan att riktigt veta vad det kommer att innebära för framtiden. För om alla kan tala med varandra utan att riskera att någon kan se vad eller avlyssna samtalen är en bara en stor vinst. Vad tror du Amy skulle vi kunna göra detta så länge som det behövs för att det fria ordet ska kunna vara fritt.

En människa ska inte behöva vara rädd för att yttra sig inte heller för att tala med sina vänner. Även om det kommer att bli svårt och många kommer inte tycka om det som vi vill skapa så tycker jag att det är värt just nu alla problem som kan uppkomma för mig själv. Men du måste själv avgöra om du är beredd på det att kanske offra en hel del Amy. Att göra detta skulle inte vara att offra något alls då det handlar om en mänsklig rättighet. För om inte vi i vårt land kan känna oss säkra hur tror vi då att någon i ett land som har mindre friheter en vad vi har känner det. Okej då gör vi så här du Amy tittar närmare på det här med HTML och jag kommer att titta närmare på hur man krypterar. Skulle det låta som en bra plan? Ja vi kan börja där i alla fall, även om jag tror att vi kommer att behöva vara några mer för att ro i land det som vi nu vill göra. Det kan mycket väl vara så och då får vi ta det när vi väl är där. Om jag skulle gissa nu så kommer vi att stöta på patrull inom en mycket snar framtid. Inte med att vi inte kommer att lyckas med att bygga det som vi vill utan mer så kommer något att sätta käppar i hjulet för oss så att säga. Vi får prata mer om detta senare mina föräldrar parkerad just nu bilen så vi ska äta frukost. Jag kommer över till dig i eftermiddag så att vi kan prata mer om det då. Gör så Amy under tiden så kommer jag att titta lite kryptering hej då så länge. Eddie la på luren och började genast att starta upp datorn. Under tiden som den startade så passade han på att göra sig en stor kopp kaffe. För ska jag orka med det här så kommer jag att behöva all den energi som jag kan få. Även om jag behöver mitt kaffe nu så måste ju hönsen komma ut och få lite mat. Så vad passar bättre än att göra det medans kaffet rinner ner. Eddie gick ut genom dörren för att gå den korta vägen bort till hönsen. Det var en underbar morgon idag även om det som nu hade skett i Moskva inte riktigt var lika roligt. Det finns inte så mycket man kan säga om det mer än att det är tragiskt att vi som land håller på med sådana här saker. Men vad ska man göra om inte någon annan försöker stoppa denna utveckling så måste jag och Amy försöka tänkte han för sig själv medans han matade hönsen.

När Eddie väl kom in igen så hade kaffet blivit klart och datorn hade startat. Nu var det bara det här med att komma ut på Internet med bara det tog ju en evighet kändes det som. Eddie hade kostat på sig att ha två telefonlinjer in i sitt lilla mickrohus. Mest för att han vill kunna se vad kostnaden blev på den tiden som han la på Internet. Men även för att han såg ett behov av att ha två telefonlinjer. Detta gjorde ju så att han alltid var anträffbar även när han var uppkopplad mot nätet via modemmet. Vad ska jag börja och leta efter hur man skapar en kryptering. Eller finns det något idag som går att använda för det som vi vill åstadkomma. Att leta på måfå efter ett detta känns som om att det är dumt att misslyckas. Så det blir nog till att börja i en IRC kanal där brukar man ju kunna få svar på det mesta. När han väl hade loggat in på den kanalen som han hade tänkt att besöka så såg han ett namn som han tidigare att sätt och de kände varandra inte såväl men han visste soppas mycket om personen att det var en tjej från Sverige och att hon heter Maja. Maja hade tidigare hjälpt Eddie med att hitta en del saker som han hade letat efter. Så man kanske skulle fråga henne.

Kapitel 13

Hej Maja det var länge sedan jag såg dig här hur är det med dig? Jo tack det är bara bra med mig Mark. Vad håller du på med nu för tiden? Inget speciellt har försökt att programmera lite bara sedan Mark omkom. Vad har du själv haft för dig? Inte mycket det mesta har varit att testa lite olika saker som man kan göra med datorn. Håller på att bygga en och annan hemsida mest för skojs skull men det är ju inte fel att lära sig något nytt. Vad menar du med Mark vad är det som har hänt? Jo Mark körde antagligen för fort och skulle väja för en Vitsvanshjort vilket han inte lyckades med så han hamnade i vattnet på vägen hem från mig en kväll. Så den sista tiden har jag och hans syster Amy försökt att komma tillbaka till livet så att säga. Vi har inget förhållande men vi har alltid varit som syskon och detta har gjort att vi har kommit närmare varandra igen. Vad bra att du och Amy har varandra att prata med i ett sådant läge. Maja jag har en lite fråga om kan verka konstig men vet du hur man programmerar och krypterar det som man har gjort. Jag och AMY har en sak som vi skulle vilja göra. Men jag vet inte riktigt hur jag ska kunna göra det du kanske skulle kunna förklara för mig hur man går tillväga. Självklart skulle jag kunna göra det men först så skulle jag vilja veta lite mer om vad det är som ni vill göra så att jag kan bilda mig en uppfattning om hur mycket arbetet som det kommer att bli. Det är ju en självklarhet att du måste veta vad du kommer att ge dig in på. Vad tror du om vi träffas nästa helg vi samma tid och plats fungerar det för dig? Under tiden så kommer jag och Amy att titta närmare på vad vi vill och du kan titta på vad som är möjligt idag att göra. Det passar mig hur bra som helst. Vi ses nästa vecka då hälsa Amy och tala om för henne att jag är ledsen för hennes skull. Det ska jag göra ha det så bra.

Resten av dagen fortsatte som en helt vanlig söndag för Eddie det vill säga avkoppling och middag med familjen innan det var dags för Amy att komma över på besök. Amy hade i stor sätt kommit över sin rädsla av att köra bil när det är mörkt ute men det tog ett par månader. Även om hon inte riktigt gillar att köra fortfarande så går det betydligt lättare nu i alla fall vilket underlättar livet avskryvart för henne. Så när hon kom denna kvällen så var det inget speciellt det var som vilken annan kväll som helst men denna gången hade hon fått syn på en hjort som hade skrämt henne. Nu var det ju så att den hjorten stod en bra bit från vägen och var på väg åt andra hållet men det hade ändå gjort att hon hade blivit rädd.

Under dagarna som gick fram tills helgen så hade både Amy och Eddie fullt upp med att försöka formulera vad det ville åstadkomma med sitt program eller hemsida för den delen det viktigaste för dem var att man kunde vara helt anonym. Vilket sätt som detta skedde på var lite mindre intressant. Det hade kommit fram till så mycket att det skulle bli svårare en vad det först trodde. Att kryptera något på det sättet som gjorde att ingen kunde se vad som förse gick inne i programmet var en uppgift som de inte trodde att det skulle klara av efter den efter forskningen som de nu hade gjort. Men samtidigt så handlade det ju bara om att lära sig förstå vad som går att göra med dagens teknik och vilka hinder som finns för att inte lyckas. Maja hade på sitt håll tittat närmare på olika tekniker för att kryptera meddelanden. Det som hon hade kommit fram till var att pgp som idag används för att krypta mail skulle kunna gå att modifiera så att det gick att skapa ett program som var enkelt och säkert för användarna. Även om det var optimalt så var det en början för att se om det fanns något värde i en sådant program överhuvudtaget. Problemet är hur man ska kunna få till det för slutanvändarna ska kunna använda sig av programmet. Helgen närmade sig och Eddie funderade hur han och Amy skulle lösa detta på ett så bra sätt som möjligt, för alla inblandade. En sak var klar i alla fall att det skulle krävas en hel del för att kunna lyckas. Det kommer att behövas ett ledarskap som kommer att kräva stor uppoffringar från den som leder projektet. Då det är ett

projekt som kommer att fortgå under flera år. För den tekniken som finns idag kommer att vara gammal imorgon. Bara av den anledningen så kommer programmet aldrig att sluta vara intressant.

Under veckan fram till mötet med Maja så hade både Eddie och Amy titta närmare på vad som skulle vara möjligt från deras sida att göra just nu utan. Amy hade kommit hem till Eddie för att diskutera det sista med honom innan det var vara dagas att prata med Maja igen. Hon hade även lite funderingar på de var rätt personer skapa det här programmet. Nå vad tror du Eddie är vi verkligen rätt personer att göra det här vi kommer ju från en plats som inte har något med omvärlden att göra. Både du och jag trivs ju här i Wyoming County, (WV) vad vet vi om världen utanför mer än det lilla som vi ser på nyheterna. Det är sant att vi båda älskar att bo här och jag för min del skulle vilja att fler skulle kunna få uppleva det som vi har till vardags. Den friheten som vi har är det kanske inte så många som har i andra delar vad världen och det skulle jag vilja hjälpa till med så att de får en möjlighet att uppleva den. Om Maja vill vara med så är hon mer än välkommen att delta. Vad har vi nu kommit fram till då Amy? Vi kan skapa programmet själva men vi skulle behöva hjälp med att få till implementeringen av krypteringen och nätverket i ett första skede. Okej då frågar vi om hon vill vara med och om hon kan hjälpa till med det. Är det något annat som vi bör ta upp just nu. Det ända som jag kan tänka mig är vart vi ska förvara alla filer som behövs till programmet och hur vi ska kunna samarbeta på distans. Det är ju trots allt en liten bit till Sverige och vi kan ju inte skicka filerna på en diskett brevvägen det skulle ta alldeles för lång tid.

Kapitel 14

Sakat men säkert så fortskred arbetet med programmet som de nu hade börjat på. Efter mötet med Maja för snart två veckor sedan så hade Eddie och Amy lyckats att få till något som kunde liknas med ett program. Problemet nu var att det inte var användarvänligt. Detta gjorde inte så mycket då det mest var nyfikna på om det gick att skapa ett program som fungerade som de båda hade tänkt sig. Maja hade på sitt håll försökt att få till det här med krypteringen men det skulle visa sig vara lite svårare än vad hon först hade trott. Att hämta och läsa meddelanden gick bra men just nu så vill programmet bara fungera ibland när det kommer till att skicka meddelanden krypterade. Vad det berodde på hade hon ingen som helst susning om.

Då programmet i detta tidiga skede var skrivet i Python så kunde det bero på det. Även om Python är ett bra språk så kanske det inte passade för just det här, eller att det helt enkelt fanns en bugg någonstans som hon inte hittade. När Eddie testade programmet så fick han det inte ens att starta vissa gånger det kom bara upp en fel kod. Så problemen var många just nu skulle man kunna säga. Alla tre kämpade på för att få koden att göra det som var tanken att den skulle göra. För att hålla koll på hur det ligger till så hade de bestämt att en gång i veckan så skulle de skriva en längre text om vad som de hade arbetat med under den veckan och vad som har fungerat och inte fungerat.

Varannan vecka så pratade de med varandra på IRC om hur allt fungerade. Målet just nu var att kunna använda sig av sitt eget program men där var de inte ännu. Målet var att få programmet att fungera så snabbt det bara gick men då det var en bra bit kvar så hade det beslutats att ta ledigt i två veckor från att arbeta på det helt och hållet. Amy och Maja hade både familjemedlemmar som fyller år och de behövde resa bort ett par dagar för att kunna vara med familjen. Vilket hade gjort att Eddie hade kunnat passa på att njuta av de få dagarna som var fina. Nu när hösten hade börjat att visa sig i sin rätta natur. Så gick det inte en dag när man kunde vara ute i naturen utan att kunna njuta av luften den kyliga morgon luften och färgskiftningarna på träden. Denna höst hade varit extra blöt så de där fina dagarna som man kan få på hösten var bara ett minne hos Eddie. Hösten är den årstiden som är klart bäst här i Itmann även om våren har sina fördelar så går det inte upp mot hösten och alla dessa färger på träden. Det är helt klart den bästa årstiden. Tyvärr så är det inte i alla delar av vårt land ta bara Kalifornien som nyligen hade drabbas av ännu en skogsbrand. Även om Appalacherna inte har lika stor risk för skogsbränder så har vi andra problem. Ett sådant var ju alla dessa droger och arbetslösheten. Mycket hade förändrats sedan gruvorna sakta hade börjat stänga i närområdet. Inte alla men väldigt många började göra planer på att flytta från Appalacherna även om det nu hade varit deras hem i flera generationer. Eddie hade hört att många som han kände skulle försöka finna lyckan i norr med städer som New York. En del valde helt enkelt att flytta söder ut till Texas. En del hade helt enkelt valt att flytta till Charleston (Wv) och andra till Wytheville (V).

Wytheville, (V) ligger cirka en och halv timmes bilresan från Itmann och det var här som Amy nu befanns sig. När hon kom på hur de skulle lösa problemet som de hade med programmet. Även om hon inte riktigt visste hur det skulle gå till så hade staden gjort att hon hade börjat tänka i andra banor. Om det berodde på att William Gibson spenderade många år där i sin barndom eller för att hon läste hans bok *Neuromancer* när hon kom på det spelade mindre roll för henne. Det var något nytt som de inte tidigare hade testat. Hon blev så exalterade att hon nästa inte kunde hålla sig från att berätta vad hon hade kommit på men då de hade lovat varandra att inte prata med programmet på två veckor så kunde hon bara skriva ner det på ett papper och återgå till boken. Under tiden som hon fortsatte att läsa boken så kom hennes mamman in i rummet där hon satt och undrade ifall

Amy vill följa med ut och se Wytheville (V) det var ju inte så ofta som de var här och en tjej kväll på stan hade ju inte varit fel. Vänta lite mamman jag ska bara läsa klart det här kapitlet först så går vi sedan. Medans Amy var i Wytheville (V) så var Maja hos sina släktingar i Göteborg. Även om Maja hade varit i Göteborg många gånger tidigare men hon tycker att det alltid lika trevligt att gå genom Nya Allén från stora teatern ner mot Järntorget för att där ifrån hoppa på en spårvagn till Kungsladugård för att fortsätta in i Slottsskogen, via Azaleadalen för att titta på sälarna och sedan vandra vidare mot Linnéstaden. Väl framme i Linnéstaden brukar hon vandra tillbaka ner mot Järntorget och ta en sväng in i Haga. Innan hon är tillbaka där hon började denna gången så hade hon sällskap av mamma och pappa. När sällskapet var tillbaka vid stora teatern så passade de på att gå vidare till 7:an. Inte minst för att släcka sin törst utan även för att sitta ner och prata om dagens upplevelser. Mamma och pappa vad tycke ni om den promenad? Vi har gjort detta för men en sådan fin höstdags som vi fick idag gjorde det hela lite speciellt. Det är inte varje dag som man får uppleva en sådan här dag. Inte för varmt eller för kallt. Tror vi hade tur med vädret för sist jag var här så regnade det bara sa Mats. Det var under denna promenad som Maja kom på hur och varför programmet kraschade. Det var så enkelt när man väl ser det. Minneshantering är problemet och inget annat även om vi hade titta på detta tidigare så måste det var den som ställer till det för oss.

Under tiden som Amy och Maja var på sitt håll så passade Eddie på att vara sitta på altanen och titta på hönsen när det pickade i jorden. Han hade även haft planer på att skaffa sig ett hund men det hade istället blivit ett par getter. Getterna hade varit mycket arbete men de hade även tillfört en hel del glädje så det hade lätt vägt upp det jobbiga. Getterna hade även börjat inbringa lite extra pengar när han låtit dem beta hos grannarna som hade svårt att hålla i ordning på sina trädgårdar. Det var inte mycket pengar som han fick in men det var tillräckligt för att deras uppehälle skulle vara säkert över vintern. Det fanns bara ett problem getterna. De hade för vana att väldigt lätt för att rymma. Fick det den minsta chansen så var det helt enkelt borta och Eddie hade blivit tvungen att leta efter dem både en och två gånger. Men allt som oftast så hittade han dem vid Itmann Company Store and Office. De hade på något konstigt sätt fått en förkärlek för den platsen vilket i sin tur hade underlättat för Eddie.

Eddie hade även surfat runt som vanligt på Internet och denna gången hade han hittat lite mer dokument som skulle kunna vara intressant. Ett av dem hade nämnt Pablo Escobar och jakten på honom. Eddie hade inte tänkt så mycket mer på det men Pablo Escobar hade han hört talas om både en och två gånger. Det gick rykten om att har väggarna fulla med pengar i hans hus. Om det var sent så kunde han väl ha skickat lite pengar till åt mitt håll hade han tänkt första gången han hörde talas om det. Amy kom över till Eddie dagen efter att hon hade kommit hem Wytheville (V) från för att se om han hade kommit på någon lösning till det problemet med programmet. Eddie var snabb på att svara henne med ett snabbt nej tyvärr inte jag har den mesta tiden varit här hemma och bara tagit det lugnt utan att tänka på något speciellt. Förutom då getterna som får för sig att rymma lite titt som tätt. Men det går inte så långt vilket är tur och alla vet nu vem som äger dem.

Hur har du haft det då? Jo det har allt varit bra men tyvärr så har jag nog kommit på ett sätt som vi kan göra för att kryptera programmet. Tror visserligen inte att vi kan göra det nu men det hade varit trevligt om det hade gått att göra i framtiden. Tänk dig att du måste ha någon form av nyckel bara för att låsa upp det. Helst av allt så skulle jag vilja att man skulle kunna använda någon form av kamera. Det går säkert inte att lösa heller nu men i framtiden så borde det gå. Nästa tanke vara att du har en nyckel av något slag som låser upp programmet efter att det väl är uppläst med

kameran. Men Amy då det kommer ju att bli hur mycket arbete som helst för oss. Om vi ska lösa det här så behöver vi definitivt mer hjälp. Jag gillar iden även om det kommer att krävas mer än vad någon av oss kan idag. Inte för att det gör något i sig utan det är väl bara bra att vi lära oss nya saker men vilken form av kryptering ska det vara då? Ja här kommer den svåra frågan som jag inte har något bra svara på just nu. När var det vi skulle prata med Maja nästa gång? Inte denna helgen men nästa har jag för mig vi kan ju alltid skicka ett mail till henne och höra för att vara på den säkra sidan, jag gör det i kväll så borde vi nog ha ett svara imorgon bitti.

Kapitel 15

Morgonen efter att Eddie hade pratat med Maja så kunde han inte vänta på att få ringa till Amy, för att berätta vad Maja hade sagt. Amy du kan aldrig gissa vad Maja sa igår angående programmet. Hon tror att hon har löst problemet med både att programmet kraschar och det här med krypteringen. Först så trodde hon att det var ett fel på minneshantering som vi med hade gissat på. Men det skulle visa sig att den fungerade som den skulle. I alla fall i den versionen som hon har. Så det här med versioner av mjukvaran måste vi titta närmare på för vi ligger ju just nu en version framför henne och om vi ska kunna samarbetat på ett bra sätt så är detta något som vi måste lösa. Hur vi gör detta måste vi kolla upp.

Krypteringen går att få till med det protokollet som du pratade om för ett tag sedan, trodde hon. Men då jag var lite osäker på vilket det var så skulle vi prata om det nästa söndag. Men vad bra då blir det till att hitta något som kan underlätta med versionshantering. Har du sätt om det finns något sådant verktyg sa Amy. Nej det har jag inte men vi kan ju alltid höra med pubägaren det var ju ändå ett tag sedan vi var där så vi kanske skulle åka till honom och se hur han har det. Om inte så kan vi ju alltid bara vara trevliga och inte fråga honom något speciellt. Ska jag komma och hämta upp dig så kan vi åka till honom efter det. Eller har du några planer för dagen. Om du kommer förbi lagom till middagen så lovar jag att mamma har lagat något extra gott. Pappa håller just nu på att starta upp en bbq så den borde vara färdig vid sex tiden i kväll. Mamma ska göra en Peanut Butter Cream Pie. Eller så kommer du nu och hämtar mig så att vi kan åka till pubägaren nu. Det ska nämligen finnas lite Apple pie Moonshine här hemma med om du vill ha det som efterrätt i stället. Men varför kan jag inte ta båda två? Med andar ord så är jag hos dig om senast en halvtimme, vi säger så länge. Efter att Eddie hade lagt på luren så tänkte han att han bara skulle kolla en gång till på Internet om han kunde hitta något om versionshantering. Så han inte var helt nollställd om pubägaren skulle börja ställa frågor. Då han visste att det inte var mycket tid som han hade på sig innan han var tvungen att åka så fick det bara bli en snabb sökning som inte gav något vidare resultat. Det ända som han hittade var inget som passade för deras ändamål och det som kanske hade passat var så dyra att det inte råd lösa en sådan licens. Då klockan började springa iväg så var det lika bra att sluta letandet för att istället kasta sig i bilen och för att åka och hämta Amy. Eddie hade precis börjat att köra när han trodde sig känna igen en personer som han inte hade sätt på flera år komma gående mot honom på vägen. Han tänkte inte mer på det och körde vidare. Även om det var något i hans huvud som sa till honom att han skulle vända och köra tillbaka för att se efter om det verkligen var den Dean som han trodde.

När han väl kom hem till Amy så berättade han för henne om vad han hade sett. Det kan inte vara möjligt Dean borde vara i militären sist som jag hörde något om honom. Men det kan ju alltid vara så att han har fått sparken därifrån då han var ju inte guds bästa barn om du kommer på allt som han hittade på. Jo du har rätt han borde nog vara i militären eller i fängelse som du säger. Men skynda dig nu jag vill inte missa middagen ikväll. Allt du tänker på är maten. Eddie bara skrattade när han körde. Nej då mat måste man ju ha men det finns annat här i livet med. Som vad då? Ö just nu kommer jag inte på något speciellt. Båda skrattade medans Eddie parkerade bil.

När det väl kom in genom dörren till puben så hälsade det som vanligt på alla som var där. De som var där kunde man nästan vid det här lagret kalla för inventarier då det inte var så mycket nya ansikten vid den här tiden på dagen. Amy gick fram till baren och frågade efter pubägaren och fick till svar att han sitter som vanligt på kontoret vid den här tiden på dygnet. Amy ropade på Eddie som var på väg bort mot jukebox för att se om man det fanns några nya skivor i den. När Amy

började gå mot kontoret så såg hon någon i ögonvrån som hon inte trodde sig se det var Dean som Eddie hade satt tidigare på dagen. Hon kände sig tvingat att gå fram och hälsa på honom fastän att hon inte riktigt vill göra det.

Hej Dean tyckte att det var du som satt där i hörnet. Vad har du haft för dig den sista tiden då? Hej Amy. Ja som du säkert vet så var jag ju inte den bästa eleven i skolan och valde då att gå in i militären för att lära mig ett yrke men det var inget riktigt för mig, så det fick bli resa med tummen runt om landet. Så nu har jag då kommit hem igen och hade tänkt att börja skolan igen om de nu vill ha mig vill säga., hur är det med och din familj då? Jo med mig är det rätt så där värre är det men mamma och pappa. Det har varit jobbigt för den sedan Mark gick bort. Vad säger du vad har hänt med Mark? Han körde av vägen när han väjde för en Vitsvanshjort bort vid Mullens Pentecostal Holiness Church inte så mycket man kan säga om det mer än att han körde för fort helt enkelt. Tråkigt att höra var det länge sedan det skedde? Nej det var bara några månader sedan. Eddie kom fram till bordet och blev lätt förvånad över att det verkligen var Dean. Då var det verkligen dig jag såg förut när jag lämnade hemmet. Jag trodde att du var i det militära eller i fängelse. Som jag sjut har berättat för Amy så var jag i det militära men det var inget för mig. Så jag liftade runt landet i stället för att komma tillbaka hit, igen innan det är dags för nästa äventyr. Vi måste gå nu men vi kan väl ses någon annan dag Dean. Ja det kan vi göra men det måste bli snart jag hade tänkt att lifta till Aleksa där har jag inte varit ännu. Kommer att vara här tills våren kommer igen så det är ju rätt så snart. Okej spånade vad säger du om att vi träffs nästa veckan föreslog Eddie. Det blir bra jag kommer att bo hemma hos mamma så kom förbi när det passar. Det gör vi.

Amy och Eddie gick därifrån mot kontoret för att träffa ägaren. Eddie knackade på dörren till kontoret och fick det vanliga svaret. Kom in eller stå kvar mig spelare det ingen roll för mig hördes inne från kontoret. Hej på dig din gamla räv hur leve livet med dig då sa Eddie. Jo tackar som frågor, det är allt bra med denna gamla räven. Hur är det med er två då? Jo tack för min del så är det allt bra men hur det är för Eddie vet jag inte riktigt. Han är liksom knäppare än vanligt men det är väl så det ska vara med den gubben. Vad säger du Amy har jag gott och blivit gubben nu med det var mer en vad jag visste. Skämt och sidor vi har en lite fråga till dig som du kanske skulle kunna hjälpa oss med? Fråga kostar ju inget men ett svar kan ju ställa till det som ni mycket väl vet, så hur lyder eran fråga nu då. Jo det är ju så här att vi är på jakt efter ett system som kan underlätta med versionshantering, har du satt något sådant som inte kostar en hand eller fot. Aj det var värre med det. Vet faktiskt inte om det finns något system som kan lösa det på ett billigt sätt. Om jag inte misstänker mig så ska det finnas ett system som heter Revision Control System (RCS) som är fritt att använda. Hur bra det är vågar jag inte svara på men ni kan ju alltid testa. Tack så mycket sa Amy. Jag har en annan sak som jag skulle vilja bolla med dig om och det är kryptering. Tyvärr där det vet jag inget om så min rekommendation blir till läsa på Internet. Okej sa Eddie man kan ju inte veta allt. Nej det är sant om jag hade vetat allt så hade de ju inte behövts något Internet eller hur. Vi måste rusa iväg nu jag har lovet Eddie att han ska få Peanut Butter Cream Pie och Apple pie Moonshine. Tack för informationen om det där med versionshantering det kommer att hjälpa oss avsevärt. Ha det så bra nu så hörs vi.

Kapitel 16

Under veckan som ledda fram till mötet med Maja så hade Amy funderat mer på det här med att skapa ett program som var helt krypterat. Att kryptera allt skulle kunna innebära problem inte bara för dem utan även för användarna av programmet. Även om det kanske inte var så stora risker för dem personligen då de bara tillhandahöll en produkt. Men det fanns en risk om denna mjukvaran kunde klassas som ett verktyg för säkerheten i landet. Inte för att programmet i sig var någon risk men användarna av det kunde vara det. De var dessa tankar hade snurrat hos Amy under veckan.

Vid mötet med Maja på söndagen så ställde Amy fråga om det verkligen var rätt att skapa ett sådant här program. Då detta program även skulle kunna användas av stater för att öka deras egen säkerhet. Samtidigt som det skulle kunna öka risken för brott mot andra människor och länder, då det inte fanns något sätt att se vad andra talad om. Svaret från Maja blev inte riktigt det som Amy hade tänkt sig då det helt enkelt inte var deras sak. Vi kan ju bara se till att alla skulle kunna kommunicera med vem som helst utan att riskera sitt liv i värsta fall. Även om frågan skulle visa sig vara väl värd att ställa då dessa tankar hade lite titt som tätt kom in i även Eddie och Majas huvuden. Både Eddie och Maja resonerade så att det ändå tror på att människan vill vara fri och att ha möjligheten att kommunicera med vem man vill utan att riskera förföljelse. Efter lite diskussion fram och tillbaka så bestämde det sig för att fortsätta med att arbeta vidare på programmet. Amy hade inte riktigt kommit dit ännu även om till den största delen kunde hålla med om deras resonemang. När det kommer till att programmet kraschar hela tiden så tror jag att det har med minneshanteringen. Det kan stämma Amy när jag tittar på det hos mig så är det allt som oftast en äldre version vilket gör. Att jag har svårt att avgöra om vad som är vad sa Maja. Vi har tänkt på det där med sa Eddie och har kommit fram till att det kanske är dags att inför någon form av versionshantering. Det ska tydligen finnas ett program som heter Revision Control System (RCS) eller något i den stilen. Ja det har jag hört lite om men hur det fungerar vet jag inte sa Maja men jag kan kolla upp lite och se vad jag kan komma fram till. Vi gör samma sak här. Om vi nu ska använda oss av detta så behöver vi säkert lära oss ett och annan först. Men det är väl därför som vi håller på med det här.

:-) var det ända som kom från Maja.

Amy här hade ett liten idé om vi nu ändå ska göra detta så kanske vi skulle titta på hur säkert vi kan göra det. Tänk om man kunde använda sig av en kamera för att säkra krypteringen. Man skulle alltså ta en bild och den skulle läsa in i programmet innan man kan öppna det. Maja blev så förtjust i bara tanken på att använda sig av en kamera. Att man var tvungen att ha en nyckel är ju lite av själva idén med kryptering men Amy hade tagit den ett steg längre. Säg att du tar ett kort på din hand med kameran så kan du bara komma åt innehållet. Om du även har en nyckel till helst, så skulle det ju vara en nyckel som inte fanns på datorn. Utan man var tvungen att lägga till den med hjälp av någon form av hårdvara. Nu börjar vi prata om kryptering sa hon glatt. Jag kollar med några som jag känner om det är möjligt att skapa en sådan nyckel i hårdvara. Även om jag inte tror att vi kan göra det idag så kan vi ju alltid ha det i åtanke för senare version. Bra då bestämmer vi att du tittar på vi båda tittar närmare på versionshantering och du Maja tittar på det här med hårdvarunyckel. Eddie du får fortsätta med att programmera så får vi se vad som kommer ut av det. Låter det som en bra idé sa Amy. Det fungerar för mig sa Eddie och mig med sa Maja. Vi ses om två veckor igen men vi håller kontakten som vanligt. Ni får ha det så bra så länge glöm inte att äta lite kalkon för mig med nu sa Maja. Nej det ska vi gör och detsamma till dig.

Måndagen kom utan och det var dags att gå tillbaka till arbetet igen för både Amy och Eddie. Även om Eddie inte hade någon större lust längre att arbeta kvar på samma arbetsplats. Inte för att den är dålig på något sätt men det är något som känns fel helt enkelt. Det kunde bero på att julen stod inför dörren som gjorde att han kände sig så här. Eddie hade aldrig gillat julen riktigt som så många andra, inte för att han tycker illa om den, utan mer för att den har tappat sitt värde. Även om man i början av året hade kunnat tänka sig att arbeta där i hel sitt liv. I och med att Marks olycka och det här med programmering hade gjort att han helt enkelt inte har samma glädje längre. Att gå till ett arbete som inte ger mig något mer än en inkomst är inte riktigt värt det längre. Det borde finnas så mycket mer här i livet. När Eddie kom till arbetet så var det inte mycket mer än att gör det som man skulle men tanken på att göra något kunde han inte släppa. När det var dags att gå på rast så passade Eddie på att gå in till chefen. Han hade lite frågor som han hoppade chefen kunde hjälpa honom med några enkla svar på. Det som han var intresserad av var om det fanns något som han kunde göra för att utvecklas inom företaget för honom. Men även vad det skulle krävas för att kanske börja läsa på college.

När Eddie kom till kontoret så stod dörren på vid gavel så han gick bara in som han så många gånger tidigare hade gjort. Denna gången var det något som inte stämde. Vad det var varit inte att chefen inte satt bakom sitt skrivbord som vanligt. Utan det var att han inte satt bakom skrivbordet. Dörren var aldrig öppen när han inte var där. Chefen hade som vana att alltid ha dörren öppen även när han satt i möten med någon ur personalen. Vilket Eddie hade reta sig på många gånger. Detta var något som Eddie både har retat sig på men samtidigt gillat då han gjorde det mot alla så fanns det inget att störa sig på. Eddie hade en gång frågat chefen varför han alltid hade dörren öppen när han pratade med någon. Svaret som han fick den gången var att det var för hans och de anställdas säkerhet. Så ingen skulle kunna anklaga den andra för något som inte har skett. Då det alltid fanns vittnen till närvarande. Chefen hade en gång i tiden blivit anklagad för sexuella trakasserier av en av sina medarbetare. Vilket hade gjort att allt som han gör från den stunden sker helt öppet så att han inte skulle kunna hamna i den situationen igen. Denna gången var det annorlunda när Eddie kom in i rummet så fattades inte bara chefen utan skrivbordet i sig var mer stökigt en vanligt. Det låg papper lite överallt runt skrivbordet. Detta var inget ovanligt i sig då chefen som var en man i 60 års åldern med en begynnande flint och lätt övervikt. Men när Eddie såg en sko ligga lite konstig så började ha bli orolig. Vad kunde ha hänt med chefen? Kunde det vara så att han hade råkat ut för en olycka eller hade hans hjärta helt enkelt gett upp. Han gick fram mot skrivbordet för att se om han kunde hjälpa chefen på något sätt. När han började närma sig skrivbordet så kände han en konstig lukt som han inte riktigt kunde placera. Lukten påminde lite om brända mandlar om han skulle vara tvungen att beskriva den. Väl framme vid skrivbordet så kunde han se chefen inte såg så bra ut det var något med honom som han aldrig tidigare hade sett han såg grå ut. Eddie vände sig om för att se om det fanns någon av arbetskamraterna närheten. Han ville inte vara ensam i den stunden då han skulle se om chefen levde eller inte. För vem vet vad man kan bli anklagad för. Till slut så fick han syn på Lori och ropade på henne att hon skulle komma. Lori var några år äldre än Eddie och såg bra ut, vilket i sig hade lätt till att hon hade haft ett tufft liv. Då alla de män som hon hade fallit för hade mer eller mindre misshandlat henne på ett eller annat sätt. Även om hon inte var en duvunge själv så hade hon en märklig förmåga att alltid se det bästa i människorna. Det var något som Eddie tycket om med Lori just att hon kunde se det bästa i alla människor. När Lori kom gående mot honom så sa han till henne att det inte var något som stämmer med chefen, och att hon inte skulle vara rädd. Varför i hele livet skulle jag vara rädd fråga hon. Ja du ser det när du kommer hit sa Eddie i en låg ton. Men han är ju grå. Ja det är han och mig veterligen så ska man inte vara det. Har du ringt efter en ambulans? Nej det har jag inte gjort jag har inte ens vågat känna på honom om han är varm eller kalla ännu, utan någon

närvarande. Gör det då nu om han är kall så går vi här ifrån och ringer till 911 och förklarar vad som vi har sett. Okej då känner jag på honom nu eller ska du göra det istället? Nej din fegis sa Lori känn på honom nu bara. Han är kall, låt oss gå här ifrån nu så att vi kan ringa.

Kapitel 17

Under tiden som Lori ringde till 911, så passade Eddie på att stänga dörren till chefens kontor. Han hade hela tiden ögonkontakt med Lori så att de båda var säkra på att ingen av den kunde ljuga för den andra. Inte för att någon av dem trodde att den andra skulle göra något men de båda vill vara säkra. Under tiden som de båda väntade på att polisen skulle komma gick tankarna i deras huvuden runt och runt. Även polisstationen bara låg ett par hundra meter från själva arbetsplatsen så kändes det som en evighet tills polisen var kom. Både Eddie och Lori gick för att möta polisen, för om de skulle hitta till chefens kontor utan att fråga vart det skulle gå. Så skulle de behöva hjälp verken Eddie eller Lori ville att någon annan skulle bli inblandad i denna stund. Även om det kändes som en evighet för dem så var tog det inte mycket längre tid en att de precis han fram till dörren när polisbilen körde upp mot vestibulen. Lori och Eddie tittade på varandra när polisen klev ur bilen. Som om de båda inte kunde tro att det var tro att det var sant. Den kvinnliga polisen närmade sig de båda med ett glatt leende. Ännu en gång tittade Lori och Eddie på varandra och denna gången så kände de bara för att skaka på sin huvuden. Hej hörde att ni hade hittat en person på kontoret här som inte verkade vara i livet. Skulle ni kunna berätta lite mer om det under tiden vi går till den drabbade. Självklart kan vi göra det sa Eddie. Jag skulle gå uppsöka chefen i ett privat ärende. Okej vill du utveckla det lite mer. Jo det är så att jag har börjat tröttna på mina arbetsuppgifter så jag tänkte höra om det fanns någon möjlighet att göra något annat, men även fråga om han visste hur man skulle göra för att söka in till universitetet. Okej och hur kom kommer det sig att du är här då sa polisen medans hon tittade på Lori. Jo jag råkade bara gå förbi kontoret när Eddie ropade på mig att jag skulle komma in och titta. Så hur var eran relation med chefen som jag förmodar att det är. Jo då den har alltid varit bra för min del sa Eddie, även om vi inte sågs dagligen så kom vi bra överens. Kan bara instämma sa Lori snabbt, kanske lite för snabbt tänkte Eddie för sig själv och hoppade att polisen inte märket det. Så ska vi gå in och titta till chefen nu då så att vi kan se hur det hela ligger till. Det kan vi göra följ med oss, så visar vi vägen.

De började gå in genom fabriken samtidigt som de försökte hålla sig så mycket i skym undan som möjligt. Inte för att de inte ville någon skulle se med polisen utan mer för att det inte skulle göra personalen oroad, och börja funderar på vad som hade hänt. Väl framme vid korridoren som ledde till chefens kontor, så blev de båda tillsagda att vänta i korridoren, medans polisen gick in. I samband med att polisen gick in i tillsynes lilla rummet så blev det överraskade över hur stort det verkligen var. Det första som man ser i rummet är en bokhylla på vänster hand på höger sida av rummet så ser man ut över själva fabriken genom ett par stora fönster som går från golv till tak. Nästan längst in i rummet står det ett överdimensionerat skrivbord. Om man nu skulle sätta sig bakom skrivbordet så kan man inte se ut över fabriken även om det hade kanske varit det mest naturliga placeringen av ett skrivbord i detta rummet. Då chefens hade haft för vana att möta alla sina anställda med leende och tilltal med deras namn. Så hade tiden gjort att han hade ändrat orienteringen på skrivbordet mot dörren istället för att det ska se ut som om att han övervakar alla sin anställda. Detta i sig hade gjort att moralen på företaget hade ökat. Vilket i samtidigt hade lätt till att ett av de rummen som fanns innanför chefens kontor hade gjorts om till en stor samlingssal. Med möjligheter för både att sitta och koppla av efter jobbet med en öl eller ett glas vin. Även om detta inte var helt lagligt så hade ingen brytt sig om detta i Itmann tidigare. Alla visste att ställets fanns så även polisen. Men att se det för en ung polis var lite mer de kunde tro. Inte bara för att det var så stort som det var. Utan mer för hur fint det var. Även om det började bli lite till åren. Efter att polisen hade satt sig runt i rummet för att se om det fanns någon annan där vilket det inte gjorde. Så gick det fram till chefen som låg bakom skrivbordet som Eddie och Lori hade sagt. Det

som slog dem var inte att personen var död då detta visst det redan utan hur grå han var och den lukten som kom från honom. Eddie hade ju tidigare beskrivet den för Lori under samtalet med 911. Vilket hade gjort att de var beredda på den men det var ändå något som det inte kunde säga att det tidigare hade känt vid ett dödsfall. Att de nu skulle uppleva detta visste de båda att det hade en betydelse av något slag med vad det skulle innebära för dem båda kunde i denna stund inte veta. De hade ju hoppats på att det skulle vara något enkelt så som en hjärtinfarkt eller något åt det hållet. Det fanns inte så mycket som de kunde göra nu utan att spärra av platsen och tillkalla rättsläkaren som fick säga sitt om dödsorsaken. Under tiden som polisen väntade på att rättsläkaren skulle komma så passade det på att börja med förhören av personalen. Först ut var självklart Eddie och Lori. Eddie vill du vara så vänlig att följa med här så vi kan prata om vad som har skett frågade den kvinnliga polisen. Självklart kan jag det men jag har en lite fråga först skulle vi kunna ta det i det här rummet istället det är mer avskilt från alla ögon som finns här på företaget. Innan ni frågar om jag har något att dölja så nämner jag det för eran skull då det är bättre för er. Då ni kan sitta mer avskilt från det som pågår i fabriken. Okej vi kan titta på det rummet som du föreslår men vi bestämmer inget fören vi har satt det okej? Självklart det är helt upp till er, jag vill bara hjälpa till med det som kanske är bäst för er.

Väl framme vid det rummet som Eddie hade föreslagit så skulle det visa sig att rummet var inte stort mer som en liten toalett med plats för ett bord och fyra stolar och inte mycket mer. En annan fördel med rummet var att det låg lite avskilt som han hade sagt och att det var tyst men hörde inte ljudet från maskinerna i fabriken. Vilket i sig hade gjort det till ett rum som många i personalen hade gillat att gå till när man behövde koppla av en stund från ljudet. Det är ju helt perfekt rum sa en av poliserna mycket bättre kan det ju inte bli. Så låt oss börja om du inte har något emot det. Självklart har jag inte det ställe era frågor så ska jag svara på dem efter bästa förmåga. Hur kommer det sig att du gick till chefen idag? Jo det är rätt så enkelt faktiskt, som jag tidigare har nämnt så är jag har lessnat på det som jag gör här och skulle fråga om jag kunde göra något annat. Eller om han visste hur man skulle göra för att börja studera på collage. Jag har under den sista tiden blivit mer och mer intresserad av logistik. Hur kommer det sig att du har blivit less på dit arbete då, har det något med din chef att göra? Nej som jag sa tidigare så vill jag se vad det finns för möjligheter för mig här och vad jag skulle behöva göra för att utvecklas. Vad är det du vill göra då? Ja min tanke var att jag skulle göra något inom logistik eller programming. Hur var din relation till din chef? Jo den var bra jag skulle ju inte gå ut och ta en öl med honom bara sådär men annars så tyckte jag om honom. När såg du honom sist innan idag då vill säga. Sist som jag såg honom var på fredags morgon om jag minns rätt, jag brukar inte se honom så ofta då vi inte har något med varandra att göra direkt vi ses på morgonen och säger hej sedan är det inte mer. Vet du om din chef hade några ovänner? Nej inte vad jag vet här i alla fall här var han omtyckt. Han brukade alltid hjälpa till när man behövde det. Det kunde röra sig om hjälp med att flytta eller sådan saker som att vi hade en fond för hjälp med sjukvård för familjemedlemmar. Så chefen var allt en bra chef. Vi kommer att stänga fabriken nu. Detta gör vi för att kunna fortsätta intervjuerna med den övriga personalen. Lämna ditt namn och telefoner till polisen utan för det här rummet och åk raka vägen hem, du får inte prata med någon från företaget inte heller med familjemedlemmar om de arbetar här om detta. Okej tack så mycket, har du några frågor? Jag har en när tror ni att arbetsplatsen kan öppna igen? Just nu så har jag inte en susning om det men det kommer säkert inte att bli denna veckan om den nu någonsin kommer att öppna igen. Eddie gick ut från rummet och gick raka vägen mot sin bil för att göra som han hade blivit tillsagd om att göra. Då det inte var vidare långt att köra hem så passade han på att ta en omväg hem för att handla lite mat och annat som han behövde innan åkte hem.

Kapitel 18

När Eddie kom hem gick han direkt in till sina mamma för att prata med henne om vad som hade hänt på jobbet. Mamma vet du vad? Nej vad är det Eddie? Jag skulle gå till chefen och prata med idag för som jag har sagt till dig så ville jag höra om det fanns någon möjlighet att göra något nytt. Men när jag kom in på kontoret så var han död. Vad säger du Eddie? Då jag vill göra något nytt på jobbet. Men när jag kom in på kontoret så hittade jag honom död. Chefen låg där bakom skrivbordet och var helt grå han hade till och med en konstig doft komma ifrån honom så som om att han hade ätit för mycket brända mandlar. Vad säger du det värker ju som om att din chef har blivit förgiftad om jag minns rätt nu vill säga. Varför skulle man vilja mörda min chef? Ja det är den stora frågan min son. Det ända som jag kan tänka mig är att han hade något med droger att göra även om så är fallet med droger alltså så borde det någon känt till det. Chefen blev ju visserligen anklagad för sexuella trakasserier för några år sedan. Så det kan ju vara någon som ville hämnas på honom, men varför nu så här nära jul. Jag vet inte min son det är inte mycket som vi kan göra åt det hela nu. Nej det är sant men vad ska jag nu göra medans arbetsplatsen är stängd under tiden som utredningen pågår. Sedan så vet jag ju inte om företaget kommer att start igen. För mig veterligen så hade chefen ingen som kunde ta över om han gick bort. Så jag är med största säkerhet arbetslös nu. Som tur är så har jag lite pengar sparade så att jag klarar mig ett tag men att hitta ett nytt arbete här kommer inte att bli lätt. Om det var något som Eddie var orolig för så var det att hitta ett nytt arbete. Inte för att han var rädd för att prata med folk utan mer för att han visste med sig att det skulle bli en lång och tuff resa innan han kunde hitta ett nytt arbete. I samhällarna runt Itmann så finns det inte så mycket mer än några enstaka stora företag kvar och dessa hade han hört att många av dem var på väg att lämna då det inte finns några pengar att tjäna på kol längre. Det är något som man kunde tacka Kina för. Då deras priser på kol var betydligt lägre än vad det var för den kolen som kom härifrån. Detta var allmänt känt så det var bara en tidsfråga innan det var dags för ännu mer folk att börja leta efter arbete. Så med tanke på att fler människor inom en framtid kommer att behöva leta efter ett nytt arbete så finns det bara ett par saker att göra tänket han för sig själv. Det första är att börja leta redan nu medans så få som möjligt vet om vad som har skett och på så sätt ökan mina tjänster att hitta ett nytt arbete. Eller så börjar jag studera igen och lämnar Itmann bakom mig och flyttar härifrån. Det sista alternativet är att starta något eget vad det skulle vara vet jag inte just nu. Mamma? Ja vad är det. Jag har en lite fråga om vad jag ska göra i framtiden och vad som kan vara möjligt för mig här om kring. Ja du min son det är en väldigt bra fråga som jag inte har något svar på. Men om du väntar tills din far kommer hem så kan vi ju sätta oss ner tillsammans vid middagen och diskutera vad det finns för möjligheter, vad tror du om det? Ja det kan nog vara en bra idé. Jag går ut till mig en stund för att tänka lite på egen hand. Gör du så middagen är klocka 18 som vanligt. Okej

Det första som Eddie gjorde när han kom ut till sig var att starta en dator. Att sitta vid datorn har för Eddie varit en avkoppling med den så kunde han göra saker som han tidigare inte hade kunnat göra. Men denna gången var det något helt annat. Han kunde inte få den avkoppling som han så mycket behövde nu efter att hans chef hade antagligen blivit mördad. Detta var ju bara en gissning från han sida men en sökning på Internet skulle kanske kunna hjälpa honom att skapa ett klarare bild av vad den där doften var som han kände när han var nära chefen. Doften av brända mandlar måste ju betyda något om inte så kunde han koppla bort den tanken i alla fall. Men om det nu hade spelat en roll i varför chefen hade dött så kom en det helt nya frågor fram att lyftas fram. Vem skulle vilja mörda honom och varför just nu. Kan han ha gjort något med någon eller var han inblandad i något som han inte skulle vara.

Om jag hittar något på Internet vad skulle jag i så fall göra med det skulle jag gå till polisen med det eller vad ska jag göra. Även om polisen var det som var det absolut bästa att göra så vet man ju inte hur de skulle regera på att jag kom in med en massa information om chefen som kanske inte var helt riktigt. Men det första blir nog i alla fall att se vad det var som kunde åstadkomma den där lukten. Om det nu var gift som han hade fått i sig så hur hade han då fått i sig det. Var det genom att han själv hade tagit det eller hade han blivit tvingad att ta det av någon.

Var någonstans skulle man börja söka på var den stora frågan här. Om man ska ta och kolla in någon av alla de där BBS som är av än mer tvivelaktig karaktär. Även om jag inte tror att det kommer att finnas något på dessa, som skulle kunna leda mig framåt i mitt sökande. På vad som kunde ha hänt chefen så kan det ju vara ett utmärkt tillfälle att se om det finns något annat roligt att läsa om. Först och främst så blir det nog till att kolla lite på vad som det pratas om på den lokala IRC kanalen. Det är för vision inte många som brukar vara där vid den här tiden på dagen men att titta in skadar ju aldrig, har jag tur så kanske pubägaren är inne och han kanske har hört något. Väl inne på den lokala IRC kanalen så var det inte mycket folk där som Eddie redan från början hade misstänkt. Men det fanns ett par namn som han kände igen även om han inte visste vilka det var då alla använde sig av påhittade användarnamn. Vilket inte brukade störa honom men än dag som denna då Eddie inte ville säga rakt ut till alla användare vad han letade efter så var dessa användarnamn ett hinder. Han hittade till sin förvåning ett namnen som han kände igen och det var Amy som var inloggad men. Hon brukar ju bara vara här på kvällarna samma som han själv brukade vara. Så något stämde inte det var helt klart. Amy jobbade i Mullens. Där hon har hand om receptionen på ett järnvägsföretag. De brukade ha kontakt med varandra ibland via arbetet även om det var väldigt sällan. Det var de få gångerna som Eddie hjälpte till med logistiken. Han knackade på Amy för att se om hon var där och frågade hur det var med henne. Jo tack det är allt bra med mig men vad gör du här Eddie vid den här tiden jobbar inte du? Nja vi fick alla gå hem eftersom att det har skett något på min arbetsplats. Vad gör du själv då? Ja det är ungefär detsamma för mig. Vad menar du? Koppla ner dig så ringer jag dig istället. Gör så men ring in till mamma och pappa då för jag var precis på väg att gå in till dem. Så om fem minuter passar bra. Okej vi hörs om fem då. Eddie kopplade ner sig och stängde av datorn för att gå in till sina föräldrar. På den korta vägen som det var från hans lilla mickrohus till sina föräldrar så kunde han höra hur när telefonen började ringa inne hos sina föräldrar. Då det för några år sedan hade installerat ringklocka utanför huset så att man skulle kunna höra när det ringde. Det var mer en ovanlighet om han inte hörde klockan på utsidan då hans föräldrar allt som oftast glömde att ställa om klockan så att man inte hörde signalen på utsidan.

Eddie mamma brukade vara snabb på att svara i telefonen så även denna gången. Emely här vem är det i den andra änden av linjen? Amy här hur står det till med dig Emely då? Jo tack bara bra men det var lite konstigt när Eddie kom hem idag. Okej det är lite därför som jag ringer just nu för att prata med Eddie är han i närheten. Ja han kom just in genom dörren så här kommer han, men glöm nu inte att hälsa dina föräldrar. Nej då det ska jag göra. Hej Amy. Vad var det som du ville prata med mig via telefonen och inte via datorn, Eddie? Du vet vart jag jobbar Amy. Ja och vad är det med det? Jo idag när jag skulle prata med chefen om att möjligheten att byta arbetsuppgifter så hittade jag honom död. Vad sa du var din chef död. Ja och han luktade som brända mandlar. Vad säger du? Att jag hittade chefen död vad är det som du inte hörde. Inget mer än att jag gjorde detsamma med min chef idag. Va menar du att din chef med var död. Ja och han lukta med som brända mandlar. Vad är det som pågår. Vet inte Amy men något stämmer inte. Att båda våra chefer dog på en och samma dag så måste det ju finnas något samband. Hur kommer det att gå för dig nu då Eddie kommer du att hitta något nytt arbete eller blir det till att flytta, för att finna något arbete?

Jag kommer bli kvar här så länge det går vill inte lämna West Virginia i första taget. Men hur kommer det att gå för dig då Amy? För mig kommer det att gå bra även om chefen är borta vilket bara är skönt då han var ett riktigt svin. Som alltför ofta tog sig friheten att titta lite extra mycket på mig och inte bara det han tyckte även om att komma med kommentarer så som vad sexig du är idag ska vi gå in på toaletten och ha lite roligt. Men det värsta var ändå när han tyckte sig ha rätten att ta på mig bara för att jag är en kvinna och kvinnor ska inte arbeta. De ska ju vara hemma vid spisen och se sexiga ut samtidigt alltid vara villiga att sära på benen. Det värsta av allt var att han var det som står skrivet i bibeln var det som man skulle följa till varje pris. Så att han är död gör bara att jag kan dansa med klackarna i taket och njuta av morgondagen.

Men vad säger du Amy det är ju helt sjukt att det finns sådan människor fortfarande vi lever ju i alla fall på 1990-talet. Detta borde ju höra till historien nu kan man tycka. Jag kan inget annat än att hålla med dig. En sak som jag tycker är lite konstigt med det hela inte att är döda utan mer varför och varför just nu. Kan det vara så att de levde ett liv som inte var som alla andras. Vad är det som de har i något i garderoben. Men även hur de båda verkar ha dött av samma sak. Tänker då på lukten som vi båda två kände. Jag kommer inte att kunna gå tillbaka till mitt arbete fören efter nyår. Så jag tänkte undersöka vad som har hänt på egen hand om du har lust att följa med på i jakten på att hitta vad som kan ha gjort att deras död just nu inträffade. Klart att jag är nyfiken men vet inte om jag verkligen vill veta vad de båda gjorde för något. Kan vi träffas imorgon och prata mer om det för nu ropar mamma på mig att maten är klar. Okej det kan vi göra hälsa så ses vi imorgon vid lunchen skulle det passa dig Eddie eller kommer du sova bort hela dagen. Det blir bra det ha det så gott så ses vi imorgon.

Kapitel 19

När Eddie vaknade dagen efter att han hade sätt sin chef död antagligen förgiftade av något. Det var de som Eddie trodde i alla fall, men om han hade tagit giftet själv eller om hade blivit tvingad till att göra det. Var nu den stora frågan. Vad skulle det säga om han chef om han hade tagit sitt eget liv. Eller för den delen om han nu hade blivit mördad. Många frågor rullade runt i hans huvud och ingen kunde han få svar på just nu. Ville han ha svar var en annan fråga. Som med hade funderat på, där svaret varje gång hade varit ja det vill jag ha. Även om det kommer att visa sig att jag inte vill ha reda på vad som verkligen har hänt så måste jag bara få reda på det. Men först och främst så måste jag gå upp ur sängen för kaffet gör sig inte själv. Eddie han bara gå upp ur sängen innan telefon ringde. Eddie här vem talar jag med. Hej det är Amy. Hej Amy vad har du på hjärtat. Jo vi skulle ju ses idag har du glömt det. Nej det har jag inte gjort vilken tid och vart ska vi ses. Vet inte riktigt men vad tror du om du kommer till Coal City och hämta mig där hos min mormor. Jag har ett ärende och åker med en granne dit men kan inte komma hem efteråt. Okej jag kommer och hämtar dig, vilken tid vill du att jag ska vara där. Skulle det fungerar för dig om du kom runt två så kan jag ha satt på en kopp kaffe innan vi åker hem igen. Utmärkt bara ett lite problem. Vad då? Jag kommer inte ihåg vart din mormor bor riktigt då det var många år sedan jag såg henne sist, så vad är det för adress. Hennes hus ligger på Browning Street och det är det sista huset på gatan. Men tänk på att du ska ta in på Lilac Lane för om du inte gör det så kommer du ha stor problem att hitta. Det löser sig nog när jag är där då borde jag ju känna igen mig. Vi ses vi två tiden. Det gör vi ha det så bra.

När Eddie satte sig i bilen för hämta Amy så var han tvungen att köra förbi hennes arbetsplats i Mullens. Vilket inte hade varit konstigt någon annan dag på året. Det är en resa som normalt tar ca 30 minuter från Eddies hem i Itmann till Coal City. Men idag av alla dagar när han hade en tid att passa så skulle polisen stå på den sämsta möjliga platsen man kan tänka sig och blockar hela Mullens. I samma stund som Eddie svängde in på andra avenyn så mötes han av ett hav av poliser. De hade spärrat av hela området en framför järnvägsbolaget som Amy arbetade för. Varför kunde han bara gissa men något var på gång det var klart. När han närmade sig själva byggnaden så blev han stoppad av polisen. En helt vanlig trafik kontroll tänket han för sig själv. Att det var samma polis som hade förhört honom igår nu stod där på gatan och kolla alla bilar var inte helt normalt. Men men det är säkert någon som är sjuk så hon får väl hoppa in. Samtidigt som att han blev stoppad så en bit bort tyckte han sig se en person som han kände igen men kunde inte riktigt placera. Det konstiga med det hela vara att den personen hade handfängsel på sig och ledsagades in i en polisbil. Men hej igen hur sår det till idag frågade den kvinnliga polisen som hade stoppat honom. Jo tack bara bra. Hur är det själv då? Samma här varför jag frågar är ju för vad du såg igår. Jo kvällen var lite tuff det ska jag villigt medge. Men tack och lov så var mor och far hemma så vi pratade en hel del om det och nej jag nämnde inget specifikt. Men vad är det som försiggår här då? Vet inte hur mycket jag kan säga men det verkar som att din chef och chefen för järnvägsbolaget hade någon form av sidoverksamhet. Så mycket kan jag nog säga utan att säga för mycket. Okej men den där personen som ni nu placerade i polisbilen vad har han med saken att göra då. Inget vad vi vet just nu om detta fallet men han hade en arresteringsorder på sig för än annan lite sak och varför inte ta två flugor i en smälla som min gamla mamma alltid brukade säga. Du får vänta här tills vi vinkar att du kan köra igen. Okej tack för svaret och ha en bra dag nu. Tack och samma till dig. Efter en lite stund så vinkade polisen fram Eddie så att han kunde köra vidare för att hämta upp Amy och dricka lite kaffe med hennes mormor som han inte hade sett på flera år. När han väl närmade sig Cole city så var det här med att hitta vart han skulle. Vad var det nu för gata som jag skulle svänga av på och hur i hela världen kommer jag dit. Som tur var så hade han skrivet upp vart

han skulle på en liten papperslapp. Men det hjälper ju inte om jag ändå inte vet hur jag ska köra. Om jag minns rätt sedan förra gången som jag var här så var det rätt så lätt att hitta dit. Men då kom jag ju den andra vägen med. Jag får helt enkelt titta i kartboken eller fråga någon om vägen. Efter en stunds letande så hittade en person att fråga om vägen till Mullens street.

När Eddie väl hade hittat någon att fråga efter vägen så skakade personen bara på huvudet och sa. Kör rakt fram tills du ser första möjlighet att svänga vänster. Efter det så borde du hitta. Eddie tyckte det verkade lite konstigt men han tackade och fortsatte att köra. Cirka 20 meter längre fram så fann han en den vägen som han skulle ta. Han tänkte för sig själv hur kunde jag vara så du att fråga efter vägen när jag var framme. Okej det kanske var dumt men vet man inte så är det bättre att fråga en att köra vise och bli ännu mer sen. När han väl hade parkerat bilen klev han ut och möttes av en stor svart pudel glatt viftandes på svansen och skällde lite lätt för att som han ville säga hej. Amy kom ut på verandan och ropande på Eddie. Men denna gången var det inte Eddie hon ropade på utan hunden skulle det visa sig. Eddie hunden var lika snäll som han sg ut med sin lätt förvildade klippning av pälsen. Vilket gjorde att han inte såg ut som andra pudlar. Kom in med dig nu kaffet kallnar sa Amy. När Eddie började gå upp för gången som ledde upp till hus så kom det en massa minnen tillbaka. Han, Amy och Mark hade många gånger lekt på gräsmattan framför huset när de var små. De hade bland annat byggt en koja bakom det stora trädet som fortfarande står kvar en bit bort från huset. Men idag så var det inte lika stort och magiskt som det än gång i tiden var.

När Eddie väl hade kommit in i huset så försökte han komma ihåg hur det hade sett ut sist han var här. Detta skulle visa sig vara mycket svårare än vad han först hade trott. Amys mormor hade renoverat hela huset och gjort om det totalt efter sitt eget huvud nu när hon hade blivit änka. Det ända som var på ungefär samma plats var toaletten. Resten var som en ända stor öppen planlösning. Som han mindes det så var det en massa små rum överallt. En del av dessa rum var inte större än att man bara fick plats med en säng och inget mer. Vilket i sig inte var så konstigt då Amys mamma hade 8 syskon och alla skulle ju ha någonstans att sova. Kaffet är serverat på den bakre verandan så det är bara till att slå sig ner.

Kapitel 20

När kaffet väl var uppdruckat så var det dags för att säga hej då. Nu skulle det visa sig att det inte var så lätta som att bara säga hej då och sedan gå. Om det nu hade varit det så hade både Amy och Eddie kunnat lämna nu men ack då vad de hade fel. Nu var det dags för Eddie att ta fram stegen från garaget och börja rensa hänggrännorna. Medans Amy skulle hjälpa till med att bära in ved. När detta var klart så var det bara att sätta sig vid bordet igen för att äta lite mer mat. Efter maten så fans det inte så mycket annat än att tacka för maten och börja göra sig i ordning för att resa hemåt igen. När de båda hade tackat för maten och lovat att komma tillbaka igen inom kort så gick mot bilen. Under den korta promenaden till bilen ropade Amys mormor på dem båda igen denna gången var det för att hon vill ge dem lite färdkost. Amy gick tillbaka för att ta emot lite bullar som blev över efter kaffet. Ta med dig det här till din mor och far det var länge sedan som de fick dessa bullarna. De är gjorda efter min mormors recept i Norge innan hon emigrerade hit. Du ska få det av mig när jag dör men tills dess så kommer det att vara min hemlighet hur man bakar dem. Tack så mycket mormor, men nu måste jag verkligen åka. Gör så mitt barn men glöm inte att komma tillbaka innan jul så att jag hinner se dig innan vi ses på julafton. Det ska jag göra jag lovar, hej då. När Amy väl hade satt sig i bilen så sa hon till Eddie att du vet om att vi måste komma hit igen innan jul. Ja jag förstod nästan det.

På vägen hit så blev jag stoppad vid din arbetsplats, och polisen hade i stor sätt spärrat av hela Mullens. Vad säger du Eddie hade polisen spärrat av hela Mullens bara för att kunna gå in på min arbetsplats. Ja tyvärr men det som var konstigt med att avspärrningen var inte att det utan mer den personen som jag trodde kände mig känna igen. Vem var det då? Ja det är den stora frågan, men jag tror det var Odde. Odde men han sitter väl inne? Jo det trodde jag med även om det nu inte verkar som att han göra det längre. Men varför skulle han vara här av alla ställen. Det finns ju inget för honom här. Speciellt inte efter sist. Ja han är inte direkt välkommen tillbaka hit efter det att han togs för pedofili. Nej men han har ju tjänat av sitt straff så borde han ju vara en fri man igen eller hur. Jo men det är ett brott som jag inte kan förlåta. Inte jag heller. Det stora frågan är varför han är här nu och om det verkligen var han. Det är ju sant, tänk om det var han som dödade våra chefer. Ja där sa du något Amy. Men varför skulle han göra det nu, och vad skulle han vinna på det? De som jag skulle kunna tänka mig är att det skulle vara säkrare för honom i fängelset som mördare istället som pedofil. Sant men en fråga återstår då och den är hur var våra chefer inblandade i det hela. Det ända som jag kan tänka mig att de med var inblandade i det hela på ett eller annat sätt. När jag tänker efter så var ju min chef lite udda sa Amy mig veterligen så hade han ingen familj eller någon närstående som han skulle kunna kanna anhörig. Samma med min chef. Tänk om de båda var pedofiler och Odde var den som de offrade för att inte själva åka i fängelse. Det är en hemsk tanke men fullt möjligt. Tänk om det finns en ring med pedofiler här omkring. Hemsk tanke. En annan fråga hur ska vi göra med vårt lilla program. Om det nu kan göra det möjligt att pedofiler kan ha kontakt med varandra så vet jag inte ifall jag vill fortsätta med det Eddie. Nej det håller jag med dig om men för att göra det säkrare mot att det används på ett sådant sätt borde vara att om vill skapa en kontakt med någon annan så måste detta ske på plats så att säga. I alla fall nu i början. Tills vi har kommit fram till en lösning som gör det möjligt att på ett så säkert sätt som möjligt verifiera personerna. Vi borde prata med Maja någon dag nu och berätta för henne vad vi har varit med om. Samtidig som vi måste komma på en lösning för att göra det så svårt som möjligt för personer att använda sig av programmet som inte borde göra det. Jag kan skicka ett meddelande till henne nära jag kommer hem. Amy hur går det för dig nu om din arbetsplats blir tvungne att stänga. Ja det är en bra fråga. Jag tror nog att jag ska försöka att hitta något annat i

närheten eller så blir det till att kanske starta något eget. Bara ett problem jag vet inte vad jag skulle göra riktigt. Hade lite planer på börja med sköta om trädgårdar. Trädgårdar? Ja klippa häckar och gräsmattor, men jag vet inte riktigt. Intressant men hur skulle du kunna sköta kontakten med alla dina framtida kunder. Ja hade tänkt att göra om våran databas så att den kan fungerar som både information om kunder och vilka tjänster som jag kan erbjuda. Samtidigt så skulle jag vilja ha möjligheten att kunna skapa fakturor och samtidigt kunna sköta mina uppgifter mot IRS.

Jag hjälper dig gärna med att databasen så säg bara till när vi ska börja. Vad tror du om efter julen? Ja det kan bli bra, då hinner vi även att titta lite på hur du skulle vilja ha det. Om jag skulle gissa så tror jag att en hemsida av något slag som gör det enkelt att fylla på och läsa ut information hade varit det bästa sättet. Ingen du ide Eddie, det hade jag inte tänkt på. Men hur löser vi det då? Bra fråga vet inte just nu men att skapa en hemsida borde vara rätt så enkelt. Enkelt hur då? Om du titta på en hemsida och högerklickar på musen så kan du se hur koden är uppbyggd och det är bara ett par saker taggar som skapar själva sidan. Det finns bara ett problem vi behöver lära oss hur man kopplar samman hemsidan med databasen. Vad bra något nytt måste man ju ändå lära sig varje dag så varför inte hur man kopplar samman den databas med en hemsida. Hur gör vi det då? Ja det är den stora frågan. Vi kan ju börja med att titta på hur man bygger en hemsida. Hur ser det ut för dig imorgon Amy. Det skulle fungerar bra för mig. Ska jag komma och hämta dig imorgon runt 10 tiden. Det blir bra, tack för att du hämtade mig hos mormor. Det var bara roligt att träffa henne igen. Vi ses imorgon då. Ja det gör vi, sov gott. Tack ännu en gång för att du hämtade mig och sov gott.

Kapitel 21

Efter att Eddie lämnat av Amy hemma så passade han på att åka förbi pubägaren innan han åkte hem. Inte för han visste vad han ville prata med honom om. I samma stund som han svängde in på parkeringen utanför puben så visste han med sig själv att något inte stod rätt till. Vad det var för något skulle snart visa sig. Inne på puben så såg han Dean igen. Hej Dean vad gör du här skulle du inte åka iväg. Hej på dig själv. Jo det var tanken att jag skulle röra mig mot Miami men som det verkar just nu så behöver jag inte längre göra det och kan komma hem på riktigt denna gången. Vad menar du? Jo du vet din chef som du tyckte så bra om. Ja vad är det med honom. Jag har bestämt mig för att vittna emot honom. Men har du inte hört han har dött. Nej det har jag inte gjort när skedde detta. Igår hittade jag honom död på golvet i hans kontor. Fan. Vad nu då. Det är bara så att jag ville inte att han skulle komma undan så enkelt som han gjorde. Efter vad han har gjort mot mig och många andra. Nu har du sagt A så måste du säga B. Ja ska men först så måste jag bara ha en bourbon till. Vill du ha en. Nej jag får inte drick ännu, men jag kan ta en Fanta. Okej då löser jag det.

Dean tillkallade personalen och beställde en bourbon och en Fanta till Eddie. Berätta nu vad det var som du vill säga. Jo det är så här. När jag var yngre så spelade jag fotboll som du vet. Ja och du var riktigt bra om jag inte mins fel. Ja det var jag utan att skryta men det var bara ett problem med det och det var tränaren. Tränaren? Ja din nu förra chef. Vad har han med saken att göra. Han var min tränare. Okej. Det finns inget enkelt sätt att säga det här men så jag måste bara säga det och jag vill inte höra något om det sedan är det förstått? Okej men jag kommer säkert reagerar på det så det får du räkna med. Det är nämligen så här din chef utnyttjade mig. Vad menar du med utnyttja? Är det som jag tror det betyder. Ja tyvärr så är de det. Vad ska jag säga, ja har inga ord för vad som har hänt med dig. Det är inte mycket man kan säga mer än att det är skönt att den djävulen inte kan skada några andra. Men vänta lite nu Dean du har råkat ut för något fruktansvärt tänk om det finns andra som med har råkat ut för samma sak. Jag kan nämna ett par andra som har råkat ut för samma sak på rak arm. Du måste berätta för polisen vad du vet Dean. Ja vet inte om jag kan göra det. Det är ju liksom skämmigt. Klart det är men det är inget som du behöver skämmas för längre, speciellt nu när han inte kan skada dig längre. Sant men jag tror att jag kommer att behöva hjälp med att komma dit och behöva stöd under tiden som jag berättar vad som har hänt. Säg bara till när jag ska komma och hämta dig. Nej jag har en bättre ide med det lilla bourbon modet som jag nu har fått i mig så åker vi till dem med detsamma annars så kommer jag bara att ångra mig. Okej men hur mycket har du druckit? Detta skulle bli min tredje men den lämnar jag här och nu om vi åker med detsamma. Okej då går vi.

När Eddie och Dean var på väg att lämna puben för att åka till polisstationen för att berätta vad Dean hade varit med om för flera år sedan. Resan till polisstationen är inte tar inte lång tid då det den ligger i Mullens. Vilket brukar i ta ca 10 minuter. Mitt under resans gång så säger Dean som ett litet barn är vi frame snart. Eddie tittar på han med sorgsna ögon och ger honom det svaret som man alltför ofta ger till ett litet barn. Vi är snart framme bara en liten stund kvar. Men det känns ju som om att vi har åkt i en evighet nu. Nej vi har bara kört i fem minuter Dean, hur är det med dig. Det här är tio gånger värre än bootcamp i militären. Jag har aldrig tidigare varit med om något liknande. Att det ska vara så jobbigt att äntligen få berätta för någon om vad som har hänt mig. Jag är inte stolt över vad som har hänt inte det minsta men att göra det rätta och berätta för någon har varit mitt livs största dag så att säga. Om jag ska vara helt ärlig nu Dean så är jag så himla stolt över dig nu att jag vet inte ifall jag ska skratta eller gråta. Det ända som jag känner nu är lycka och en

lättnad för din del. Tack för att du följer med mig det var just det som jag behövde nu. Att någon lyssnar utan att döma mig för vad som har hänt mig. Varför i hela världen skulle någon döma dig för vad du har råkat ut för. Det finns många som säkert hade sagt att jag har mig själv att skylla bara för att jag på något sätt hade gjort så att han hade blivit intresserad av mig eller att jag ville det för jag var gay. Nej du är inte mer gay än vad jag är bara för att detta har hänt dig. Men om du skulle vara gay så spelar det ingen roll du är Dean och du är min vän.

När Eddie parkerade bilen framför polisstationen frågade han om han skulle följa med in eller om han skulle sitta här och vänta på Dean. Kan du vara snäll och följa med mig in, jag vet inte om jag vågar gå in om du inte följer med mig. Inga problem vi går in tillsammans och hör vad som de säger. Det är inte säkert att jag får vara med när det pratar med dig men jag sitta där inna och vänta på dig. Tack nu går vi in innan jag tappar modet helt och hållet. Det gick tillsammans upp för trappan upp till själva huset. De båda hade varit där tidigare och visste vad som väntade dem när de kom in. Eddie slog följe med Dean fram mot receptionsdisken liten för sin egen skull men mest av alltför att vara ett stöd för Dean. Som i denna stund inte var den stora tuffa killen längre utan han var mer som en rädd lite pojke som inte visste hur man skulle gå. Han vinglade lite lätt fram och tillbaka av rädslan som han i denna stund upplevde. Eddie var mer eller mindre tvungen att stödja honom den sista biten fram till disken. Polismannen bakom disken såg lite fundersam ut när det båda kom fram till honom. Dean snubblade på orden när han skulle säga att han vill anmäla ett brott. Okej vad gäller saken. Jo det är så här att jag för många år sedan blev våldtagen av en äldre man. Som nu är död. Okej när skedde denna våldtäkt då och vart. Den skedde 1985 och det var min fotbollstränare som gjorde det. Hur kommer det sig att du har vänta så länge på att anmäla det då. Det var den dummaste fråga jag någonsin har hört sa Eddie som stod en lite bit bort och hade hört hela samtalet. Vad menar du? Tror du verkligen att en pojke på 13 år skulle våga berätta det för någon. Han hade för det första inte blivit trodd och för det andra så hand han fått utstå mobbing som inte var av dess like. Så att han gör det nu när förövaren är död inte bara logiskt utan helt naturligt enligt mitt sätt att se på det hela. Okej då men du får inte yttra dig Eddie det vet du sedan tidigare. Jo jag vet men ibland så går det bara inte att hålla tyst. Du får följa med här Dean så att vi kan prata ostört men först så måste jag ringa en utredare som kan titta på ditt fall. Sätt dig där så kan du vänta tills Hazel kommer jag ringer henne nu på en gång. Får Eddie vänta med mig där? Klart han får så länge som vi inte har någon annan här så kan han sitta med dig om du vill Dean. Tack så mycket. Det dröjde inte så länge innan Hazel kom om man skulle tro på vad klockan visade. Men för både Dean och Eddie så kändes det som en hel evighet.

Hej Dean det var inte igår som jag såg dig jag hörde att du hade något som du vill berätta. Hej Hazel ja tyvärr så har jag det, även om jag inte skulle vilja ha det. Vi går in här så länge så kan du och jag prata ostört om det är okej för dig. Jo då de är det allt nu när jag ändå har tagit mig modet att komma hit så är det väl ingen ide inte berätta. Eddie stannar du här så länge. Ja självklart kan jag göra det spelar ingen roll hur lång tid det tar jag väntar och kör dig hem sen till din mamma om du vill Dean. Eddie fick sitta där i sin ensamhet och snällt vänta på att Dean skulle komma ut från förhörssrummet. Även om Hazel i mellan åt kom ut för att hämta något att dricka och papper. Så tog det betydligt längre tid än vad någon av dem hade kunnat tänka sig. Klockan hade hunnit att bli sex på morgonen när Dean äntligen kom ut från rummet med Hazel i släptåg. Kan vi åka hem nu frågade Eddie. Ja det kan vi men du hade inte behövt att vänta på mig så här länge. Klart att jag behövde, ja sa ju att jag skulle vänta på dig gjorde jag inte det. Jo det gjorde du och det är jag djupt tacksam för. Nu åker vi hem så att vi båda får sova lite eller vad säger du. Ja det ska bli skönt att få sova nu. Äntligen så kunde Eddie då till sist köra hem och sova efter en lång natt, han kände hur sängen riktigt ropade på honom nu. Eddie hade bara hunnit in genom sin dörr innan telefonen

ringde. Då han var för trött för att svara och prata med någon så drog han ut telefonjacket. Eftersom han var så trött efter vad natten hade inneburit, även om det inte var något speciellt för honom mer än att sitta och vänta så hade den varit jobbig. Så hade han ingen ork att ta av sig kläderna och la sig i sängen för att sova.

Kapitel 22

Efter ett par timmars sömn vaknade Eddie igen han var inte det minsta utvilad. Samtidigt som han inte kunde sova mer av någon anledning. Även om han kände sig trött visste han att han var tvungen att försöka ta reda på vad som hade skett med Dean och chefen. Frågan vara bara vart han skulle börja någonstans. Att åka tillbaka till pubägaren och prata lite med honom kändes som den bästa iden som ha just nu kunde komma på. Då det var ju det som han skulle göra igår kväll innan kvällen blev som den blev. Inte för att hande något emot att hjälpa Dean snarare tvärtom. Han hade tyckt att det hade varit både roligt och spännande att sitt där och lyssna. Tänk att folk får betalt för att bara sitt och lyssna på andra människors problem, det kanske skulle kunna vara något för mig. Även om det hade varit intressant så kanske det hade varit bättre att bli polis. Då får man ju göra lite mer saker än att bara sitt och lyssna. Efter jag har varit hos pubägaren så kanske man skulle ta sig en tur förbi polisstationen för att höra med dem om hur man blir polis. Men först lite kaffe och dusch så att jag kanske kan vakna till liv lite i alla fall. På vägen till pubägaren så passade Eddie på att stanna till vid Mullens Pentecostal Holiness Church. Tankarna var många nu i Eddies huvud just nu och vad kunde då vara mer passande än att besöka platsen som Mark dog på. Varför han stannade till här visste han inte men det var något som han behövde göra. Eddie var inte troende det minsta men ibland så var det bara skönt att sitta och prata för sig själv vid den platsen, mest för att rensa sina tankar och kanske få sig ett och annat skratt för sig själv. Eddie hade inte hunnit sitta där länge innan pastorn kom ut och frågad om allt var bra med honom. Jo tack det är allt bra med mig tänker bara på Mark och då finns det inte någon bättre plats att göra det på tycker jag. Okej du är välkommen in om du vill prata mer om det. Tack men nej tack jag är inte troende och kommer inte att bli det heller. Du behöver inte vara troende för att komma in och säga hej eller hur. Sant det behöver man inte vara, men idag hinner jag inte tyvärr. Okej jag ska inte störa dig längre men du vet att du alltid är välkommen in. Ja det göra och tack så mycket. Eddie satt kvar i några minuter till bara för att det inte skulle se så dumt ut. Mest av allt så hade han önskat att det som hade hänt både Mark och Dean aldrig hade skett. Livet måste ju gå vidare ändå så det var väl lika bra att försöka göra det bästa av situationen och bara gilla läget.

Väl framme hos pubägaren så gick han denna gången in genom bakdörren han vill inte träffa någon annan än just ägaren. När Eddie knackade på dörren till kontoret och hörde den vanliga frasen "kom in eller stå kvar" så kände han ett lugn inom sig. Varför visste han inte men något inom honom hade haft en konstig tanke om pubägaren sedan hans chefen hade dött, han hade inte kunnat sätt fingret på det men något hade inte stämt och denna tanka var nu som bortblåst. Hej på dig din gamla räv hur står det till idag då. Jo tack det är allt bra med mig. Själv? Jo man ska inte klagat men kunde ju ha haft det värre, hörde vad som hade hänt din chef. Ja det är därför som jag är här idag. Vad du tror väl inte att jag har något med det att göra nej för fan. Jag är mer nyfiken på hur man skulle göra för att kunna bidra till utredningen om hans dödsfall. Har du berättat alltför polisen? Ja självklart har jag gjort det. Men det som är lite mysigt med det hela är att Amys chef med har dött. Men vad har han med saken att göra att din chef har dött? Ja det frågade jag mig med men vid när jag skulle hämta Amy igår så hade polisen spärrat av hela Mullens. Tror även att jag såg Odde och polisen tog med sig honom. Odde? Ja och jag har för mig att han sitter inne. Nej han var här för ett par dagar sedan och började bråka som vanligt med alla gäster. Varför då? Det får du så snällt fråga honom men något stämmer inte riktigt med den där killen. Men åter till min fråga vet du hur man på bästa sätt kan bidra till utredningen om varför min och Amys chef har dött. Bli polis det är det enda som jag kan tänka mig just nu. Du skulle ju kunna leta på Internet efter BBS som inte är rent rumsrena, men jag tror inte att dessa kommer att ge dig något speciellt. Okej då

tack så mycket då får jag väl bli polis då. Vad säger du ska du gå och bli polis nu bara sådär. Ja varför inte jag tror ju inte att min arbetsplats kommer att starta igen och vad ska man annars göra i dessa trakter. Men hur går det mer ditt program då. Jo det går sakta framåt lite väl sakta för att jag skulle kunna vara helt nöjd. Om jag nu får det klart så finns det inte så mycket företag här om kring som skulle kunna tänka sig köpa det skulle jag tro. Men det är ju inte här som du ska sälja programmet. Här ska du bara utveckla programmet och sälja det i resten av landet. Hur skulle du orka med att både arbeta som polis och skriva den koden som behövs för att programmet ska bli färdigt. Ja det är en bra fråga som jag inte har tänkt på tidigare. Men jag behöver ju en inkomst och det kan jag ju få som polis. Bli brandman istället de har mer ledighet och arbetar dygn. Sedan så är de lediga i två dygn detta skulle göra det möjligt för dig att både få en inkomst och göra det som du vill. Ingen dum ide du är inte så du som du ser ut. Nej ibland så skinner solen så att säga. Tack då får jag väl åka till brandstationen nu då och höra med dem om det finns en möjlighet att bli brandman. Gör så det ska starta en utbildning om efter nyår om du vill så kan jag höra med några som jag känner om det vet hur svårt det är att bli antagen. Fråga du det kan ju aldrig skada om det är möjligt eller inte redan innan man söker. Okej kom tillbaka imorgon så ska jag ha kollat upp det tills dess. Det gör jag så gärna tack ännu en gång. Nu får jag väl med andra ord åka hem och programmera lite då. Ja det tycker jag verkligen att du ska göra. För det som jag har satt av det som du har visat mig är lovande och kommer att kunna bli riktigt bra med lite mer arbetet. Vi ses imorgon då. Ja det göra vi ha en så bra kväll. Detsamma till dig.

Det känns ju alltid bättre än att göra det via telefon. Då detta var ju inte riktigt något som han kände sig inte riktigt villig att prata om över telefon ändå. Väl hemma hos Amy efter att Eddie hade parkerat bilen så kommer Amy ut och till honom för att höra varför han var där. Ja vi skulle ju prata idag om det som hände igår efter att jag hade lämnat av dig. Jo det är ju sant man jag trodde att du skulle ringa då jag är på väg att åka nu för att se om jag fortfarande har något arbetet kvar. Okej jag kan köra dig så dit och hem igen så kan vi prata under tiden. Det passar mig bra då mamma skulle ändå åka till mormor idag igen så då slipper jag oroa mig för hur jag ska komma hem. Vänta lite så springer jag bara in och säger till mamma. Innan Eddie han att säga något så hade Amy sprungit iväg mot dörren för att säga till sin mamma. Eddie hade aldrig tidigare tänkt på det men i just denna stund när han såg Amy springa iväg så var det något speciellt med henne. Hon hade blivit en mycket vacker ung kvinna som mycket väl kunde ha blivit modell om hon hade velat. Hennes utseende var inget speciellt men hon var vacker som ingen annan. Med en kropp som många kvinnor hade varit avundsjuka på. Men i denna stund då solens lyste upp henne medans hon sprang mot huset var det som att solens strålar gjorde något extra det var som att hela hon lyste upp. Hon var lika vacker som Tayra Banks och Halle Berry. Hur kommer det sig att jag aldrig har sätt hur vacker hon verkligen är tidigare. I denna stund visste han med sig att han hade blivit kär i Amy. Även om han hade varit det tidigare så kände han just nu att hon var den rätta för honom. Amy öppnade bara dörren i stort sätt bara sticka in huvudet och ropa innan hon kom springandes tillbaka igen. Nu åker vi sa hon så fort som hade satt sig i bilen. Eddie backade ut från uppfarten och körde iväg mot Mullens och Amys arbete. Vad var det som hände i går frågade Amy. Jo efter att jag hade lämnat av dig så tänkte jag att ja kunde ta vägen förbi puben för att höra med ägaren där om han visste något bra sätt att leta efter vad som kanske hade hänt med våra chefer. Vad sa han då? Säg så här ja pratade aldrig med honom för Dean ville prata med mig när jag kom till puben. Okej men hade han inte rest iväg. Jo jag trodde det med men han var tillbaka här för att tala om för vissa personer varför han var som han var när han var ung. Okej och du var en av dem förstår jag. Ja det blev så i detta fallet varför vet jag inte riktigt men det spelar ingen roll. Men vad ville han säga då? Jo det är så här att min och din chef hade förgripit sig på honom när han tränade fotboll. Vad säger du, menar du att min chef var en pedofil. Ja det är just det som jag säger, så hela

natten blev jag sittandes på polisstationen för att vänta på att få köra hem Dean till sin mamma. Men de har väl ingen kontakt eller? Jo det var den andra anledningen till att han var hemma igen. Hans pappa dog för några dagar sedan så och nu ska han hjälpa till med hans begravning. Så om jag skulle gissa så har verken du eller jag något arbete att gå till mer. Därför innan jag var hos dig så åkte jag förbi puben igen och frågade om hur man skulle bli polis. För så som de arbetade i går med Dean gjorde att jag vill göra något helt annat. Ägaren gav mig ett råd och det var att inte bli polis utan bli brandman istället. Så det skulle han titta på om han kunde lösa så att jag kunde prata med någon om hur man skulle bli det. Brandman för just det. Jo de har tydligen väldigt bra arbetstider så att ja kan fortsätta utveckla programmet och samtidigt arbeta. Så du ska bli min sexiga brandman då om allt vill sig väl. Ja du kan du tänka dig mig som brandman. Ja varför inte. Vad ska du själv hitta på nu om du inte har något arbete kvar jag får väl bli ambulansförare. Ja varför inte då kan du ju rädda mig i din sexiga uniform när jag kommer springandes ut från ett brinnande hus. Sexig uniform? Ja alla kvinnliga ambulansförare måste ju ha stay-ups och push up bh och kortkort kjol. Eller varför inte en liten franska städdräkt det hade jag väl passat bättre i. Ja självklart hade du gjort det men du är lika vacker i vilka kläder du än har på dig. Tack men nu måste jag springa in för att se vad som kommer att ske med mitt liv. Det kommer att gå bra jag finns här för dig vad som än kommer att ske. Ska vi äta något när vi ändå är här? Ja det kan vi gör ska vi ta Rebel Smokehouse? Det blir bra ses där efteråt då det borde inte ta så lång tid här.

Kapitel 23

När Eddie väl hade satt sig på Rebel Smokehouse var som om tiden hade stannat. Maten var lite sisådär över tiden som han hade kommit hit men den sista tiden så hade den varit riktigt bra. Eddie hade bara hunnit att sätta sig när Amy kom in genom dörren. Hon såg lite nere ut men samtidigt så var det något speciellt sken över henne som han inte riktigt kunde säga vad det var för något. Hur är det med dig Amy? Jo då det var som jag befarade alla har fått gå och nu är jag med arbetssökande, vilket känns så där nu lagom till jul. Det kommer att gå bra ska du se, du får helt enkelt böra att köra ambulans i den där lilla dräkten som vi pratade om förut. Ja så får det bli men hur ska jag lyckas komma in på brandkåren då? Jag ringer pubägaren och hör ifall han kan prata gott om dig med. Ska jag gå och göra det nu med detsamma eller ska ja ta det imorgon när jag ändå ska dit och prata med honom om mina möjligheter. Ring nu efter att vi har beställt så kan han börja dra i lite trådar redan nu. Okej. Vad ska vi ha för något då? Själv så tänkte jag mig en Pulled pork platter vad vill du ha? Ja det var ju frågan men jag tror nog att det får bli en Beef brisket platter. Så nu är vi då båda arbetssökande så vad ska vi då hitta på med våra liv. Vad vill du göra med ditt liv Amy? Jag har alltid velat att resa och se världen för det måste finnas något mer där ute, även om jag älskar att bo här så vill jag se hur andra har det. Själv då? Ja vad vill jag göra. Jag vill med resa och se vad som finns där ute men jag vill inte lämna Itmann, jag trivs här och gillar den naturen som vi har här omkring. Sedan så skulle jag nog vilja att skaffa en familj någon gång i framtiden och ett litet större hus. Ja ett eget hus hade inte varit fel frågan är bara vart man ska bo någonstans, om du var tvungen att lämna Itmann vart skulle du i sådan fall flytta. Bra fråga har faktiskt inte tänkt på det. Tror inte att det skulle bli så långt där ifrån i alla fall, men en sak är säker vart jag än kommer att bo så är det inte i en stad. Men det finns ju fördelar med att bo i en stad, ta bara det här som vi gör nu till exempel. Det blir genast mycket jobbigare om man bor på landet. Det är ju sant men upplevelsen av att åka iväg och ät gör ju att det blir något extra varje gång som man gör det. Ha du tänker så du. Ja tänk bara om du och jag skulle varit tillsammans och vi hade bott här i Mullens hur ofta hade vi då varit här tror du. Om jag skulle gissa så hade det varit rätt så ofta då maten är okej och priset är det med. Det är sant men tänk om vi istället hade bott återigen i Itmann och hade varit tvungna att sätta oss i bilen för att göra det här hade vi då varit här lika ofta jag skulle säga nej på det. Det är ju sant det med, men varför tar du oss som exempel hela tiden Eddie. Ja vet inte riktigt om jag ska vara helt ärlig, är det fel på det. Nej då säg istället som det och vad du verkligen känner för mig. Okej jag gillar dig väldigt mycket och skulle vilja se vad det leder till. Samma här Eddie det var väl inte så farligt att säga eller. Nej inte när man får ett sådant svar. Ja det kan ju ha hjälpt en del kan jag förstå. Så vad säger du ska vi ta och gå på en date? Men du vi är ju redan på en eller hur. Ja det skulle man ju kunna säga om man vill och det vill jag hemskt gärna göra. Bra då säger vi så. Är det något som damen vill hitta på nu då efter vi har ätit. Nej inte vad jag kommer på just nu men jag skulle kunna tänka mig att åka till Charleston, South Carolina någon gång i framtiden. Det kan vi göra inga problem. Om man får önska sig något så skulle jag gärna vilja resa till Europa någon gång. Ja det hade varit spännande jag skulle vilja se vart min släkt kom ifrån i Skottland. Och jag skulle vilja se vart mina förfäder kom ifrån med vet bara att det var ett ställe som heter Gambia. Vet du vad Eddie? Nej vad är det. Vi är på våran första date nu skulle man kunna säga. Oj då måste jag ju göra ett gott intryck på den vackra kvinnan som sitter framför mig. Det är försent för att du ska kunna göra det. Vad menar du? Jag är redan såld på dig din dummer samtidigt som jag känner till alla dina fel och brister redan. Sa hon och sträckte sig fram för att ta hans hand. Vad bra då kan jag ju nästa släppa en fis nu då och du kommer inte att bry dig. Ja det vet jag ju inte förstås men alla andra här kommer med största säkerhet inte att gilla det. Det är ju sant. Du får ursäkta mig damen men jag måste gå toaletten, skulle du kunna beställa lite glass till

efterrätt. Klart jag kan göra är det någon speciell glass som du vill ha? Överraska mig vet jag. Medan Eddie gick på toaletten så funderade Amy på vad som just hade skett. Hade hon och Eddie äntligen blivit ett par så som hon hade önska sig i flera år. Det var med andra ord just nu ett glädjefrus som kom rullande in över henne. Att äntligen kunna visa sin känslor som hon hade för honom var helt underbart och de rosa molnen var verkligheten rosa. Servitrisen kom fram med glassen och ett lite extra stort leende då hon hade följt dem lite av och till. Varsågod är det något mer som önskas? Måste bara säga lycka till med kärleken. Öh tack så mycket. Under tiden som Eddie var på toaletten så kunde han inget annat göra än sjunga lite för sig själv. Samtidigt som han tänkte på Amy, att jag är tillsammans med denna underbara kvinna är helt över mina vildaste fantasi. Hon är både vacker och snäll rolig och smart. Förutom att hon är sexig som bara den så något rätt måste jag ha gjort i mitt liv för att vi två skulle bli ett par.

I samma stund som Eddie lämnade toaletten så visste han vad han behövde göra för att detta skulle bli en helt perfekt dag för Amy. Han smög sig förbi Amy satt och väntade på honom så att han kunde gå ut och köpa en bukett med blommor. På vägen ut så råkade han se tv-apparaten som stod på i ett hörn av restaurangen. Ett nyhetsreportage om Sydafrika visades och där så man att parlament avskaffar apartheid. Han drog en lättnandes suck för vad framtiden kunde innebära för inte bara Amy utan även för hennes familj i framtiden. Som tur var så var det inte så långt bort till blomsterhandlaren för nu började tiden rinna iväg han hade varit borta väldigt länge nu. Att då komma tillbaka till bordet tomhänt var inte ett alternativ i denna stund. Även om han inte visste varför det inte var ett alternativ så kändes det som att det inte var det. Han visste även att han kunde inte vara bort allt förlägne innan Amy skulle börja undra vart han hade tagit vägen. Till slut så hittade han en bukett med rosor de fick duga även om han visste att det inte var hennes favorit blommor men det fanns inte så mycket annat att välja på just nu. Väl inne igen så gick han raka vägen fram till platsen och satte sig som inget hade hänt.

Hej på dig igen har du saknat mig. Ja det tog en hel evighet och någon glass har vi inte fått ännu men den är beställd så den borde komma snart. Den kommer säkert det behöver vi nog inte vara oroliga för. Du var borta länge är allt bra med dig. Ja vet och ber så mycket om ursäkt för det men jag råkade hitta dessa på vägen. Även om det inte är dina favoriter så är det bättre än inga blommor alls tyckte jag i alla fall. Men nej inte ska jag ha några blommor. Jo för det är du värd och mer där till.

Kapitel 24

Det första som Amy gjorde efter att Eddie hade släppt av henne var att bokstavligen springa in till hennes mamma och berätta vad som hade hänt. Mamma du kan aldrig gissa vad som har hänt mig idag. Låt mig se min på dig min flicka lilla. Du har gått och blivit kär antar jag. Jo det stämmer men i vem då? Antagligen så är det Eddie så mycket tid som ni har spenderat tillsammans så var det bara en tidsfråga innan det skedde. Nu är du inte snäll mamman men det är sant det med. Så när flyttar du min underbara dotter? Flyttar vad menar du? Jo ni har ju känt varande sedan du var ett litet barn så det finns ju inte mycket som ni inte vet om varandra heller hur? Ja men för den sakens skull så ska jag väl inte flytta. Nej men du kommer att göra det senast i början av nästa år om jag gissar rätt. Nej det kommer jag inte alls att göra inte innan vi har haft sex med varandra i alla fall. Nej du min flick det blir inget sex innan bröllopsnatten. Men mamma jag är ju 18 år och du kan inte bestämma över mig längre. Jo då så länge som du bor under mitt tak så kan jag göra det. Okej då får jag väl så snällt vänta tills bröllopsnatten då. Bra då var det bestämt eller hur. Ja men när kan jag gifta mig då? Inte före nyår i alla fall verken du eller jag hinner att göra alla förberedelser tills dess. Men om vi hjälps åt då? Stop nu min älskade flicka nu tänker du bara med skötet och inte med huvudet. Är du verkligen säker på att du vill detta nu. Ja det vilja och det vill Eddie med tror jag. Vad sa du tror du bara att Eddie vill gifta sig det är ju något som ska hålla hela livet ut. Så du borde kanske prata med honom innan vi börjar ställa till det för en massa människor i dessa tider. Ja ja jag går väl och ringer honom då. Gör du så.

Innerst inne så var Ann glad för hon hade alltid tyckt om Eddie och hans familj, även om hon tyckte att Amy gick lite väl fort fram just nu. Hon hade vetat med sig att denna dagen skulle komma så som så många andra i deras omgivning men ingen hade sagt något till verken Amy eller Eddie då det skulle vara deras val. Så hon var bara tvungen att ringa till Emely även om hon visste med sig att gjorde hon det innan barna deras hade hunnit att prata med varandra så skulle hon få problem. Men det var det såväl värt att skvallra lite det fanns ju inte så mycket annat som hon hade något att skvallra om idag.

Ann lyfte luren och slog numret till Emely. Hej det är Ann du kan aldrig gissa vad som har hänt hos mig idag. Hej Ann är allt bra med dig. Jo tack det är allt bra med mig men jag måste bara få berätta en sak men du måste lova att inte berätta det för någon. Jag lover vad är det som är så spännande. Okej men först så måste du lova att du sitter ner. Ja jag sitter ner det göra jag alltid när jag pratar i telefon. Så här är det Amy kom hem idag och sa att hon hade blivit kär. Men vad roligt då för henne. Ja det är jätte roligt för henne men det är något mer som du borde veta. Vad då för något är det i Eddie. Ja det skulle man kunna säga hon går här på moln nu och väntar på att kunna ringa till honom och fråga om han vill gifta sig innan nyår. Vad säger du? Du hörde rätt hon vill gifta sig och för min del så skulle jag behöva ha lite hjälp med alla bestyr som ska göras för att det ska kunna bli ett bröllop. Okej jag hade nästa tänkt detta så jag har tittat lite på det hoppas att du inte tycker att det var fel av mig. Nej då hur långt har du kommit då? Prästen står beredd han vill bara att vi ringer till honom en dag innan vi vill det är dags. Så att han kan dekorera kyrkan. Är den klar med menar du. Ja det är den jag har väntat på denna dagen sedan i våras när det båda började umgås så mycket mer än vad de hade gjort tidigare. Vad bra har vi någonstans att vara då? Nej på den fronten är det lite värre. Då låt mig titta på det tills imorgon så ska jag nog ha löst något ska du se. Jag måste nog lägga på nu innan Amy misstänker att vi pratar med varandra. Gör så hörs vi imorgon. Det gör vi ha det så bra. Detsamma till dig.

Amy gick ner till sitt rum i källaren inte för att hon visste vad hon skulle göra där men just i denna

stund så behövde hon komma bort en stund för att tänka lite. En sak var hon säker på och det var att Eddie var den rätta för henne hur hande hon kunnat missa det i alla dessa år. Amy var inte speciellt troende men i denna stund så undrade om vad Mark skulle ha sagt om han nu hade levat och hade det blivit Amy och Eddie då eller hande hon och Eddie aldrig upplevt det som det nu kände för varandra. Hoppas nu bara att Mark hade blivit glad för min skull. Amy klädde av sig för att hinna med att ta en dusch innan hon skulle ringa till Eddie och berätta att om det skulle ha sex så var det tvungna att gifta sig först. Det var något som hon inte riktigt såg framemot att göra men hon hade lovat sin mor att inte göra något innan hon var gift så och har man lovat en sak så håller man det. I samma stund som hon kom ut från duschen så hörde hon hur Ann ropade på henne att hon hade telefon. Amy sprang nästa fram till telefonen för att höra vad han ville. Hej Eddie hur är det med. Hej Amy. Det är allt bra med mig hörde du att din mamman hade ringt hem till min mamma och pratat med henne om bröllop? Nej vad menar du? Jo det är så här att våra föräldrar har planerat att vi skulle gifta oss i flera år. De har liksom allt färdigt för ett bröllop och alla i samhället vet att om att det kommer att ske men de har tydligen väntat på att vi ska förstå att det ska vara vi två. Vad säger du har alla vetat om det som vi inte har vetat om själva. Ja det är tyvärr så. Antagligen har fåra föräldrar sätt något som vi inte har gjort, men jag vet inte hur. Kan det vara så att de såg något redan när vi var små och har hållit koll på det sedan dess. Det är möjligt. Så jag vet att det inte är rätt sätt att fråga på men jag måste ändå göra det. Amy vill du gifta dig med mig. Ja självklart så vill jag det. Det är ju inte så att vi inte känner varandra även om detta kanske går lite väl snabbt just nu. Att det går snabbt kan jag hålla med om men samtidigt så vet jag med mig att jag vill spendera resten av mitt liv med dig. Bra för jag vill spendera mitt med dig. Jag har bara en fråga. Okej låt höra. Vart ska vi bo någonstans? Ja som läget ser ut just nu så är det ända stället jag kan tänka mig i mitt lilla mickrohus. Det är inte stort men vi kan bygga ut det. Vet inte riktigt ifall det är den bästa lösningen men det är en lösning. Jag vill ha ett stort kök och ett par sovrum för alla våra barn, men vi behöver även ha plats för ett riktigt kontor så att vi kan sitta bra när vi programmera. Ja det hade inte varit fel, men vart vill du bo då. Själv så vill jag bo i skogen så att säga. Ja det kan jag med tänka mig, vi får helt enkelt leta reda på något. Kan jag säga till mamma nu då att hon kan börja sina planer för bröllopet. Ja det kan du göra jag går upp in till mina förälder och säger detsamma. Om du väntar i fem minuter så hinner jag gå in bara. Det gör jag, vi hörs i morgon min älskling. Det gör vi puss och kram på dig.

Kapitel 25

Efter gårdagens besked om att ett bröllop snart var på intågande i så verkade det som om att nästan alla i närområdet hade fått bröllopsfeber. Ett bröllop betydde så mycket mer än bara två personers förklaring av kärlek till varandra. Synnerligen när det kommer till ett vinter bröllop då årstiden inte var det roligaste men även ett sätt att komma bort från vardagen. Även om julen stod för dörren så var detta nästa bättre än själva julen. De som inte hade kunnat komma förbi hade ringt vilket hade gjort det nästintill omöjligt att komma fram till Eddie och hans familj. Samma visa hade det varit hemma hos Amy. Telefon hade ringt från när och fjärran då hennes släkt var mycket mer utspridda än vad Eddies var. Ingen hade varit gladare än Ann hur det nu kunde vara möjligt visste inte Amy. Men hon tänkte inte fråga heller. Utan hon gick där hemma som på moln och kunde inget annat göra än att njuta av allt som skede runt om kring henne. Även om det började närma sig julen så fanns det inte så mycket annat för henne att göra nu när hon inte längre hade något arbete att gå till. Om det var något som hon behövde göra så var det att hitta den där perfekta brudklänningen. Var man nu skulle hitta en sådan här var en större fråga. Det bästa hade nog varit att åka och införskaffa en i Beckley hade varit det absolut det enklaste. Medans Ann hade något helt annat i åtanke Amy skulle ha på sig hennes klänning som en gång i tiden även hennes mormor hade använt på sitt bröllop. Den behövdes visserligen ändras för att passa Amy men det var ett mindre problem för Ann, det stora problemet var att få med Amy. Hon ville ha en helt egen designad klänning med ett släp som kunde mätas i meter. Detta var något som Ann visste om men som hon inte var så nöjd med. Inte bara för att släpet skulle bli smutsigt utan för att det var helt opraktiskt. Om det var något som Ann var mycket för så var det just att saker skulle vara praktiska.

Bröllopet hade planerats långt innan både Amy och Eddie visste om att det skulle gifta sig. Men även om det inte hade blivit de två så hade platsen för själva bröllopet varit klart sedan mitten av 1980 talet. Platsen för själva bröllopet hade inte varit klar men i denna stad stod det klart att den skulle vara i Itmann company store vilket kan tyckas vara lite konstigt då det mer eller mindre hade förfallit. Det var arkitekturen gjorde att stället var perfekt, för detta ändamål. Det går att smycka Itmann company store så att det passar till de mesta tillställningar som man kan tänka sig. För ett bröllop så kan man bland annat hålla tal från blir som gjort för att både hålla tal och låta gäster se bröllopsparet för första gången. Då det var första gången som Itmann company store användes till ett bröllop vad Ann och Emely visste om i alla fall. Så skulle de kunna göra så mycket platsen även om bröllopet nu skulle hållas på nyårsafton. Valet av dag hade inte varit den lättaste uppgiften speciellt inte när det gällde att få med prästen på att han skulle hålla bröllopet där. Samtidigt som om att prästen hade varit lite motvillig först så såg han att det fanns en möjlighet för att göra något gott på en dag. Både Amy och Eddie hade önskat ha ett vinter bröllop och vad kunde då bli bättre än att ha det på självaste nyårsafton. Då det nu skulle ske ett bröllop på en plats som hade en sådan historia som Itmann company store har kan verka konstigt. Även med denna historia så är själva byggnaden av en sådan karaktär att den kan ge ett spökliknande intryck på kvällen och det är just detta som gör att den är helt perfekt för en fest som sent kommer att glömmas. Det är ju meningen att man ska komma ihåg sitt bröllop och om man då även kan förändra en byggnads betydelse i samhället så är det inte fel hade både Amy och Eddie sagt när de valde platsen. Platsen var bestämd så nu fattades det bara hur i hela världen som man skulle få till det. Då platsen har en del av byggnaden idag vilket har gjort det svårare att kunna använda sig av den för sådan här event. Men på något sätt så lyckades Ann lösa så att de kunde hålla festligheterna där. Så nu var det bara till att börja fundera på hur man skulle göra utsmyckningen av själva linnegården som var den platsen som de fick tillgång till. Vilket i själva verket var den perfekta platsen. Även om man var utomhus

så kunde man vara lite skyddade från vinden i alla fall. Men även utsmyckningen av platsen gick nu att utföra så som Amy hade drömt om. Även om platsen till vardags ser väldigt kall ut så är det en spännande plats som göra att man kan drömma sig iväg från verkligheten. Det var ju ett par dagar kvar tills den stora dagen men först så skulle julen firas och denna gången blev den lite annorlunda mot var den brukade vara för Eddie och hans familj. De var bjuda till Amys mormor som inte vanligen brukar hålla i julen men denna julen så var det ju något extra på gång så hon ville hjälpa till på sitt sätt. Hon hade planerat att båda familjerna skulle träffas som de en gång i tiden hade gjort så många gånger förut. Livet i det stora hela hade kommit i mellan men denna gången så fick livet inte komma i mellan då båda familjerna nu skulle bli en. Det var ju något som alla visste om men ingen hade vågat att ta tag i det, då ingen hade riktigt pratat med varandra sedan Marks bortgång. Detta skulle det nu bli ändring på nu när det ändå barnen deras skulle gifta sig. Så det fanns ingen bättre tid för att läka sårerna som fanns och börja ett nytt år med en ny familj. Även om det först skulle genomlida julafton, om det så är det sista som jag gör på denna jord så ska de fira jul tillsammans.

När det var dags på julaftons morgon att börja göra sig i ordning för att åka till Amys mormor så började Eddie fundera på vad han skulle ha med sig. Detta vara något som han inte tidigare hade tänkt tanken på då de mesta av dagarna fram tills denna morgon har varit mer eller mindre i en dimma. Att som skulle göras inför bröllopet hade överskuggat allt annat. Han visste att han behövde programmera men även ta kontakt med Maja. Inte minst för att önska henne god jul och gott nytt år. Det hade helt enkelt inte varit någon tid till något annat än att förbereda för bröllopet. Men ett snabbt mail skulle han ha tid att skicka iväg till Maja och berätta vad som han och Amy skulle göra och samtidigt önska henne god jul och gott nytt år. Men när jag ändå ska skriva till henne så kanske det skulle vara bra att få med lite om vad hur hon hade haft det under den senaste tiden. Jag borde även fråga Maja om hon vet något bra sätt att hitta kopplingar mellan olika personer. Medans Eddie väntade på att datorn skulle starta så gjorde han i ordning en kopp kaffe. För vem kan sitta framför en dator utan att ha en kopp nära tillhands han kunde det inte i alla fall. Kaffet hade precis börjat att rinna ner så sakta genom filtret när datorskärmen visade inloggnings sidan visade sig. Eddie skulle just sätta sig ner framför datorn för att logga in när telefonen ringde. I samman stund som han lyfte telefonluren för att svara så hörde han att det var Amy i andra änden av linjen. Hej sötnos hur är det med dig idag då? Jo tack det är allt bra min gulleplutt. Var det något speciellt som du hade på hjärtat? Nej faktiskt inte jag ville bara höra din röst innan vi ses ikväll. Vad bra att du ringde för det ville jag med. Jag skulle just starta datorn och skriva ett mail till Maja är det något som du skulle vilja säga henne. Nej inte vad jag kan komma på just nu i alla fall. Men vad hade du tänkt säga i ditt mail då? Inte så mycket hade tänkt att berätta lite om vad som har hänt här och så med jobbet och sådant. Inget annat då? Jo jag tänkte väl nämna att vi skulle gifta oss med på nyårsafton. Samtidigt så skulle jag vilja hör om hon vet ifall man kan spåra den död man via nätet. Okej men det kanske du inte ska ta via mail Eddie. Vi vet ju inte riktigt hur och om man kan bli spårade via mail. Där sa du något som jag inte hade tänkt på. Är det något som vi ska ha med oss till din mormor? Nej inte vad jag kan komma på men en lite flaska till henne hade nog inte varit du vet hur hon är när det kommer till liten hutt ibland. Okej då tar jag med mig en lite flaska till henne. Är det något som du skulle vilja säga till Maja? Inte vad jag kan komma på mer än att önska henne en god jul och gott nytt år. Det ska jag hälsa henne. Vi ses om ett par timmar sötnos. Det gör vi gulleplutt.

Kapitel 26

När det var dags att sätta sig i bilen för att åka till Amys mormor för att fira julen så hade det mot alla förmodan börjat att snöa. Vilket det inte hade gjort i Itmann på flera år. Sist som Eddie och hans familj hade sätt snö var någon gång på runt vintern 1983 om det nu mindes rätt vill säga. Eddie var den första som såg snön då han gick från sitt lilla mickrohus in till föräldrarnas bostad. Han kunde inte riktigt hålla sig att berätta för dem att det nu snöade så han ropade till sina föräldrar att de skulle titta ut genom fönstret. Man kunde höra en stor suck inne från köket. Det var Eddie far som hade suckat. Han visste vad det skulle betyda för alla som bodde i närområdet. Kort sagt så sa han bara det var ju trevligt men nu kommer jag att få arbeta hela natten igen. Jag hade ju hoppats på att få en trevlig kväll med familjen. Vi får ta två bilar idag så enkelt är det. Okej då åker jag nu och hämtar Amy så ses vi där. Gör så men tänk på att det är halt som bara den på vägarna. Det ska jag göra vi ses om en stund då. Det gör vi min son. Eddie gick ut igen och bort mot bilen för att åka hem till Amy. Hade det kommit så mycket snö att han inte riktig visste ifall han skulle våga sig ut på vägarna. Då snön nu hade börjat att lägga sig på marken så var det inte säkert att han skulle komma fram. Så istället för att starta bilen så gick han in för att ringa till Amy. Telefonen ringde och Amy svarade. Hej Amy jag ska säga som det är just nu. Jag vet inte om jag vågar att köra bil idag. Här ligger snön redan på marken och det verkar som om att det inte kommer att sluta på ett bra tag. Vad säger du här har vi ingen snö alls. Men hur kan det stämma så långt ifrån varandra bor vi ju inte. Nej det gör vi verkligen inte, hur kan detta komma sig. Om jag ska vara ärlig så känns det som om något hindrar mig från att åka och vad det är vet jag inte. Det kan jag förstå men du har väl bra däck på bilen? Ja det ska jag ha men jag vet inte om de klara av detta vädret. Jag hade tänkt att komma och hämta upp dig nu men det kommer nog ta ett tag tills jag kommer till dig. Åk du nu så vet jag att du är på väg och du bör vara här senast om cirka en halvtimme eller hur även med det väglaget. Ja det skulle jag tro. Om du inte är här om en halvtimme så ringer jag dina föräldrar så kan de åka och samma väg som du har gjort. Okej jag går in och säger att jag åker nu och att du ringer om en halvtimme för att se om jag har kommit fram och har jag kommit fram så ringer vi ändå för att berätta om hur vägen var. Det låter som en bra plan jag springer in och säger det nu och åker sedan direkt efteråt. Gör så vi ses om en stund gubben. Det gör vi sötnos.

Eddie la på luren och sprang in till sina föräldrar för att berätta vad han och Amy hade kommit överens om. Väl ute på vägen så var den inte så farlig som Eddie först hade trott det var mycket mer snö där han bodde än vad det var på vägen i stort. Den var bara blöt och inte det minsta hala. Vilket i sig var hur skönt som helst då det betydde att han kunde slappna av lite och luta sig tillbaka och njuta av bilfärden. När han svängde upp på infarten till Amy för att parkera bilen möttes han av liten hund som han tidigare inte hade sätt, komma springandes mot bilen. Nej men hej på dig och vem är du då sa han när öppnade bildörren. Det är Rex om han nu ska heta det vill säga hörde han Amys far säga från husets veranda. Det skulle bli en överraskning till dig och Amy för varje familj bör ha en hund och speciellt en Beagle. Men vad ska vi ha en hund till det där är väl en jakthund? Det är så här Eddie sa "Aaron" då Mark inte längre är med oss så behöver jag en kompanjon när jag är ute och jagar. Så det är antagligen du eller Amy det är helt upp till er vem som följer med, men ni behöver en hund. Det är här som denna lilla krabat kommer in i bilden. Men samtidigt så är det en bra början på ett förhållande om ni kan ta hand om en hund så kan ni ta hand om era barn med. Det kan ju vara sant men vi är ju inte ens gifta ännu. Sant men det är ju bara några dagar tills dess och jag kunde inte låta denna lilla underbara hund stanna en natt till hos uppfödaren så god jul och grattis till bröllopet. Okej då men vad heter den då? Inte vet ja jag har bara kallat den för Rex, men det är eran uppgift att döpa den. Mitt råd till dig Eddie är att låta Amy bestämma namnet, en sak till

hon har inte sett denna lilla krabat ännu. Hur har du lyckats med det då? Jag hämtade den hos grannen just nu innan du kom. Hon har haft den hos sig sedan i onsdags alltför att Amy inte skulle se den. Ska vi gå in då och visa upp eran lilla bebis? Ja det är väl inte mycket annat att göra hoppas bara att Amy kommer att bli glad nu. Lita på mig sa Aaron hon kommer att bli överlycklig, men vad gör du här nu vi trodde ju att vi skulle köra Amy. Jo tanken var ju sådan från början men då vägarna inte är de bästa så var pappa tvungen att ta en annan bil så jag fick ändå köra så när Amy ringde och jag sa att jag skulle ta en bil så frågade hon om hon kunde åka med. Nu går vi in i värmen en stund innan det är dags att åka. Det tycker jag verkligen att vi gör sa Eddie för det är inget trevligt väder. När de gick in genom dörren så började "Rex" skälla för han hade ingen som helst lust att gå in. Amy kom upp från sitt rum i källaren och såg ut som den mest underbara varelse som Eddie någonsin hade sätt. Hon hade inget speciellt på sig men ljuset från hall lampan gjorde att han nu såg sin prinsessa för den hon verkliga var. Hörde jag en hund skälla? Ja det tror jag nog att du gjorde sa Aaron. Det är en julklapp till er båda från mig och din mor. Men vi ska väl inte ha en hund Eddie. Vänta tills du ser den lilla krabaten så kan du bestämma dig efter det. I samma stund som "Rex" tittade fram så kunde man se på Amys ansikte att hon smälte för honom. Vad heter den då? Jag har kallat honom för Rex men det är upp till er två att bestämma vad han ska heta. För mig del så tycker jag att han ska ha ett kort namn sa Eddie så Rex fungerar för mig. Nej han ska heta Otto. Okej Otto är det sa Eddie. Han ska bo hos mig tills vi har gift oss bara så du vet sa Amy. Ja jag hade räknat ut det redan när man ser hur du gossar med Otto. Han ska följa med till mormor och det var det. Hur ska han få plats i bilen då? Han sitter i mitt knä dummer. Ska vi åka då med tanke på att vägarna är blöta och det finns risk för att de kan vara hala. Ja vi ska åka men först så måste jag bara fixa till håret. Okej. Då går du och jag och dricker en kopp kaffe innan för vi hinner att dricka både en och två koppar innan du är färdig sa Aaron.

Hur känns det nu då när den stora dagen närmare sig frågade Aaron under tiden som han hällde upp kaffet. Jo det känns allt bra lite nervöst bara nu när vi båda två är utom arbete. Vi hoppas nu bara att det kommer att gå bra och jag kommer att kunna börja som brandman nu efter nyår. Amy skulle gå någon utbildning så att hon kan arbeta på ambulansen. Vilket jag tror kommer att bli hur bra som helst för oss båda. Ja det tror jag med sa Aaron, försök bara att få samma skift för annars så blir det inte lätt att få ihop livet. Nej det är sant hur vi ska lösa det vet jag inte ännu men det blir ett senare problem, först så måste vi ju lyckas med utbildningen och sådant. Det kommer att gå hur bra som helst ska du se. Sedan så tror jag att det kommer att bli lite trångt att bo i mitt lilla hus men det löser sig, vi kan bo där ett tag och det är billigt så vi kan spara ihop pengar för att köpa något större med tiden. Det är bra tänkt för man kan ju inte stressa med en sådan stor utgift som det ändå är när det kommer till att köpa sig en bostad. Har ni pratat om vart ni vill bo någonstans. Jag hade helst av allt bott kvar i Itmann men där finns det inget som är till salu just nu. Men som sagt vi får komma överens om vart vi vill bo vid ett senare tillfälle när vi har lite mer pengar. Smart tänkt för det finns inget som är värre än att ha småbarn och samtidigt kämpa med att få ekonomin att gå ihop. Hur var kaffet då? Jo tack det var allt bra. Det smakade som om att det var väldigt nyrostat. Ja det kan man säga det är en dag gammalt nu och jag har hittat några riktigt bra böner från Peru. Tror du att man skulle kunna sälja detta kaffet? Ja naturligtvis skulle du kunna göra det för det är gott men det fattas något i det tyvärr. Vad menar du? Jag skulle gissa att du behöver titta på rostningsgraden av bönorna. Om du rostar dem lite så blir det ett mer blommigt kaffe men då kan du missa den där fylligheten som många vill ha. Så rosta de böner som du har kvar lite olika länge så att du får ett kaffe som är ljust och ett mitt i mellan och sedan ett riktigt mörkrostat för att se vad som är bäst. Vi kan göra det imorgon om du vill och har tid. Självklart så vill jag testa det som du säger. Men i morgon är ingen bra dag, har inte så mycket kaffe som vi kan rosta just nu. Jag kan alltid beställa mer böner så kan vi göra det tillsammans om du vill. Klart jag vill kaffe är ju det

bästa som finns. Okej jag beställer 5kg så borde det räcka till att göra dessa tester. Ja 5kg räcker gott och väl till testa med. Vi kan dela på kostnaden om du vill? Ja varför inte men då kan jag lika gärna beställa 10kg. Det blir bra jag vet ett ställe som vi kan sälja det kaffet som vi rostar till. Vad bra hur mycket tror du vi kan ta för det? Inte så mycket tyvärr då det är en pub idag men om ägaren tycker om det så kanske han har några kontakter som vi kan få ta del av. Ja det är ju bättre än inget. Vad pratar ni om då sa Amy när hon kom in i köket. Kaffe sa Eddie snabbt. Kaffe? Ja din far har gjort lyckats med konststycket att nästa skapa ett perfekt kaffe. Vad säger du och jag har inte fått smaka på det ännu. Vill du ha en kopp innan ni åker fråga Aaron. Ja hemskt gärna om det är så gott som Eddie säger. Du får det bara om du lovar att berätta vad du tycker om det allt eller inget så att säga. Självklart det vet du pappa. Aaron hällde upp en kopp så att Amy kunde få smaka. Hon satt där en stund och funderade på om det var så gott som Eddie hade sagt. Låt säga så här det finns inget i det här kaffet som gör det värt att kalla det kaffe. Bönerna är på tok för ljust rostade det smakar bara gräs och fylligheten saknas helt och hållet. Om jag skulle köpt detta kaffet i en butik så hade jag blivit jätte besviken. Domen hårdare än vad både Eddie och Aaron hade trott. Vad säger du Amy undrade Aaron? Tyst pappa jag är inte färdig ännu. För att rädda detta så behövs det en längre rostning men inte för den delen med högre temperatur utan dessa böner ska rostras i en lägre temperatur och prices efter att man har hört the first crack då ska man ta det. Inte visste jag att du var en sådan fena på kaffe sa Eddie. Nja pappa har lärt mig en del genom åren men jag har även snappat upp ett och annat på egen hand med. Nu åker vi till mormor så kan vi diskutera mer om kaffe i bilen, men först så måste Otto gå ut. Då fanns det väl inte så mycket mer att säga då än att tack för kaffet så ses vi om en stund igen. Det var så lite kör nu försiktigt, jag passar på att beställa kaffet som vi kan rosta senare då. Gör så det blir bra och jag kommer att köra försiktigt då det som är viktigast i mitt liv sitter jämte mig, sa Eddie och tittade på Amy med en kärleksfull blick.

Kapitel 27

När det väl hade satt sig i bilen så När nu alla var samlade hos Amys mormor som de hade gjort många gånger tidigare så var det naturligtvis en stor saknad som in fanns sig. Mark fanns ju inte där längre som kunde dra alla det där dåliga skämten som man bara var tvungen att skratta åt för de var så dåliga. Detta hade ju bara gått ett par månader sedan Mark hade lagt till sin sista vila. Det kände man av i luften då stämningen inte riktigt kunde infinna sig, det var ju trots allt den första julen utan honom. Dagen till ära så hade Eddie med hjälp av sin mamma gjort ett nytt recept som han hade fått av Maja. Hon hade inte testat det själv då det var gjort på griskött och det var inget som hon äter. Men det som hon hade hört och sätt att det var en riktig delikatess på det svensk julbordet. Hon visste ju att Eddie och Mark älskade sitt bacon, så hennes tanka vara att för in en ny tradition som minne av Mark. Det var en ungsgrillerad skinka med senap på. Problemet för Eddie och hans mor var att hitta en rimmad skinka. Som hade varit rå och ihop bunden. Detta hade de löst och nu så väntade de alla på att skinkan skulle in i ugnen för den sista tuschen som var själva griljeringen, med grovkorning senap. Att Eddie hade valt denna rätt för att ha med sig var inte något som han i första taget hade tänkt på men på något sätt så hade det känts helt rätt. Maja hade även föreslagit att de skulle leka en lek på själva julafton som gick ut på att man skulle vinna alla paketen samtidigt som man kunde ta paket från varandra. Alla skulle delta och de hade bestämt att 5 dollar hade varit en lämplig summa att lägga på ett paket. För vid den summan så kunde man hitta riktigt bra paket som skulle kunna passa till alla. Som så många gånger tidigare så hade det kommit fram öl och apple pie till maten så det hade blivit lite blött men inte så farligt som det kunde ha varit. Den ända som hade fått lite väl mycket under västen var mormor. Men det hade inte gjort så mycket då hon hade stämt upp i sång och dans och ingen hade fått sitta still när hon väl hade kommit igång. När det till slut var dags för julklapps leken så had det varit något nytt och spännande för alla som var där var ju nyfikna på om just de skulle vinna. Efter den första omgången av spelet så hade de alla en eller två presenter var. Efter att de hade packat upp presenter så visade det sig att vissa av dem var mer eller mindre avsedd för Amy och Eddie. Då det var saker som var bra att ha i ett nytt hushåll. Detta avskräckte inte Amys mormor som hade spanat in en stekspade som hon gärna hade velat ha. Hon gjorde nästa alltför att få den men när den andra omgången var avklarade så hade hon ändå inte fått den utan det var Amy som satt med den. Då sa hon helt kallt jag byter den med dig du får mitt hus om jag får stekspaden. Det kan jag inte gå med på sa Amy. Jo det kan du det här huset är alludes för stort för mig att ta hand om. Men vad ska du bo någonstans då. Jag flyttar in i källaren där du bor idag. Vad säger du mamma? Jag ska bo med er nu och ni har inget att säga till om. Amy och Eddie behöver en plats att bo nu när de ska gifta sig. Men jag har ju ett litet hus som vi kan bo i tills vi har fått pengar till att köpa något större. Jo det är sant men som ni vet så kan det ju komma barn inom en kort framtid och då skulle jag aldrig förlåta mig om Amy skulle bo i det där lilla huset. Men vi kan inte ta emot ett helt hus från dig det är alleles för mycket. Jo då det kan ni visst. Jag börjar bli till åren och min kropp orkar inte längre sköta om det här huset. Huset kommer inte utan några som helst förpliktelser. Det ska skötas om och uppdateras invändigt för det är något som jag har velat göra i flera år. Om ni gör detta så kan ni få bo där gratis tills jag går bort. Men jag har ett stort krav på att ni får bo där och det är att jag vill ha ett barnbarns barn inom två år. Om ni inte lyckas med detta så ska ni flytta ut ur huset och huset ska säljas med detsamma. Så att jag kan njuta av pengarna från försäljningen de sista dagarna i mitt liv. Är det så att ni nu lyckas poppa ut en liten korv så har jag en önskan om att den ska heta Carl om det är en pojke och Jennifer om det är en flicka. Hur låter dessa krav för er. Eddie visste inte vad han skulle säga utan han satt bara där med en lång haka och öppen mun. Amy däremot kunde bara säga allt fungerar för mig men utan namnen, de passar inte i tiden mormor. Nu ska jag

berätta en historia för dig mitt barn och efter det så kan du säga vad du vill om dessa namn. Det var en gång så börjar väl alla historier ? Ja det gör det ju sa Amy För många år sedan som jag träffade en man vid namn Carl och hans hustru Jennifer. Som ni alla vet så har den vita mannen aldrig varit vidare snäll mot oss som är av en annan hudfärg. Sant sa alla i munnen på varandra. Så när jag var ung på 1950 talet och innan jag hade träffat eran din morfar Amy. Så råkade jag befinna mig i Alabama av någon anledning som jag inte kommer ihåg i dag. Det var här som jag träffade Carl och Jennifer de båda hade precis kommit till dit och kände ingen för de hade emigrerat från Sverige för att finna lyckan. Så en dag när vi var ute och gick så kom det låt säga personer som inte gillade mig på grund av min hudfärg. Dessa personer började trakassera mig och det gick så långt att de höll på att ta med mig in i en gränd. För att gör gud vet vad med mig men då kom först Jennifer hon såg ut som en hade kommit direkt ifrån sängen. Ändas iklädd nattsärken med håret åt alla håll samt med en stekpanna i högsta hugg. Detta skrämde naturligtvis männen men inte tillräckligt för att de skulle låta mig gå. Det var först när Carl kom med en pistol i varje hand som de gav sig iväg. Vad är det du säger undrade Aaron. Jo om dessa männen som gjorde det här mot mig hade fått fortsätta så hade jag inte suttit här idag. Så det är därför som jag vill att mina barnbarns barn ska heta Carl och Jennifer. Men varför har du inte sagt detta tidigare undrade Amy? Jag som många andra med mig som har varit i samma situation har aldrig vågat prata om det här fören nu. Det har varit skämmigt och vi har inte haft det så mycket bättre idag då vi som inte är vita förtryckts fortfarande. Men om nu mitt barnbarn kan se att det finns ett hopp i den vita mannen så vill jag göra vad jag kan för att föra dessa historier vidare. För vi måste våga prata om vad som har hänt så att det inte upprepas igen. Klart vi kan döpa barnen till det sa Eddie hur gammalmodiga det namnen än må vara. Nej vem vill ha lite efterrätt undrade Amy. Det är klart att vi ska ha det sa Eddie jag hjälper dig att duka av.

Kapitel 28

Dagen för bröllopet var här och både Amy och Eddie som inte verkade vara speciellt nervösa men det kändes att det var något stort på gång i deras liv. Ännu var det många timmar kvar tills det var dags själva bröllopet. För i denna stund så hade både Eddie och Amy hur mycket saker som helst att göra innan de ens kunde tänka på att njuta av dagen. Det första som Eddie skulle göra var att hjälpa till med att få i ordning på det diesel drivna elkraftverk som de skulle använda sig av för kvällens festligheter. Som tur var så hade släkten och vänner hjälpt till med att dra förlängningskablar till de platser som skulle ha belysning. Belysningen och en hel del av pyntet hade redan ordnats. Nu fattades det bara den sista biten för att det skulle bli ett riktigt lyckat bröllop så som el och en och annan bajamaja. Då bröllopet skulle vara utomhus och det fanns risk för att det skulle bli väldigt kallt på kvällen så hade det fått tillstånd att anordna ett par små brasor. Som både gav värmen och var där för att förhöja mysfaktorn. Även om det mycket redan var ordnat så fanns det en hel del till att stå i. Inte minst att få till maten som skulle serveras för att göra det enkelt för alla inblandade så hade det fått bli en BBQ med bland annat en helstekt gris och ett par bringor. Dessa bringor hade säkert inte behövts men för att vara på den säkra sida om det var någon som av någon konstig anledning inte äter griskött så fanns det ett alternativ i alla fall. Om man inte äter kött så fanns det en hel uppsjö med tillbehör så ingen skulle behöva gå hungrig där ifrån i alla fall.

Nu när maten började bli klar och det var Amys tur att åka hem för att bli stylad inför själva festen så passade Eddie på att vila lite innan han vandrade hem för att göra sig i ordning. Då Amy inte hade haft någon vidare lust att åka hem till sitt för att fixa till sig så hade Eddies föräldrar gjort i ordering ett rum till henne. Så även om de var nära varandra så kunde de inte se varandra. Eftersom att det var en nyårsfest innan själva akten skulle ske så hade de båda valt att ta med sig kläder för själva akten till postkontoret. Där de kunde byta om och göra de där sista sakerna innan det var dags för den stora stunden. Så även om både Amy och Eddie nu var hemma hos honom så fixade det sig bara för festen resten av kläderna och var redan på plats. Nu när klockan började krypa närmare mot själva festen så började nerverna spela än allt större roll. Inte minst för Eddie som inte riktigt visste vad han skulle göra för att på ett så bra sätt som möjligt försöka hålla sig lung och inte springa runt om kring och inte få något gjort. Amy var mer samlad detta var något som hon hade drömt om större delen av hennes liv även om det nu inte blev riktigt som hande velat med tanke på Mark så var det ändå något som hon innerst inne såg fram emot. Hon hade önskat sig ett vår bröllop men när de båda hade suttit och pratat om vad som kanske hade fungerat så hade var det hon som kom med idén om att ha bröllopet på vintern. Idén hade kommit till henne en dag när Eddie hade kört hem henne och de kört förbi Itmann company store. Då det båda hade lekt där många gånger när de var små så hade det varit passande att gör det där. För varför skulle inte denna byggnad som hade så mycket med förtryck av människan att göra kunna skapa något som var så mycket bättre och minnesvärd tillfälle par och deras närstående. Om det nu denna tillställning blev lyckad och fick den uppmärksamheten som hon hoppades på kunde det innebära ett lyft inte bara för Itmann utan för många andra små samhällen där gruvindustrin hade avvecklats. Det fanns fina gamla byggnader som kunde göras om till något nytt och spännande för turismen. Amy hade så många idéer för den byggnaden men för att dessa skulle kunna bli verkliga så behövdes som alltid pengar. Med dessa tankar fick leva vidare som just en tanke för stunden så packade hon ner bröllopsklänningen i kartongen som den kom i för att kunna transportera den tillbaka till festen. Eddie som in sin tur hade lyckats med bedriften att sova i ca 20 minuter för att nu börja göra sig i ordning. Kostymen som han skulle ha på sig var redan i resegarderoben så han behövde bara ta en snabb dusch för att bli klar i tid till det var dags att gå igen.

Nyårsfesten började ta fart och den ena den andra festligheten avlöste varandra utan några hinder. Vilket var en lättnad för både Amy och Eddie även om de hade haft fullt upp med att vara trevliga med alla långväga gäster. Nu klockan började närma sig 12 slaget och nyårsfesten höjdpunkt började närma sig. Det var inte många som visste om att det skulle ske ett bröllop denna kväll mer än ett par väl valda personer. Ibland dessa förutom den närmsta familjen så hade även pubägaren varit inbjuden. Då det var med hjälp av hans kunskap om att ordna partyn och som tack för detta hade han fått bra sittplats med ett par fina damer som hade kommit hela vägen från Los Angeles vid sitt bord. Det var först då som det gick upp för både Eddie och Amy att nu skulle det snart bli ett par. Detta var något som de tidigare inte hade hunnit att tänka på med allt som skulle göras inför bröllopet. Eddie började fundera om detta verkligen var något som han vill göra eller om det vara något som han kände sig tvingad att göra. Vad ska ja göra om detta inte är rätt. För att skilja sig är inte ett alternativ. Speciellt inte i West Virginia men hon är den kvinnan som jag vill spendera mitt liv med. Amy hade med börjat fundera på om det nu var rätt att göra det här. Hur hamnade jag i denna situation ska jag verkligen gifta mig denna gubbe. Han är ju special på många sätt den där gubben, det är ju det som jag älskar med honom. Han kommer att bli en mycket bra pappa det vet jag innerst inne, även om det kommer att ta ett tag innan vi kommer att skaffa några barn om jag nu får bestämma. Bara tanken på barn gjorde henne lycklig att kunna se ett nytt liv växa upp. Det finns bara ett problem med att skaffa barn inte för att barnet eller barnen inte kommer bli älskade. Utan vad människor i omgivningen kommer att se på barnen. Ja det kan låta löjligt men det är ändå en farhåga som Amy alltid hade haft inom sig. Det är inte lätt att vara afroamerikanska i detta land, så som världen ser ut kommer det säkert inte att bli bättre längre fram heller.

1993 - 1996

Hur ett liv kan förändras under dessa år så får vi följa med Eddie från Itmann i West Virginia. I det första året som vi får följa Eddie kommer han att vara med en hel del saker som så många andra med upplever under ett år. Detta är en historia om vad som kan ske i våra liv och vad som sker i andras liv dagligen. Historien har just börjat och det har bara gått ett år. Denna berättelse utspelar sig 1993 och kommer att fortsätta till 2024. Under denna tiden kommer mycket att ske i världen samtidigt som det sker saker i den vanliga människans liv.